

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวดราม่า เรื่อง “ เพราะยังคิดถึง ”
DIRECTING OF DRAMA SHOT FILM TITLE “ LOST IN PLUTO ”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2557

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวคราเม่า เรื่อง “ เพราะยังคิดถึง ”
DIRECTING OF DRAMA SHOT FILM TITLE “ LOST IN PLUTO ”

นายนवल เจริญธรรมรักษา
Mr.NAWAPOL CHAROENTUMMARUKSA

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวีดิโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ ศรีมณี)

วันที่ ๒๕/๐๖/๖๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์   การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวดราม่า เรื่อง “ เพราะยังคิดถึง ”
DIRECTING OF DRAMA SHOT FILM TITLE “ LOST IN PLUTO ”
ชื่อ   นาย นวพล เจริญธรรมรักษา
สาขาวิชา   ภาพยนตร์และวีดีโอ
กลุ่มวิชา   นิเทศศิลป์
คณะ   สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา   2557
อาจารย์ที่ปรึกษา   ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ ศรีมณี

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “เพราะยังคิดถึง” ได้รับแรงบันดาลใจจากเหตุการณ์เครื่องบินของสายการบินมาเลเซียแอร์ไลน์ เที่ยวบิน MH370 ได้หายไปอย่างไร้ร่องรอย ทำให้ข้าพเจ้ามีความสนใจที่จะศึกษาสภาวะอารมณ์ของมนุษย์ที่ได้สูญเสียบุคคลอันเป็นที่รักไป

จึงเป็นที่มาของเรื่องราวของต้น สถาปนิกหนุ่มที่ค้นพบว่าชีวิตคู่ของเขาและปลาแอร์โฮสเตสสาวได้เริ่มมีปัญหาเกิดขึ้น หลังจากที่ทั้งคู่แต่งงานด้วยกันมาห้าปี ท่ามกลางปัญหาความไม่เข้าใจกันของทั้งคู่ ก็ได้เกิดอุบัติเหตุขึ้นกับปลา เมื่อเครื่องบินที่ปลาทำงานนั้น ได้หายไปอย่างไร้ร่องรอย ในขณะที่ต้นกำลังทำทุกอย่างเพื่อให้ปลากลับมา นั้น ต้นก็ได้ไปพบกับน้ำ รุ่งน้องสถาปนิกที่เคยแอบชอบต้น คอยให้ความช่วยเหลือต้นอยู่ไม่ห่าง บททดสอบทางใจของต้นจึงเกิดขึ้นว่าเขาเลือกที่จะรอปลาหรือเขาจะเริ่มต้นใหม่กับน้ำ

กิตติกรรมประกาศ

สำหรับภาพยนตร์เรื่องนี้ เป็นภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าใช้เวลาในการสร้างงานอยู่เกือบหนึ่งปีเต็ม ซึ่งแน่นอนว่าหนึ่งปีที่อยู่กับภาพยนตร์เรื่องนี้ หลายๆวันข้าพเจ้าก็มีเหนื่อยมีท้อบ้าง จนบางทีก็อยากจะเลิกทำมันไปเลย แต่ด้วยอะไรหลายๆอย่างที่อยู่รอบๆตัว กลับทำหน้าที่คอยผลักดันให้ข้าพเจ้าอดทน และมีวินัย สร้างภาพยนตร์เรื่องนี้จนเสร็จสมบูรณ์ ซึ่งสิ่งๆนั้นที่อยู่รอบตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอเรียกมันว่า ‘แรงบันดาลใจ’ สำหรับข้าพเจ้าแล้วแรงบันดาลใจเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ข้าพเจ้า มีเรี่ยวแรงที่อยากจะลุกขึ้นมาทำงาน ซึ่งข้าพเจ้าขอใช้พื้นที่นี้ในการกล่าวขอบคุณ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้แรงบันดาลใจมาจากเหตุการณ์ เครื่องบินของมาเลเซีย แอร์ไลน์ เที่ยวบิน MH370 ที่ได้หายไปอย่างไร้ร่องรอย จนมาถึง ณ ที่เขียน ก็เป็นเวลากว่า 1 ปี 4 เดือน ข้าพเจ้าขอแสดงความรู้สึกเสียใจต่อผู้โดยสารและลูกเรือทุกคน และข้าพเจ้าขอใช้ภาพยนตร์เรื่องนี้ เป็นอีกหนึ่งกำลังใจสำคัญให้กับญาติของผู้โดยสารและลูกเรือทุกท่าน ให้ผ่านพ้นช่วงเวลาอันเลวร้ายนี้ไปได้

ก่อนที่จะมาเป็นภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้ทำบทภาพยนตร์เรื่อง ‘442 ค่อยเวลาให้โลกจำ’ ซึ่งเป็นภาพยนตร์ฟุตบอลของสโมสรสุพรรณบุรี เอฟซี ถึงแม้ท้ายที่สุดข้าพเจ้าจะเขียนบทจนเสร็จ แต่ข้าพเจ้าก็ใ้รู้ตัวว่า ด้วยความรู้และประสบการณ์หลายๆอย่าง ที่ทำให้ข้าพเจ้ายังไม่พร้อมที่จะสร้างภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจยุติและเปลี่ยนเรื่องในการทำศิลปนิพนธ์ ถึงแม้ภาพยนตร์เรื่องนี้จะไม่ได้ถูกสร้างขึ้น แต่ตลอดการทำงานที่ข้าพเจ้าทำบทภาพยนตร์นั้น ก็มีหลายๆคนที่คอยเป็นกำลังใจ ข้าพเจ้าก็ขอขอบคุณพี่ท็อป วราวุธ ศิลปอาชา ซึ่งเป็นคนดันเรื่องและให้คำปรึกษาที่ดีแก่ข้าพเจ้าตลอดระยะเวลาที่ทำบทภาพยนตร์ คนต่อมาคือ โขแปง เมธัส จันทวงศ์ ซึ่งเป็นคนเขียนบทภาพยนตร์เรื่องนี้ และสุดท้ายก็ขอขอบคุณแฟนบอลสุพรรณบุรี เอฟซี หลากๆท่าน ที่คอยสนับสนุนข้าพเจ้าเสมอมา

ข้าพเจ้าขอใช้พื้นที่นี้ขอบคุณภาพยนตร์ทุกเรื่องที่ได้เคยสร้างมา โดยเฉพาะภาพยนตร์เรื่อง ‘รัก ณ ลาดกระบัง’ ขอขอบคุณบริษัท Mucky Muck ที่เปิดโลกโฆษณาให้กับข้าพเจ้า ขอขอบคุณเจ้าของสินค้าOTOPทุกท่าน ที่ได้ให้โอกาสข้าพเจ้าในการทดลองเทคนิคการกำกับภาพยนตร์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นประสบการณ์สำคัญ ที่ทำให้ข้าพเจ้าได้มีประสบการณ์ความรู้มากยิ่งขึ้น มาสร้างภาพยนตร์เรื่องนี้

และสุดท้ายข้าพเจ้าขอขอบคุณเพื่อนๆที่ๆน่องๆ ที่คอยให้คำแนะนำและคำปรึกษาที่ดีตลอดมา ขอขอบคุณครอบครัวเจริญธรรมรักษา พิมภักคณิจ ปริสัณญูดานนท์ สิริษา ปริสัณญูดานนท์ อรรถรุช อุทัยผล เพื่อนๆสงวนหญิง รินพร กันทะวงษ์ พิมศิริ ศรีวิฒนชัย นพมาศ เกาท์เจริญบัณฑิต กลองเพล วีรกุล นิชกานต์ นิชิตวิวัฒน์ชาญชัย ชินภัทร์ โพธิ์เที่ยง พีติว คิชยา กรกชมาศ พีเรย์ แมค-โดนัลด์ เพลงคิถถึงของวง Bodyslam คำแนะนำดีๆจากพี่เป็นเอก รัตนเรืองและพี่คงเดช จาตุรันต์รัศมี

ที่ๆทีมงานจากภาพยนตร์เรื่องสามชุกและท้ายที่สุดของขอบคุณ พี่ป๊อ ธนิตย์ จิตนุกูล ที่เปิดโลก
ภาพยนตร์ให้กับข้าพเจ้า และขอขอบคุณอีกหลายๆท่านที่อาจจะไม่ได้กล่าวมา ณ ที่นี้ด้วยครับ

ขออุทิศภาพยนตร์เรื่องนี้แด่ผู้โดยสารและลูกเรือของมาเลเซียแอร์ไลน์ เที่ยวบิน MH370

นवल เจริญธรรมรักษา

3 กรกฎาคม 2558

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ	ง
สารบัญภาพประกอบ.....	ช
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของโครงการ.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	2
ลักษณะของโครงการ.....	2
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2 การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	4
การค้นคว้าข้อมูล	4
ลักษณะความเชื่อของคนไทย	4
ความหมายของคำว่าความเชื่อ	4
ความเชื่อกับวิทยาศาสตร์	5
โหราศาสตร์.....	5
สิ่งศักดิ์สิทธิ์	7
लगงสังหรณ์	8
เดจวู	9
ปาฏิหาริย์.....	10
คุณลักษณะของอาชีพแอร์โฮสเตส	11

	ลักษณะการแต่งตัวของแอร์โฮสเตส	11
	วิธีดูแลความงามของอาชีพแอร์โฮสเตส	12
	ข้อดีและความยากลำบากของอาชีพแอร์โฮสเตส	15
	คุณลักษณะของอาชีพสถาปนิก	16
	บุคลิกนิสัยของคนที่เหมาะสมจะทำอาชีพนี้	17
	ความก้าวหน้าของสายอาชีพ	17
	ผลตอบแทน.....	17
	เครื่องมือที่ใช้ประกอบอาชีพสถาปนิก	18
	สภาพแวดล้อมในการทำงาน	18
	ประเภทของลูกค้า.....	19
	คุณลักษณะของงาน	19
	การกำกับภาพยนตร์.....	21
	การกำกับการแสดง.....	21
	การกำกับภาพ	22
	วิเคราะห์ข้อมูล และการนำไปใช้.....	23
	เชิงอรรถท้ายบทที่ 2.....	25
3	บทภาพยนตร์.....	26
	ข้อมูลเกี่ยวกับบทภาพยนตร์	26
	ประเด็น (Theme).....	26
	พล็อต (Plot).....	26
	โครงเรื่องย่อ (Synopsis)	26
	โครงเรื่องขยาย (Treatment).....	27
	บทภาพยนตร์.....	34
	บทภาพยนตร์ ร่างที่ 1	34
	สรุปจากบทภาพยนตร์ ร่างที่ 1.....	64
	สรุปจากบทภาพยนตร์ ร่างที่ 2-8	65
	บทภาพยนตร์ร่างที่ 9	66

4	การเตรียมการผลิตภาพยนตร์สั้น	104
	วิธีตีความบทภาพยนตร์	104
	การคัดเลือกนักแสดง	105
	วิธีคัดเลือกนักแสดง	105
	การเลือกสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์	110
	ปัจจัยในการเลือกสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์	110
	การออกแบบเสื้อผ้าให้กับตัวละคร	113
	การจัดตารางเวลาสำหรับถ่ายทำภาพยนตร์	114
	ตารางเวลาในการถ่ายทำภาพยนตร์	114
5	การถ่ายทำภาพยนตร์สั้น	118
	การเตรียมการถ่ายภาพยนตร์สั้น	118
	อุปกรณ์การถ่ายทำภาพยนตร์	118
	Shooting script	119
	ผังการถ่ายทำ	154
	การรักษาความต่อเนื่องของการแสดง	155
	การควบคุมและจัดการกับนักแสดง	156
6	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ	159
	การตัดต่อ	159
	การจัดการไฟล์และฟุตเทจ	160
	การตัดต่อแบบหยาบ	160
	การตัดต่อแบบละเอียด	166
	การผสมเสียง	175
	เสียงพูดของตัวละคร	175
	เสียงบรรยากาศ	175
	การปรับสี	176
	เพลงประกอบภาพยนตร์	176

ฉ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตัดต่อแบบสมบูรณั.....	177
7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	185
บทสรุปจากการทำงาน.....	185
ข้อเสนอแนะ.....	186
บรรณานุกรม.....	189
ประวัติผู้วิจัย.....	190

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1	ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง HER.....	22
2	ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง HER.....	22
3	ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง HER.....	23
4	ภาพคอนโดเซนจูเรียนปาร์ค อารีชี.....	111
5	ภาพสถานตากอากาศบางปู.....	111
6	ภาพสวนเบญจกิติ.....	112
7	ภาพบ้านพักอาคารสูง 12 ชั้น.....	112
8	ภาพตารางการถ่ายทำวันที่ 1.....	114
9	ภาพตารางการถ่ายทำวันที่ 2.....	115
10	ภาพตารางการถ่ายทำวันที่ 3(1).....	115
11	ภาพตารางการถ่ายทำวันที่ 3(2).....	116
12	ภาพตารางการถ่ายทำวันที่ 4(1).....	116
13	ภาพตารางการถ่ายทำวันที่ 4(2).....	117
14	ภาพตารางการถ่ายทำวันที่ 5.....	117
15	แปลนของห้องและผังไฟในฉาก 14.....	154
16	การจัดการฟุตเทจแยกตามฉากในบทภาพยนตร์.....	160
17	ภาพการตัดต่อแบบหยาบ.....	161
18	ภาพโปรแกรม Premiere pro CS6 กับการตัด Fine cut.....	166
19	ภาพการตัดต่อแบบละเอียด.....	167
19	การปรับสีจากโปรแกรม Davinci Resolve.....	176
20	การนำไฟล์ภาพและเสียงมาทำ Final cut.....	177
21	ภาพการตัดต่อแบบสมบูรณ์.....	178
22	การตั้งค่าสำหรับ Export ภาพยนตร์ จาก โปรแกรม Premiere pro CS6.....	184

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของโครงการ

ภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “เพราะยังคิดถึง” ได้รับแรงบันดาลใจมาจากภาพยนตร์เรื่อง “HER” กำกับภาพยนตร์โดย Spike Jonze ซึ่งเป็นภาพยนตร์ที่ว่าด้วยเรื่องของ อนาคตอันใกล้ที่เกิดขึ้น ในมหานครลอส แองเจลิส ผ่านเรื่องราวของธีโอดอร์ ชายหนุ่มผู้เขียนจดหมายเป็นอาชีพ ซึ่งทำให้เขา เป็นคนที่มีนิสัยอ่อนไหวและเต็มไปด้วยความซับซ้อน หลังจากหย่าร้างกับภรรยาและต้องทุกข์ทนกับ อาการใจสลาย ธีโอดอร์ก็ได้พบกับระบบปฏิบัติการอัจฉริยะ ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ ระหว่างเขาและซาแมนธา ด้วยความสทไอน้ำเสียงและอารมณ์ขันของเรอมิตรภาพที่เคิบโตเป็น ความรักรูปแบบใหม่ก็ได้ถือกำเนิดขึ้น

จากเรื่องข้างต้น ทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงบันดาลใจ ที่จะทำภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับ ความสัมพันธ์ โดยเฉพาะเรื่องบรรยากาศของสังคมของคนสองคน จะมีผลต่อความคิดตัวละครมากน้อย เพียงใด และการแสดงของตัวละครนั้น จะมีผลในเชิงอารมณ์ต่อผู้ชมมากเพียงใด ในการสร้างความรู้สึก และอารมณ์ร่วมกันระหว่างผู้ชมกับภาพยนตร์

ข้าพเจ้าจึงได้หยิบยกเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นคือ เครื่องบินของมาเลเซีย แอร์ไลน์ที่หายไป มา สร้างสถานการณ์ให้กับตัวละคร ได้มีโอกาสที่จะพิสูจน์ความรักของตัวเองที่มีต่อภรรยา มาเป็น กรณีศึกษาในเชิงของบรรยากาศสำหรับตัวละครนำ และจะนำไปสู่ “อารมณ์” ต่างๆที่จะเกิดขึ้นใน ภาพยนตร์

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาการกำกับภาพยนตร์ภายใต้สภาวะอารมณ์สูญเสียบุคคลอันเป็นที่รักไป
2. เพื่อศึกษาการกำกับภาพยนตร์ โดยศึกษาบรรยากาศที่สื่อความหมายจากภาพยนตร์

เรื่อง “Her” ของ Spike Jonze

ขอบเขตของโครงการ

1. ถ่ายทำภาพยนตร์ด้วยระบบดิจิทัลความละเอียดสูง(High Definition)
2. ความยาว 30 นาที
3. เสียงภาษาไทย/Subtitle English

ลักษณะของโครงการ

เป็นภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิตที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับปัญหาความรักของสามีภรรยาคนหนึ่ง ที่ชีวิตคู่เริ่มจะมีปัญหาเมื่อเขาและเธอแต่งงานกันมาเป็นปีที่ 7 ภรรยาของเขาได้หายตัวไป เขาจะเผชิญสถานการณ์นี้อย่างไร ภาพยนตร์เรื่องนี้จะเน้นการถ่ายทอดเรื่องราวผ่านมุมมองของบุคคลที่สาม ที่มีหน้าที่สังเกตการณ์และเป็นพยานสำหรับการตัดสินใจของตัวละคร โดยนำมุมมองของตัวละครที่เคยเกิดขึ้นเมื่อในอดีต มาเล่าทับซ้อนกับความรู้สึกและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. ศึกษาการกำกับภาพยนตร์ของ Spike Jonze จากภาพยนตร์เรื่อง Her
2. ศึกษาลักษณะความเชื่อเรื่องราวจิตวิทยาของคนไทย
3. ศึกษาลักษณะอาชีพสถาปนิกและแอร์โฮสเตส

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เรียนรู้การกำกับภาพยนตร์ภายใต้สภาวะอารมณ์สูงของมนุษย์
2. ได้ศึกษาการกำกับภาพยนตร์ของ Spike Jonze จากภาพยนตร์เรื่อง Her

บทที่ 2

การค้นคว้า วิเคราะห์ข้อมูล และการนำไปใช้

1. การค้นคว้าข้อมูล

ในการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้น จะต้องทำการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูล จนรวบรวมและสรุป เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเขียนบทภาพยนตร์ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ใช้เพื่อกำหนดแนวทาง ก่อนจะถึงขั้นตอนการผลิต

1. ศึกษาลักษณะความเชื่อของคนไทย
2. ศึกษาคุณลักษณะอาชีพแอร์โฮสเตส
3. ศึกษาคุณลักษณะอาชีพสถาปนิก
4. ศึกษาการกำกับภาพยนตร์เรื่อง “HER” ของ Spike Jonze

1.1 ลักษณะความเชื่อของคนไทย

1.1.1 ความหมายของคำว่าความเชื่อ¹

คำว่า “ความเชื่อ” มีความหมายอยู่หลายความหมาย นักวิชาการและผู้รู้ได้ให้ความหมายของความเชื่อไว้ในแง่มุมต่างๆ ดังนี้ ความเชื่อ คือ การยอมรับว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นความจริงหรือเป็นสิ่งที่เราไว้วางใจ ความจริงหรือความไว้วางใจที่เป็นรูปของความเชื่อนั้น ไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นความจริงที่ตรงตามหลักเหตุผลหรือหลักวิทยาศาสตร์ใดๆ คนที่เชื่อในฤกษ์ยามก็จะถือว่า วันเวลาการโคจรของดวงดาวจะก่อให้เกิดผลต่อตัวมนุษย์ คนที่เชื่อเครื่องรางของขลังก็จะมีคามยึดมั่นว่าเครื่องรางของขลังให้คุณให้โทษแก่ตนได้จริง ตัวอย่างของความเชื่อ ได้แก่ ไสยศาสตร์ โหราศาสตร์ โขคลาง ของขลัง ผีสาง นางไม้ ความเชื่ออำนาจลึกลับ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ อิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ เหล่านี้เป็นต้น

1.1.2 ความเชื่อกับวิทยาศาสตร์

วิทยาศาสตร์ไม่ใช่เรื่องของจิตวิญญาณ เราสามารถย่อโลกและสื่อสารกับผู้คนที่อยู่ห่างไกลกันมากโดยไม่ต้องใช้การถอดจิต วิทยาศาสตร์ทำให้เราเข้าถึงข้อมูลต่างๆบนโลกได้อย่างง่ายดายและสามารถเดินทางไปที่ไหนก็ได้ ดังนั้นเราเรียกกันว่าอินเทอร์เน็ต วิทยาศาสตร์ยังสามารถทำให้เราติดต่อสื่อสารทางไกลกับคนที่อยู่ไกลมาๆได้โดยไม่ต้องใช้โทรจิต หากมีความต้องการหยั่งรู้ชีวิตของผู้อื่น ก็แค่เปิดเฟซบุ๊กขึ้นมาแล้วคุณจะสามารถเข้าใจและเข้าถึงชีวิตของคนๆนั้น โดยที่ไม่จำเป็นต้องมีญาณหยั่งรู้ สิ่งเหล่านี้เป็นข้อสรุปเพียงเล็กน้อย ที่จะบอกว่า วิทยาศาสตร์ คือ ของจริง สามารถพิสูจน์ได้ ซึ่งต่างจากศาสตร์แห่งนามทั้งหลาย ที่ยังไม่สามารถพิสูจน์ได้ นี่คือความแตกต่างระหว่างสองศาสตร์ที่กล่าวมา

ศาสตร์พยากรณ์ เกิดขึ้นจากการที่มนุษย์มีอะไรที่คาดไม่ได้มากมาย จึงเกิดความหวั่นเกรงขึ้นในใจ มนุษย์จึงได้คิดค้นสร้างศาสตร์ต่างๆขึ้นมา เพื่อเป็นที่ยึดเหนี่ยวทางใจ การทำนายต่างๆจึงล้วนเกิดขึ้นเพื่อสนองค้นหาของมนุษย์ที่อยากจะหยั่งรู้อนาคตทั้งสิ้น

ในสมัยที่วิทยาศาสตร์ยังไม่เจริญก้าวหน้า ไม่รู้ว่าจักรวาลคืออะไร การมองไปยังท้องฟ้ายามค่ำคืนแล้วเห็นดวงดาวนับล้าน ประกอบกับมีดาวตกให้เห็นเป็นระยะๆ ทำให้เกิดจินตนาการไปว่าดาวแต่ละดวงคือที่มาของวิญญาณที่มากเกิดเป็นมนุษย์ ดังนั้นดวงดาวจึงมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิต โดยเฉพาะอย่างดาวที่ใกล้โลกอย่างดาวศุกร์ ดาวพุธ ดาวอังคาร ดาวพฤหัสบดี และดาวเสาร์ คนที่เชื่อเรื่องดวง คือคนที่ไม่มั่นใจในตัวเอง ต้องหาสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ เมื่อล้มเหลวก็มักจะโทษดวงชะตาฟ้าดิน แต่ไม่เคยโทษตัวเอง

1.1.3 โหราศาสตร์

เกิดจากการสังเกตการณ์เคลื่อนไหวของดวงดาว และนำมาเก็บไว้เป็นสถิติว่าเกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์อย่างไร เป็นการสะสมความรู้อย่างต่อเนื่องมาหลายพันปี จนกลายเป็นศาสตร์ที่ลึกซึ้งสาขาหนึ่ง โดยแบ่งจักรราศีออกเป็น 12 ราศี ดาวพระเคราะห์ที่โคจรตามจักรราศีที่นำมาใช้ในวิชาโหราศาสตร์ เดิมมีอยู่เจ็ดดวง คือ ดาวเสาร์ ดาวพฤหัสบดี ดาวอังคาร ดวงอาทิตย์ ดาวศุกร์ ดาวพุธ และดวงจันทร์ โดย อาทิตย์ครองธาตุไฟ จันทร์ของธาตุดิน อังคารครองธาตุลม พุธครองธาตุน้ำ เสาร์ครองธาตุไฟ พฤหัสบดีครองธาตุดิน ราหูครองธาตุลม และศุกร์ครองธาตุน้ำ โดยพยากรณ์จากดาวพระเคราะห์ที่โคจรใน 12 ราศีที่จะส่งอิทธิพลมาถึงดาวพระเคราะห์ในดวงชะตาของผู้คน โดยราศีต่างๆมีดาวประจำ เช่น ราศีเมษเป็นธาตุไฟ คู่กับดวงอาทิตย์และดาวเสาร์ ราศีกรกฎเป็นธาตุน้ำ คู่กับดาวพุธและ

ดาวศุกร์ ราศีตุลย์เป็นชาตุม คู่กับดาวอังคาร ส่วนราศีมังกรเป็นชาตุน คู่กับดวงจันทร์และดาวพฤหัสบดีดาวที่เป็นคู่มิตรคือ อาทิตย์กับพฤหัสบดี จันทร์กับพุธ ศุกร์กับอังคาร ดาวที่เป็นคู่ศัตรูคือ อาทิตย์กับอังคาร ศุกร์กับเสาร์ และจันทร์กับพฤหัสบดี ส่วนดาวอีกดวงมีชื่อเรียกว่าดาวราหู ความจริงแล้วไม่ใช่ดาว แต่เป็นคราสระหว่างดวงอาทิตย์กับดวงจันทร์ ซึ่งอยู่ตรงตำแหน่งที่เป็นจุดตัดระหว่างระนาบโคจรของดวงจันทร์กับดวงอาทิตย์ จุดนี้จะทำให้เกิดคราส ในทางโหราศาสตร์ถือว่าราหูเป็นดาวพระเคราะห์ดวงหนึ่งที่สามารถบดบังดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ได้ ซึ่งเรียกว่า สุริยคราสและจันทรคราส ดาวที่เป็นศัตรูกัน ถ้ามาส่งอิทธิพลต่อชีวิตพร้อมๆกันจะทำให้เกิดโชคร้าย เช่น ขณะที่ดาวศุกร์กำลังส่งอิทธิพลต่อชีวิตอยู่ แล้วมีดาวเสาร์โคจรมาแทรก ต้องระวังการสูญเสียของรัก หรือมีคนใกล้ชิดตายจากที่เรียกกันว่า *พระศุกร์เข้าพระเสาร์แทรก* ถ้าดวงดาวนั้นย้ายไปเข้าราศีใหม่ก็จะส่งอิทธิพลต่อเจ้าราศีนั้น ตามปกติถ้าไม่มีดวงดาวอื่นมาส่งอิทธิพล ดาวประจำตัวคนจะสามารถแสดงผลได้อย่างเต็มที่

วิชาโหราศาสตร์ไม่นับเป็นส่วนหนึ่งของวิทยาศาสตร์ แม้มีส่วนใกล้เคียงกับเรื่องจักรวาลวิทยาก็ตาม เพราะการคำนวณตำแหน่งทางดวงดาวใช้ตำราคนละเล่ม แม้ว่าจะใกล้เคียงกัน ทางวิทยาศาสตร์ถือว่าดวงดาวแต่ละดวงสามารถส่งอิทธิพลเรื่อง *แรงโน้มถ่วง* เท่านั้น ไม่มีผลต่อวิถีชีวิตหรือโชคชะตามนุษย์แต่อย่างใด ส่วนทางโหราศาสตร์ให้ความสำคัญกับดาวเสาร์มาก ทั้งที่ดาวเสาร์มีความหนาแน่นต่ำมาก เขากว่าน้ำบนโลกเกือบสองเท่า อยู่ไกลจากโลกมากกว่าดาวศุกร์และดาวพฤหัสบดี จึงไม่น่าส่งผลใดๆต่อโลกได้ แต่อย่างไรก็ตามพระเสาร์ในตำราโหราศาสตร์ไม่ได้หมายถึงดวงดาว แต่เป็นดาวนพเคราะห์องค์หนึ่ง ดีเอ็นเอของมนุษย์มีคุณสมบัติของขั้วแม่เหล็กอยู่ในตัว โครงสร้างทางพันธุกรรมจึงมีโอกาที่จะเกี่ยวข้องกับสนามแม่เหล็กและสนามโน้มถ่วงได้ แต่ความซับซ้อนของวิถีแห่งดวงดาวกับความซับซ้อนในวิถีแห่งจิตมนุษย์ต่างกันอย่างมหาศาล ทั้งสองสิ่งไม่น่านำมาเปรียบเทียบ เป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกันได้ พุทธศาสนาไม่เชื่อเรื่องอำนาจของดวงดาว และไม่เชื่อว่ามนุษย์จะเป็นไปได้ด้วยความบังเอิญหรืออำนาจภายนอกอื่นได้ นอกเสียจากอำนาจแห่งกรรมที่เราทำไว้เอง ส่วนคนที่เชื่อเรื่องดวงก็เพราะเขาไม่เกิดปัญญาพอที่จะแยกแยะเหตุปัจจัยซึ่งผลสืบเนื่องกันมาจนทำให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ได้ ชะตาชีวิตมนุษย์ก็คือกระแสแห่งกรรมจากอดีตกาล ที่ทยอยกันส่งผลมาในปัจจุบัน ในทางจิตวิทยาแล้ว การเชื่อว่าสิ่งต่างๆที่เข้ามาในชีวิตเกิดจาก โชคชะตาจะทำให้ไม่เกิดการวิเคราะห์พิจารณาตัวเอง เช่นนักกีฬาที่แพ้แล้วโทษดวง จะไม่มีทางพัฒนาฝีมือของตัวเอง นอกจากนั้นคนที่เชื่อเรื่องคำทำนายมากจะฝังเป็นความรู้สึกลึกกลงไปในจิตใต้สำนึก ซึ่งจิตส่วนนี้มีพลังสูงมาก และจะเหนี่ยวนำชีวิตให้เป็นไปตามคำทำนาย ไม่ใช่หมอดูทำนายแม่น แต่เขาหรือเธอไปทำตัวให้เข้ากับคำทำนายเอง

1.1.4 สิ่งศักดิ์สิทธิ์

คนที่ผ่านโลกมาหลายฤดูหนาวจะรู้ว่า การประสบความสำเร็จของคนเราไม่ได้ขึ้นกับความสามารถเพียงอย่างเดียว เช่น คนทำงานหนักมากชีวิตไม่มั่นคง คนไม่สวยแต่ได้สามีดี เป็นต้น ในโลกนี้มีอะไรที่คิดตามหลักตรรกศาสตร์ไม่ได้อีกมากมาย จนหลายคนคิดว่าต้องมีพลังลึกลับอะไรบางอย่างที่ส่งอิทธิพลต่อชีวิตคนเรา จึงมีการแสวงหา *สิ่งศักดิ์สิทธิ์* ไว้คอยยึดเหนี่ยวเป็นที่พึ่งทางใจ

สิ่งศักดิ์สิทธิ์น่าจะมิจริง เหตุการณ์หลายครั้งที่ประจวบเหมาะทั้งสถานที่ เวลา และบุคคลซึ่งสอดคล้องกันอย่างน่าเหลือเชื่อเกินกว่าพลังจิตได้สำนึกจะทำให้ เพราะต้องเกี่ยวข้องกับจิตได้สำนึกของคนอื่นๆ ด้วย การอธิษฐานต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับระยะทางหรือพื้นที่ด้วย กรณีของทันตแพทย์สม สุจิรา ช่วงที่กำลังจะไปสอบเข้าเรียนชั้น ม.4 ได้เลือกโรงเรียนไว้ 2 โรงเรียนคือ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร และ โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย เชียงใหม่ซึ่งเป็นโรงเรียนที่สอบเข้ายากที่สุดในภาคเหนือ ในขณะที่กำลังจะไปสมัครสอบที่โรงเรียนมงฟอร์ต ที่จังหวัดเชียงใหม่ เขาก็ได้ไปอธิษฐานบนพระธาตุคอกยสุเทพ สิ่งศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมืองของจังหวัดเชียงใหม่ ขอให้สอบได้ตามที่ปรารถนา เขาสอบติดที่โรงเรียนมงฟอร์ต ถึงแม้สักจะยังหวังว่าจะติดโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เนื่องจากบ้านใกล้กว่า ค่าเล่าเรียนถูกกว่า แม้จะเรียนเก่งเป็นอันดับต้นๆของโรงเรียนอัสสัมชัญ ระยอง แต่เมื่อเทียบกับโรงเรียนในกรุงเทพฯแล้วห่างชั้นกันมาก แต่แล้วปาฏิหาริย์ก็เกิดขึ้น เมื่อโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษารับนักเรียน 1,000 คน ทันตแพทย์สมติดเป็นลำดับที่ 1,034 ซึ่งติดเป็นลำดับที่ 34 ซึ่งเป็นลำดับสุดท้ายของห้องสายวิทย์คณิตที่ทางโรงเรียนได้เปิดเป็นห้องพิเศษในปีการศึกษานั้น ทันตแพทย์สมคิดว่าสิ่งที่เกิดขึ้นต้องเกิดมาจากผลของการอธิษฐานที่คอกยสุเทพแน่ๆ แต่ถ้าอธิษฐานที่คอกยสุเทพ ตัวเขาก็ควรจะไปได้เรียนที่เชียงใหม่ แต่การที่ตัวเขาได้เรียนที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาเกิดจากการที่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ได้เลือกสิ่งที่เหมาะสมที่สุดแก่ผู้อธิษฐาน ไม่ได้ขึ้นอยู่กับระยะทาง เหตุการณ์บางอย่างถ้ามองในปัจจุบันดูเหมือนจะเลวร้าย แต่กลับกลายเป็นเรื่องดีสำหรับอนาคต เช่น บางคนออกหักอย่างแรง ร้องไห้ร้องไห้ต่อหน้าสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และคิดอยู่ในใจว่าทำไมท่านถึงไม่ช่วยให้รักสมหวัง แต่เมื่อผ่านพ้นไปแล้วถึงได้รู้ว่าคนคนนั้นมีอะไรไม่ดีมากมาย ซึ่งถ้าวันนั้นไม่ออกหักก็คงไม่มีวันนี้ วันที่ได้มีโอกาสพบและแต่งงานกับคนใหม่ที่นิสัยดีกว่า ความจริงแล้วสิ่งศักดิ์สิทธิ์กำลังช่วย แต่เนื่องด้วยหยั่งรู้อนาคต จึงให้อย่างที่ขอไม่ได้ ทำให้บางครั้งดูเลวร้ายสำหรับช่วงปัจจุบัน

1.1.5 ลางสังหรณ์

“ลางก่อนตาย” วงการแพทย์มีการตั้งข้อสงสัยว่า ผู้ป่วยบางรายก่อนเสียชีวิต จะเกิดมีกำลังวังชาขึ้นมาอย่างกระทันหัน บางคนความจำดีขึ้นอย่างมหัศจรรย์ คนไข้บางคนทานอาหารเก่งขึ้น อย่างมหัศจรรย์ อาการที่เคยเจ็บป่วยมาอาจจะหายเป็นปกติทิ้ง ผู้ป่วยหนักที่มีอาการดีขึ้นอย่างเหลือเชื่อ ภายในวันเดียวพึงระลึกว่า ธรรมชาติกำลังให้เวลาชาวสูงสุดท้ายของชีวิตอีกไม่นาน มีอะไรที่ต้องสั่งเสีย หรือทำพินัยกรรมต้องรีบทำ อย่าชักช้า และสำหรับญาติสนิทมิตรสหาย นี่คือโอกาสสุดท้ายที่จะได้ แสดงความรัก ความห่วงใย ก่อนที่จะจากกันไปตลอดกาล ผู้ป่วยในระยะสุดท้ายร่างกายจะมีสารคดีโนมากกว่าปกติ ซึ่งสารนี้ทำให้ผู้ป่วยรู้สึกสบายขึ้น ช่วยระงับความเจ็บปวด ประกอบกับฮอร์โมนต่างๆ ที่สมองหลั่งออกมาสื่อความสุขของชีวิต ทั้ง โดพามีน เอนเคอร์ฟิน อะครีนาลิน ฯลฯ ทำให้ประสิทธิภาพร่างกายดีขึ้นชั่วคราว ในสมัยโบราณก็มีการสังเกตเห็นความผิดปกตินี้ จึงมีคำพูดว่า “เห็นหน้านวลจวนจะตาย” หมายความว่า ถ้าเห็นคนป่วยหนักอยู่ๆ หน้าตาก็ผ่อนคลายขึ้นมากระทันหัน นั้นแสดงว่าให้เตรียมใจไว้ได้เลย ซึ่งในตำราแพทย์แผนจีนเรียกลักษณะเช่นนี้ว่า เงินเงิน เชื่อกันว่าพลังดังกล่าวมีอยู่ในสัตว์เช่นเดียวกัน สัตว์ป่าเวลารู้ตัวว่าใกล้จะตายสามารถเดินไปได้ไกลนับกิโลเมตร เพื่อไปยังสถานที่ที่เหมาะสมก่อนล้มลงขาดใจ ป्राกฏการณ์ทางธรรมชาติหลายอย่างก็แสดงให้เห็นแบบเดียวกัน เช่น แสงเทียนวายุสุดท้ายจะสว่างมากขึ้นก่อนดับ ไป ดาวฤกษ์ที่ใกล้ดับจะถูกโพรงสว่างไสวขึ้นก่อนที่จะดับตัวลง ดันไม้ก่อนตายจะออกดอกบานสะพรั่ง ป्राกฏการณ์นี้สามารถเกิดขึ้นกับคนปกติที่ไม่ป่วยก็ได้ เช่น อยู่ก็ถูกขี้มาจับบ้านให้เรียบบร้อย ชักผ้า รีดผ้า ถูบ้าน ทั้งๆ ที่ก่อนหน้านี้ ร้อยวันพันปีไม่เคยคิดทำ หรือนำของรักของหวงไปแจกจ่ายแก่ญาติมิตร คนสนิท หรืออารมณ์ดีมากโดยไม่มีสาเหตุ แสดงอาการห่วงใยใกล้ชิดเกินปกติที่เคยเป็น ถ้าเจอคนลักษณะนี้ต้องคอยเตือนให้พึงระวัง แม้คนทำจะ ‘ไม่รู้ตัว’ ว่าเกิดอะไรขึ้นก็ตาม เพราะสิ่งที่คลอใจให้เขาทำ อยู่ในระดับจิตใต้สำนึกซึ่งหยั่งร่อนอนาคตว่าจะมีชีวิตอยู่อีกไม่นาน มีความเห็นจากพระบางรูปกล่าวว่า สภาวะที่ผู้ป่วยวาระสุดท้ายดีขึ้นกะทันหันจนดูเหมือนคนละคน นั้นเป็นคนละคนจริงๆ หมายถึง ผู้ป่วยตัวจริงจากไปแล้ว ที่เห็นอยู่ไม่ใช่เขาแล้ว แต่เป็นวิญญาณอื่น เพียงแต่สมองยังทำงาน ความทรงจำต่างๆ ยังอยู่ เหมือนของใช้ที่ใกล้เสียเจ้าของทิ้งไปแล้ว แต่มีคนอื่นมาขอใช้ต่อ สันนิษฐานจากที่คนไข้อยากกินอาหารสัพพัตต์ แม้จะไม่ได้ทำให้กิน แต่ตัดบาตรด้วยอาหารที่เขาชอบก็ยังบอกว่าอร่อย มีรายงานที่ตีพิมพ์ใน *เจอร์นัลออฟพัลลิเอทีฟเมดิซีน (Journal of Palliative Medicine)* ซึ่งวิจัยคนไข้ผู้ป่วยหนักระยะสุดท้าย 7 คน พบว่า ก่อนเสียชีวิตสมองจะทำงานเร็วกว่าปกติหลายเท่า แม้ว่าความดันเลือดจะลดต่ำลงก็ตาม ป्राกฏการณ์นี้จะทำให้ประสิทธิภาพสมองดีขึ้น เกิดภาพและความรู้สึกเก่าๆ ผุดขึ้นมาอย่างชัดเจน นักฟิสิกส์ควอนตัมเชื่อว่า จักรวาลไม่ได้มีเฉพาะที่เราเห็น

เพียงจักรวาลเดียว และไม่จำเป็นต้องอยู่ในมิตินี้ รอบๆตัวเราอาจมีจักรวาลอื่นซ่อนอยู่อีกมากมาย และมีกิจกรรมต่างๆดำเนินไปพร้อมๆกันกับจักรวาลของเราด้วย การตายก็คือการละทิ้งจากรูปมิตินี้เท่านั้น

1.1.6 เฉากว

เราอาจจะรู้ว่าสักวันหนึ่งต้องเจอใครที่มีรูปร่างหน้าตาแบบนี้ แต่ที่ไม่รู้คือที่ไหน เมื่อไหร่ ซึ่งบางครั้งก็นานจนลืมเลือนไปแล้ว แต่เมื่อเจอในอีกสองปีถัดมาถึงรู้ว่าเป็นเรื่องจริง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นคือตกใจและกลัว มันเป็นเรื่องเหลือเชื่อเกินไปที่อนาคตจะถูกกำหนดไว้แล้วจากบางสิ่งบางอย่าง แสดงว่าเราเป็นเพียงผู้เล่นคนหนึ่งในละครแห่งชีวิตที่ไม่รู้ว่าใครเขียนบท แต่ที่แน่ๆคือเราหลงคิดไปเองว่าตัวเองมีเจตจำนงเสรี เหมือนปลาในตู้ที่รู้สึกว่ามีอิสระที่จะว่ายไปที่ไหนก็ได้ แต่ความจริงแล้วมีขอบเขตอยู่แค่นั้น และการที่จะพบเจอปลาตัวใหม่ก็ขึ้นอยู่กับคนเลี้ยงว่าจะซื้อปลาตัวไหนมาปล่อยลงตู้ มันไม่มีสิทธิ์เลือก แต่ถ้าปลาติดได้ มันก็คงคิดว่าเป็นเรื่องบังเอิญที่มาเจอปลาตัวนั้นร่วมตู้ เหมือนกับมนุษย์ที่คิดว่าการจะพบเจอใครในอนาคตเป็นเรื่องบังเอิญ โดยหารู้ไม่ว่ามีสิ่งหนึ่งคอยควบคุมและบงการอยู่ ซึ่งพุทธศาสนาเรียกว่ากฎแห่งกรรม หรือพระเจ้าในคำสอนของศาสนาอื่น ไม่ว่าจะเกิดด้วยสาเหตุใด อาการเศจวาก็เป็นอาการที่มีอยู่จริง นักวิทยาศาสตร์ทั่วโลกยอมรับ และมักจะเกิดในช่วงอายุน้อยบ่อกว่าอายุมาก แต่สาเหตุที่แท้จริงก็ยังไม่รู้รูปไม่ได้ เพราะปัจจุบันนี้วงการแพทย์ก็ยังไม่เข้าใจกลไกการทำงานของสมองอย่างละเอียดเท่าใดนัก ตาสองข้างซ้ายขวามองเห็นภาพไม่พร้อมกัน มุมมองที่แตกต่างกันทำให้นักวิทยาศาสตร์นำความรู้นี้มาทำภาพยนตร์สามมิติให้สามารถมองเห็นภาพในจอภาพยนตร์แบบๆ สองมิติกลายเป็นสามมิติได้ แต่สำหรับสมอง การรับสัญญาณที่ไม่พร้อมกันระหว่างสมองซีกซ้ายกับสมองซีกขวาก็ทำให้เกิดปรากฏการณ์ข้งรู้ในมิตินี้ได้ เช่นปรากฏการณ์เศจว แต่จากประสบการณ์ของทันตแพทย์สมที่พบมา เมื่อได้มานั่งใคร่ครวญด้วยสติและข้ถามตัวเองว่า เราเคยพบเห็นแบบนี้มาก่อนจริงหรือไม่ใช่อาการของสมองทำงานผิดปกติ สิ่งหนึ่งที่ยืนยันได้คือ การระลึกได้ว่าเหตุการณ์หรือสถานที่บางแห่งที่รู้สึกว่าจะมาแล้วเกิดขึ้นมาก่อนที่จะได้มาเยือนสถานที่แห่งนั้นแน่นอน ดังนั้นไปได้สองทางคือ ผมอาจจะเห็น โดยไม่ได้ตั้งใจ แต่จิตได้สำนึกบันทึกไว้แล้ว และอีกทางคือ เคยมาจริงๆ อาจจะในวัยเด็ก แต่ลืมไปหมดแล้ว ซึ่งทางที่สองเป็นไปได้น้อยมาก เพราะในวัยเด็กไม่ค่อยได้ไปไหน และเหตุการณ์เศจวบางอย่างเกิดขึ้นขณะที่ไปเที่ยวต่างประเทศ เช่นที่จีน ซึ่งไม่มีทางเคยไปมาก่อนอย่างแน่นอน ดังนั้นจึงมีเพียงเหตุผลแรกที่เป็นไปได้ แต่สิ่งหนึ่งที่สร้างความฉงนก็คือความรู้สึกที่ว่าเคยมาสถานที่แห่งนี้ แล้วเป็นความรู้สึกแบบสามมิติ ไม่ใช่สองมิติแบบที่เห็นรูปภาพ คือจำรายละเอียดได้ทั้ง 360 องศารอบตัว ทั้งรูป รส กลิ่น สัมผัส อาการนี้ต่างจากกลางสังหรณ์ เพราะเศจว

ต้องรอให้เกิดเหตุการณ์สถานที่นั้นก่อน จึงจะเกิดความรู้สึกว่าเคยมาที่นี่หรือเคยได้พบคนคนนี้ โดยก่อนหน้านั้นไม่มีอะไรบอกเหตุล่วงหน้า และช่วงที่ปฏิบัติธรรม เจริญสติ เติบโตอย่างต่อเนื่อง อาการนี้อาจจะเกิดขึ้นบ่อยมากจนรู้สึกว่าเป็นอุปสรรคกับการดำเนินชีวิต เพราะไม่เกิดประโยชน์อันใดกับคุณภาพชีวิตเลย มีแต่จะให้สับสน มีงง หาคำตอบไม่ได้ และฟุ้งซ่าน ในช่วงหลังเมื่อห่างจากการปฏิบัติธรรม อาการนี้ก็ไม่เคยเกิดขึ้นอีกเลย มีคำตอบทางพุทธศาสนาว่า อาการเดจาวูเป็นการหยั่งรู้ของจิตที่เก็บข้อมูลไว้อย่างมหาศาล ข้ามภพชาติ เมื่อใดที่สมองว่างจึงทำให้จิตสามารถแสดงผลการรับรู้ได้ ชั่วขณะ อาจจะเพียงสองสามวินาทีก็พอแล้ว ที่จะทำให้รู้ว่าเคยมาที่นี่ สังเกตได้ว่าอาการนี้จะเกิดขึ้นขณะไม่ได้คิดอะไรและแวบขึ้นมาแบบหยั่งรู้ หลังจากนั้นพอเริ่มคิดสมองก็จะกลับมาทำงานแทน

1.1.7 ปาฏิหาริย์

ในทางการแพทย์เคยมีการทดลองให้ยาหลอกแก่คนไข้ คือยาที่ไม่มีฤทธิ์ใดๆ แต่บอกกับคนไข้ก่อนกินยาว่าเป็นยานอนหลับอย่างแรง ปรากฏว่ากลุ่มทดลอง 10 คนนอนหลับสนิทหลังจากกินยาหลอกไปถึง 7 คน นอกจากนี้ยังมีการรักษาโรคผิวหนัง โดยแบ่งกลุ่มทดลองเป็นสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งให้ยาหลอกที่ทาแล้วรู้สึกร้อนเท่านั้น ส่วนอีกกลุ่มให้ยามาจริงไปทา ปรากฏว่าหลังจากนั้นหนึ่งสัปดาห์ กลุ่มที่ให้ยาหลอกกลับมีอัตราการหายไม่ต่างจากกลุ่มที่ได้รับยาจริง ผลการทดลองแสดงให้เห็นว่า พลังจิตพลังใจทำให้ร่างกายเปลี่ยนแปลงได้ การอธิษฐานก็เช่นกัน ความเปลี่ยนแปลงมาจากใจตัวเอง แต่ถ้ามีคนไข้ที่อาการหนักหรือติดเชื้อมากแล้วแพทย์ให้ยาหลอกก็ไม่อาจหายได้ฉันใด เช่นเดียวกับการแข่งขันที่คู่แข่งมีฝีมือเหนือกว่ามาก การให้ยาหลอกคือตระเวนไปไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ขอให้ชนะ แม้จะมีพลังใจเพิ่มขึ้นมหาศาล แต่ก็ไม่อาจชนะคู่แข่งได้ฉันนั้น ในที่นี้ยาจริงคือวิทยาศาสตร์ ยาหลอกคือ ไสยศาสตร์

1.2 คุณลักษณะของอาชีพแอร์โฮสเตส

1.2.1 คุณลักษณะของอาชีพแอร์โฮสเตส

- 1.อายุไม่เกิน 35 ปี (สายการบิน ROYAL BRUNEI) สายการบินส่วนใหญ่ที่บินข้ามประเทศ จะมีอายุไม่เกิน 30 ปี
- 2.โสด (บางสายการบินอย่าง THAI Smile ต้องไม่ผ่านการจดทะเบียนสมรสมาก่อน และไม่เคยมีบุตร)
- 3.มีการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6
- 4.ผ่านการทดสอบข้อเขียนภาษาอังกฤษ Test of English for International Communication(TOEIC) 500-600
- 5.ความสูงไม่น้อยกว่า 160 เซนติเมตร
- 6.น้ำหนักต้องได้สัดส่วนกับความสูง (น้ำหนัก กก.=ความสูง-110 ซม.)
- 7.สุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงและไม่สวมแว่นตา (สายการบินอย่าง THAI Smile)
- 8.บุคลิกภาพดี สดใส ทันสมัย มนุษย์สัมพันธ์ดี มีความกระตือรือร้นและมีใจรักในการบริการ

1.2.2 ลักษณะการแต่งตัวของแอร์โฮสเตส

สำหรับอาชีพแอร์โฮสเตสแล้วภาพลักษณ์ถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ไม่น้อยไปกว่าการบริการ ถ้าเกิดแอร์โฮสเตสคนนั้นไม่ดูแลให้ตัวเองดูดีอยู่ตลอดเวลา อาจจะทำให้ผู้โดยสารรู้สึกหงุดหงิดและรู้สึกไม่กล้าขอบริการจากแอร์โฮสเตสมาก เพราะหน้าที่การบริการเป็นหน้าที่ๆสำคัญที่สุดของแอร์โฮสเตส ไม่ว่าจะทำงานหนักแค่ไหนหรืออาจจะมีเที่ยวบินแบบ Quick Turn คือพอเครื่องลง ทำความสะอาดเครื่องแล้วจะมีกลุ่มผู้โดยสารใหม่ขึ้นมาทันที บางสายการบินอาจจะมีการเปลี่ยนลูกเรือชุดใหม่เพื่อให้ลูกเรือชุดเก่าได้พัก แต่บางสายการบินก็ไม่ได้มีการเปลี่ยนลูกเรือชุดใหม่ คือใช้ลูกเรือชุดเดิมต่อเลย ซึ่งอาจจะทำให้แอร์โฮสเตส เกิดความเหนื่อยล้า ซึ่งอาการเหล่านี้โดยเฉพาะผู้หญิง ร่างกายอาจจะแสดงออกมาได้ง่าย โดยเฉพาะใบหน้า

การดูแลรักษาร่างกายจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก หากแอร์โฮสเตสคนนั้นๆมีลักษณะที่ไม่สมบูรณ์พร้อมที่จะทำงาน อาจจะทำให้ภาพลักษณ์ของเธอและบริษัทต้องเสียหายเป็นอย่างมาก การดูแลเสื้อผ้า หน้าผมให้ดูดีอยู่เสมอ จึงเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับแอร์โฮสเตส

แต่การดูแลภาพลักษณ์ของแอร์โฮสเตสไม่ได้ดูแลเฉพาะตอนที่ทำงานอยู่เท่านั้น เวลาเลิกงานหรือไม่ได้ทำงาน การแต่งตัวในช่วงเวลานี้ก็ยังคงเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องด้วยเป็นอาชีพที่มีค่าตอบแทนสูง การที่จะต้องทำตัวให้ดูดีสมกับเงินเดือนที่ได้รับ ก็จะมีเหตุมีผล อย่างคารา Hollywood ก็ต้องแต่งตัวให้สมกับเงินที่พวกเขาได้รับจากการทำงาน เพราะภาพลักษณ์นั้นคือจุดขายของพวกเขา แอร์โฮสเตสก็เหมือนกัน เป็นอาชีพที่ขายภาพลักษณ์ คนส่วนใหญ่ก็สามารถแยกแยะได้ทันทีว่าเธอคือแอร์โฮสเตส

การแต่งตัวเป็นสิ่งสำคัญเสมอ ไม่ใช่เฉพาะกับแอร์โฮสเตสเท่านั้น เพราะการแต่งตัวจะช่วยเสริมบุคลิกภาพของคนคนนั้นให้ดูดี เมื่อคนเหล่านี้อุบัติความรู้สึกมีความมั่นใจ ก็จะส่งผลต่อสุขภาพจิตให้ดี จะทำให้รู้สึกมีความสุขเกิดขึ้น ได้ตลอดเวลา เคล็ดลับที่ง่ายที่สุดในการทำให้มีบุคลิกภาพที่ดีนั้นคือการดูแลและใส่ใจสุขภาพของตัวเองอยู่เสมอ

1.2.3 วิธีดูแลความงามของแอร์โฮสเตส

“ความงาม” ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญของอาชีพที่มีจุดเด่นทางด้านภาพลักษณ์และบริการ อย่างแอร์โฮสเตส การบำรุงและดูแลตัวเองให้สวยอยู่เสมอจึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยมีวิธีเบื้องต้น ดังนี้ **The Beginning.** หลังจากตื่นนอน จะเติมน้ำเปล่าเพื่อเติมของเหลวให้กับร่างกายสัก 2 แก้ว เพราะระหว่างที่นอนเป็นช่วงเวลาที่ร่างกายสูญเสียน้ำไปมากที่สุด หลังจากนั้นจะนั่งนิ่งๆ ทำสมาธิสักสองนาทิจ และยืดกล้ามเนื้อเล็กน้อยเพื่อให้เลือดค่อยๆ ไหลเวียนไปทั่วร่างกาย หลังจากนั้นก็จะหิวเพราะนอกจากจะช่วยหิวที่กระเพาะกระเชิงระหว่างนอน ยังถือเป็นการนวดหัวเพื่อให้เลือกไหลเวียนไปยังสมองไปในตัวอีกด้วย ส่วนแปรงที่เลือกใช้จะเป็นแปรงขนนุ่ม เนื่องจากไม่ช่วยก่อให้เกิดไฟฟ้าสถิต ผมก็จะไม่ฟูฟุ้ง

It's all about “Your Face” in front of the Mirror. หลังจากตื่นนอนแล้วก็เริ่มล้างหน้าแปรงฟัน แล้วใช้น้ำล้างหน้า ลูบหน้าเบาๆ โดยอาจจะใช้เจล สบู่หรือโฟมล้างหน้า ช่วยล้างหน้าได้ โดยวิธีล้างหน้าที่ถูกนั้นจะไม่ทำให้ใบหน้าเหี่ยว โดยเริ่มจากปลายนิ้วที่สันจมูกแล้วลูบออกไปทางหูทั้งสองข้าง และเริ่มปลายนิ้วจากกลางหน้าผากลูบออกไปทางขมับ จากนั้นขั้นตอนที่สามคือลูบนิ้วทั้งสองมือจากกึ่งกลางคางแล้วลูบขึ้นสวนทางกับแรงโน้มถ่วง ระแก้มขึ้นไปจนจรดหูทั้งสองข้าง และล้างสบู่ออกอย่างแผ่วเบาด้วยน้ำสะอาด

ห้ามถูหน้าเป็นอันขาด ไม่ต้องถูแรงๆ หลังจากนั้นก็ปรับด้วยสภาพผิวด้วย Toner และตามด้วย Moisturizer

It's Time To Take a Shower. ถ้าชอบอาบน้ำร้อนไม่ควรอาบน้ำเกิน 10-15 นาที ไม่นานนั้นอาจจะทำให้ผิวแห้ง แล้วยกทาโลชั่นบำรุงผิวขูดเซกความชุ่มชื้นที่เสียไป ถ้าชอบอาบน้ำอุ่นก็จะอาบน้ำได้นานหน่อย คือตั้งแต่ 20-1 ชั่วโมง หากมีเวลาดูแลตัวเองอาจจะผสมน้ำผึ้งสักหนึ่งช้อนโต๊ะกับน้ำนมหนึ่งแก้วเพื่อแช่ตัวเอง เพิ่มความชุ่มชื้นให้แก่ผิว

Let's go MOIST! เมื่อออกจากห้องน้ำสิ่งที่จะต้องทำเลยคือทาโลชั่นกันแดดและ Hand cream หรือ โลชั่นทามือ ไม่ว่าจะหญิงหรือชายควรทาโลชั่นเพื่อให้ความชุ่มชื้นกับผิว Moisturizer คือพวกน้ำมันพืช เช่น น้ำมันมะกอก ถั่ว อัลมอนต์ โวคาโดและจมูกข้าวสาลี ซึ่งสามารถซึมลงสู่ผิวชั้นบนได้ ยังทำหน้าที่เป็นเหมือนแผ่นฟิล์มที่ทำหน้าที่ป้องกันการสูญเสียความชุ่มชื้น เพราะการทำหน้าที่แอร์โฮสเตส ต่อให้เดินทางในช่วงกลางคืน ก็จำเป็นจะต้องทาครีม เพราะเราไม่อาจรู้ว่าความสูงระดับหมื่นฟุต มีรังสีโคอยู่มันนั้นบ้าง เพราะฉะนั้นควรจะทำป้องกันไว้ดีที่สุด

Time to Dress UP! หลังจากอาบน้ำเสร็จแล้ว ก็ทาน้ำผลไม้สดคั้นสักหนึ่งแก้ว แล้วก็เริ่มแต่งตัว ควรจะแต่งตัวให้ดูดีอยู่เสมอสมกับบุคลิกภาพภายนอก ให้สมกับอาชีพ นอกจากจะทำให้ดูดีและมั่นใจแล้ว จะช่วยทำให้สุขภาพจิตของวันนั้นดีตามไปด้วย และการแต่งตัวสวยๆ ก็จะเป็นความสุขเล็กน้อยของใครหลายๆคน

Hair เส้นผมควรจะได้รับสารและนวดสองวันครั้งก็พอ แต่ถ้าหากผมมันก็ควรจะสระทุกวัน ควรหมักและอบไอน้ำเพื่อบำรุงเดือนละครั้ง ไม่ควรใช้ไคร์เป่าผมใกล้เส้นผมบ่อยจนเกินไปเพราะผมจะเสียและแห้งกรอบง่าย ลองหาสูตรหมักผมจากธรรมชาติมาช่วยในการบำรุงผมเพื่อจะได้ปรับสภาพเส้นผมและทานอาหารจำพวกโปรตีนเพื่อบำรุงเส้นผมด้วย

Eye Brows คิ้ว ควรจะได้รับการถอนให้ได้รูปอยู่เสมอ ไม่แนะนำให้งอนเพราะเวลาขึ้นจะเป็นคอค

Luscious Lip ริมฝีปากควรทาลิปมันป้องกันปากแห้งอยู่เสมอ เพราะปากสามารถเป็นขุยและลอกได้ง่าย ควรทาลิปมันที่มีส่วนผสมของสารจากของธรรมชาติ

Make-It-Up การแต่งหน้าควรเริ่มหลังจากปล่อยให้ Moisturizer ที่ทาไว้แห้งซึมเข้าผิวเรียบร้อยแล้วซึ่งคือประมาณ 5-10 นาที แล้วจึงลงรองพื้น หากเป็นรองพื้นแบบน้ำก็ควรรอให้แห้งประมาณ 5 นาที เพื่อไม่ให้แป้งที่ทับลงเป็นปื้น เป็นก้อนหรือแตกเป็นริ้วๆ หากใช้รองพื้นน้ำก็ควรใช้แป้งฝุ่น หากรองพื้นครีมก็ควรใช้แป้งอัดแข็งที่ไม่ผสมรองพื้นซึ่งจะหายากสักหน่อย หลังจากนั้นจึงเริ่มทาคิ้วที่ได้รับการถอนมาแล้วอย่างเข้ารูปสวยงาม โดยอาจจะเลือกสีปัดคิ้วให้เข้ากับสีผมเพื่อความเป็นธรรมชาติ การเลือกทาสีตา也应该เลือกพิจารณาจากสีเสื้อผ้าที่จะสวมใส่ในวันนั้นและสีผิวของคน

สาวผิวคล้ำไม่ควรเลือกทาสีฟ้าหรือสีเงินทั้งเปลือกตา ควรเลือกสีที่ดูสุกม เช่น เปลือกมั่งคุดแล้วทาแก้ม และปากเป็นสีชมพูอ่อน ทาตาสีน้ำตาลทอง แล้วทาแก้มและปากสีส้มอ่อน ทาตาสีดำแบบ Smokey Eyed แล้วทาแก้มสีส้ม ทาปากสีน้ำตาล ส่วนคนผิวขาว จะใช้สีอะไรก็สวย เลือกทาปากด้วยสีชมพูใสดุๆ หากใช้ Eyeliner กรีดตาจะช่วยให้ตาโตขึ้นมา หากสาวที่ตาโตอยู่แล้ว ควรกรีดตาแค่ครึ่งตาหลัง แล้วควัดหางคมๆ จะดูเก๋และคมมากๆ Mascara ควรเลือกที่กันน้ำ แต่ล้างออกไม่ยากจนเกินไปเพราะจะทำให้ตาช้ำและขนตาหลุดเวลาล้าง แต่ควรเลือกวิธีที่ตัวเองถนัดและมั่นใจที่สุด

Hand Job! ควรดูแลมือของตัวเองให้ชุ่มชื้นอยู่เสมอ ด้วยการทาครีมหรือโลชั่นทา มือ แล้วจำเป็นอย่างยี่ห่อที่จะต้องดูแลและเสริมความงามด้วยการทาเล็บด้วยสีที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพ และสีเสื้อผ้าของตัวเอง

Legs ต้องดูแลขาให้ดูดีอยู่เสมอ โดยเฉพาะการ Wax ขน ควรจะทำสม่ำเสมอ

Shoes – Women’s Best Friends หารองเท้าที่ใส่ที่เหมาะสมกับชุด อาจจะใส่ส้นสูง เพื่อให้เวลาเดินแล้วดูสง่า รองเท้าทุกคู่ควรจะทำความสะดวกสบายเป็นประจำ ควรเอามาฟั้ลมสัปดาห์ละ ครั้ง และควรเก็บไว้ในกล่องพลาสติกเพื่อรักษาทรงของรองเท้าให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ

Time to Rest ควรใช้ครีมล้างเครื่องสำอางออกก่อน ไม่ว่าจะเหนียวแค่ไหนก็ควรล้างหน้าให้สะอาดก่อนนอน โดยเฉพาะส่วนตาและริมฝีปากเพราะเป็นส่วนที่อ่อนบาง ง่ายแล้วจึงล้างออกด้วยสบู่ปกติ หลังจากอาบน้ำและทา Moisturizer แล้วก็เข้านอน ควรให้ได้อย่างน้อยวันละ 6 ชั่วโมง แต่ถ้านอนได้ถึง 8 ชั่วโมงจะดีกว่ามาก

Beauty from Within หาเวลาออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ร่างกายเป็นสิ่งสำคัญสำหรับอาชีพแอร์โฮสเตส อย่างวันละ 15 นาทีหรือเดินแอโรบิกวันละครึ่งชั่วโมงพยายามทำให้ได้ทุกวัน นอกจากจะคุมน้ำหนักแล้วยังช่วยทำให้ร่างกายแข็งแรง และไม่ป่วยง่าย

Vitamins ควรทานวิตามินเสริม โดยทานวิตามินรวมวันละหนึ่งเม็ด หักครึ่ง ทานครึ่งเม็ดแรกตอนเช้าอีกครึ่งตอนเย็น ทานวิตามินดี ทานแคลเซียม ทาน DHA ทาน Omega3 นี่คืวิตามินที่ควรทานในหนึ่งวัน

Time to Shine ความสวยจากสมองก็เป็นสิ่งสำคัญ ควรจะติดตามข่าวสารบ้านเมือง เพื่อให้ทันกระแสสังคมอยู่เสมอ เวลาเข้าสังคมจะได้ทันต่อทุกบทสนทนาอยู่เสมอ

Make a Point for Yourself หากิจกรรมที่ตัวเองโปรดปรานสักอย่าง อาจจะชอบดูหนังหรือทำอาหารเพราะสิ่งเหล่านี้จะทำให้เรามีเสน่ห์มากยิ่งขึ้น หรือจะลองหาอะไรใหม่ทำอยู่เสมอก็ดีเช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Power of Being Positive พยายามมองโลกในแง่ดี ฝึกจิตใจให้สดใสอยู่เสมอ ด้วยการไม่คิดร้ายกับใคร การให้อภัย ใจเย็น การเอาใจเขามาใส่ใจเรา คือเสน่ห์สุดยอดเยี่ยมของผู้หญิง

It's Wise to Choose. รู้จักถ่วงถ่วงข้อมูลและเลือกรับแต่สิ่งดีๆ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ระวังตัวเองอยู่เสมอ จงภูมิใจในเอกลักษณ์และตัวตนของตัวเองไว้อย่างชาญฉลาด

Tip for Crew การดูแลตัวเองเมื่อทำงานบนเครื่องคือ ดื่มน้ำสะอาดมากๆ ป้องกันตนเองจากสภาวะขาดน้ำ หลีกเลี่ยงอาหารที่มีรสเค็มและแอลกอฮอล์ซึ่งเป็นตัวทำลายความชุ่มชื้นของผิว และควรมีสเปรย์น้ำแร่ที่สามารถเติมความชุ่มชื้นให้แก่ผิวทันทีที่รู้สึกว่หน้าแห้งตึง แต่อย่าลืมว่าเครื่องสำอองที่ใช้อยู่ นั้น ต้องกินน้ำได้ด้วย

1.2.4 ข้อดีและความยากลำบากของอาชีพแอร์โฮสเตส

ข้อดีของอาชีพแอร์โฮสเตส

1. มีฐานะทางการเงินที่ดีขึ้น เนื่องด้วยเป็นอาชีพที่มีความเสี่ยงสูงและมีงานที่ถือว่ายากลำบากมาก ทำให้ค่าจ้างถือว่าสูงมากเช่นกัน หลายคนเมื่อมาทำอาชีพนี้แล้วสามารถช่วยเหลือครอบครัวได้มาก หรือนำไปต่อยอดธุรกิจได้เยอะแยะมากมาย

2. ได้พบปะกับผู้คนมากมาย

3. ได้เที่ยวไปที่ต่างๆที่ไม่คิดว่าจะได้ไป

4. ฝึกให้เป็นคนที่มีความอดทนมากขึ้น

5. สวยขึ้น เนื่องจากเป็นอาชีพที่จะต้องดูแลภาพลักษณ์อยู่เสมอ ผู้ที่ทำอาชีพนี้

จะดูดีดูสวยอยู่เสมอ

ความยากลำบากของอาชีพแอร์โฮสเตส

1. การสื่อสารระหว่างผู้โดยสาร โดยเฉพาะกับคนญี่ปุ่น ที่ไม่ยอมพูดภาษาอังกฤษเลย บางทีต้องไปเรียนภาษาญี่ปุ่นเพิ่ม แต่ก็ไม่อาจใช้ได้หมด การสื่อสารด้วยภาษากายจึงเป็นอีกวิธี ถ้าเขาถูกทิ้งรอดไปแต่ถ้าเขาใจผิดก็อาจจะมีปัญหากับผู้โดยสารได้

2. การควบคุมอารมณ์ การเป็นแอร์โฮสเตส จะต้องทำหน้าที่กับผู้คนนับร้อยคนอยู่ตลอดเวลา โอกาสที่จะเจอคนที่พูดจาไม่ดีใส่ หรือคนที่ลองภูมิขี้วโมโหก็ดูจะมีอยู่ตลอดเวลา การเก็บอารมณ์จึงกลายเป็นเรื่องที่ยากมากเช่นกัน

3.อดทน สิ่งนี้จำเป็นกับอาชีพนี้มาก เพราะงานที่ทำนั้นต้องทำทั้งหมดจริงๆตั้งแต่คุณแกล้วโดยสารไปจนถึงขั้วส้วม ไหนจะต้องเจอกับผู้โดยสารที่อารมณ์ขี้ขลาดอีก หรือการบินไกลๆเป็นเวลานาน อาชีพนี้จึงจำเป็นมากที่จะต้องมีความอดทนสูง

1.3 คุณลักษณะของอาชีพสถาปนิก³

สถาปนิก คือบุคคลผู้เกี่ยวข้องในการออกแบบ และ วางแผน ในการก่อสร้าง หรือที่เรียกว่างานสถาปัตยกรรม โดยสถาปนิก จะเป็นผู้ที่เข้าใจในมาตรฐานการก่อสร้างของอาคาร เข้าใจถึงหน้าที่ใช้สอยของอาคารนั้น รวมถึงวัสดุที่จะนำมาเป็นส่วนประกอบของสิ่งก่อสร้างนั้น สถาปนิกจำเป็นต้องได้รับการศึกษาทางสถาปัตยกรรมศาสตร์ และ ใ้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม ถึงจะสามารถทำงานในวิชาชีพสถาปนิกได้ ซึ่งคล้ายกับการทำงานในสาขาวิชาชีพอื่น ทักษะ ความรู้ ความสามารถ ที่สถาปนิกพึงมี

สถาปัตยกรรมศาสตร์ เป็นการศึกษาสถาปัตยกรรมที่ผสมผสานเทคนิควิทยาการทั้งทางวิทยาศาสตร์ ศิลปะ และวัฒนธรรม เข้าด้วยกัน เพื่อตอบสนองความต้องการในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ในด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่อาศัย วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่นั้น สนองตอบในเชิงจิตวิทยา ซึ่งผู้ออกแบบต้องเข้าใจความต้องการในการใช้พื้นที่นั้น ๆ อย่างลึกซึ้งอันมีผลกับการออกแบบที่ดี และ ไม่ดี หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นศิลปวิทยาการ ในการออกแบบอาคารและสิ่งเกี่ยวเนื่อง เพื่อพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้เหมาะสมในการดำรงชีวิตของมนุษย์ เช่น การวางผังชุมชน การออกแบบชุมชน ภูมิสถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมศาสตร์เป็นสาขาวิชาที่จะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องรูปแบบศิลปะ เรื่องของชุมชน เรื่องของพฤติกรรมมนุษย์ และเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องอีกมากมาย ถือเป็นศาสตร์ที่มีศาสตร์อื่นมาเกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก จนยากที่จะสรุปลงไปได้ว่ามี ศาสตร์สาขาใดมาเกี่ยวข้องบ้าง

1.3.1 บุคลิก นิสัยของคนที่เหมาะสมจะทำอาชีพนี้

สถาปนิกเป็นอีกอาชีพที่ต้องมีความรับผิดชอบสูงมาก คนกลุ่มนี้ไม่ได้แค่มีหน้าที่ ออกแบบอาคารคุมงานก่อสร้างให้ได้ดังที่ลูกค้าต้องการ แต่สิ่งที่ออกแบบไปนั้นคือความรับผิดชอบ ของสถาปนิก หากมีสิ่งผิดพลาดเกิดขึ้นในอนาคตคนที่จะโดนฟ้องคนแรกก็คือสถาปนิก ดังนั้น นอกจากความคิดสร้างสรรค์ ทักษะพื้นฐานทางสถาปัตยกรรม ความรอบคอบ และความรับผิดชอบ ถือเป็นคุณสมบัติที่สำคัญมาก

1.3.2 ความก้าวหน้าของสายอาชีพ

อนาคตความก้าวหน้าของคนประกอบอาชีพนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความ ซำนาญในงานเป็นสำคัญ โดยมีหลักประกันอยู่ที่ฝีมือและผลงาน ผู้ที่ทำงานในภาครัฐจะได้รับการเลื่อน ขึ้นตามความสามารถ ถ้าได้รับการศึกษาต่อหรืออบรมหลักสูตรต่างๆเพิ่มเติมอาจได้เป็นผู้อำนวยการ ของหน่วยเองที่สังกัดอยู่ในภาคเอกชน อาจได้เป็นผู้จัดการหรือผู้ดูแลโครงการก่อสร้างหรือเป็นเจ้าของ กิจการก็ได้

1.3.3 ผลตอบแทน

สถาปนิกที่รับราชการจะได้รับเงินเดือนตามวุฒิการศึกษา สถาปนิกที่ทำงานกับ ภาคเอกชนจะได้รับเงินเดือนขึ้นอยู่กับฝีมือและประสบการณ์ ได้รับสวัสดิการตามกฎหมายแรงงาน กำหนดไว้ และสิทธิประโยชน์อื่น เช่น โบนัสขึ้นอยู่กับผลประกอบการ และ รายได้ของสถาปนิกมักจะ ขึ้นอยู่กับตำแหน่ง ตำแหน่งของสถาปนิกที่ทำงานใน สำนักงานสถาปนิก หรือ องค์กรที่มีฝ่าย สถาปัตยกรรม มีดังนี้

- ผู้ช่วยสถาปนิก : Architect Assistant
- สถาปนิก ผู้น้อย : Junior Architect
- สถาปนิก : Architect
- สถาปนิกอาวุโส : Senior Architect
- ผู้อำนวยการฝ่ายออกแบบ : Design Director , Architect Director

1.3.4 เครื่องมือที่ใช้ประกอบอาชีพสถาปนิก

ถ้าเป็นยุคสมัยนี้เครื่องมือที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ คอมพิวเตอร์ เราจะใช้โปรแกรมต่างๆ เป็นเครื่องทุ่นแรงในการออกแบบ ทั้ง SketchUp Photoshop Autocad หรือ Archicad และงานเอกสารทั่วไป เพราะจะมีความแม่นยำ สวยงาม และรวดเร็ว ต่างจากเมื่อก่อนที่จะเป็นงาน Manual งานวาดมือทั้งหมด ซึ่งจะต้องมีโต๊ะ ทราย หรือ โต๊ะเขียนแบบเป็นโต๊ะประจำตัว แต่ถ้าเรามีเวลาจริงๆ ก็อยากทำงานเป็นงานมือเพราะเป็นงานละเอียดและมีคุณค่ากว่า

1.3.5 สภาพแวดล้อมในการทำงาน

ต้องทำงานทั้งในสำนักงาน การออกพื้นที่จริงเพื่อสำรวจสถานที่ที่ังก่อสร้างและขณะกำลังก่อสร้าง การทำงานอาจทำเป็นช่วงในตลอด 24 ชั่วโมง เมื่องานการก่อสร้างต้องเร่งระยะเวลาการทำงานอาจยาวนานแล้วแต่ขนาดของอาคาร สถานที่ เป็นอาชีพที่ไม่มีผลัดการทำงานเพราะสถาปนิกผู้ออกแบบนั้นจะต้องทำหน้าที่รับผิดชอบร่วมกับวิศวกรผู้ทำงานร่วมกัน อาชีพสถาปนิกเป็นอาชีพที่สามารถใช้ความสามารถเฉพาะตัว ในการประกอบอาชีพได้ ทำให้สามารถทำงานส่วนตัว หรือ ทำงานในสำนักงานออกแบบ โดย บัณฑิต ส่วนใหญ่ที่มีจุดมุ่งหมาย ในการเป็นนักออกแบบ มักนิยม เข้าทำงานในสำนักงานออกแบบ เพื่อเรียนรู้ระบบการทำงาน และมีความก้าวหน้า ตามประสบการณ์

สถาปนิกคือบุคคลผู้เกี่ยวข้องในการออกแบบ และ วางแผน ในการก่อสร้าง หรือที่เรียกว่างานสถาปัตยกรรม โดยสถาปนิก จะเป็นผู้ที่เข้าใจในมาตรฐานการก่อสร้างของอาคาร เข้าใจถึงหน้าที่ใช้สอยของอาคารนั้น รวมถึงวัสดุที่จะนำมาเป็นส่วนประกอบของสิ่งก่อสร้างนั้น สถาปนิกจำเป็นต้องได้รับการศึกษาทางสถาปัตยกรรมศาสตร์ และได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม ถึงจะสามารถทำงานในวิชาชีพสถาปนิกได้ ซึ่งคล้ายกับการทำงานในสาขาวิชาชีพอื่น กำหนดระยะเวลาทำงานขึ้นอยู่กับขนาดและประเภทของอาคาร สิ่งก่อสร้าง ตามที่ผู้จ้างต้องการต้องทำงานให้เสร็จทันเวลาเพราะมีโทษปรับถ้าการก่อสร้างเสร็จไม่ทันตามกำหนดเวลา

1.3.6 ประเภทของลูกค้า

ประเภทของลูกค้าขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยมาก สิ่งหนึ่งที่สำคัญคือขึ้นอยู่กับ

1.ขนาดขององค์กรของเรว่ามีขนาดใหญ่หรือเล็ก ถ้าขนาดใหญ่ ก็จะได้รับมือหมายในงานที่ใหญ่ ๆ ลูกค้าก็จะเป็น เจ้าของโรงแรม เจ้าของโรงพยาบาล เจ้าของตึกสำนักงานต่างๆ ซึ่งบริษัทต้องมีความน่าเชื่อถือมากเพียงพอ เพราะการทำงานของสถาปนิกคือการออกแบบโครงสร้างภายใน ซึ่งถ้าไม่มีความน่าเชื่อถือก็จะส่งผลไปถึงความแข็งแรงของสิ่งก่อสร้าง ซึ่งอาจเกิดอันตรายและความเสียหายตามมา ส่วนบริษัทสถาปนิกองค์กรเล็กๆ งานที่ได้ทำก็จะมีขนาดที่เล็กตามลงมา ลูกค้าอาจจะเป็นเจ้าของธุรกิจที่กำลังจะเปิดร้าน การออกแบบบ้าน ตึกอาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก ร้านอาหาร เป็นต้น

2.ลูกค้าเลือกจ้างจากความถนัด และ สไตล้งานเป็นหลัก ซึ่งก็เป็นสิ่งสำคัญในการตัดสินใจเลือก เพราะถ้าสไตล้งานตรงตามที่ต้องการแล้วนั้น ก็จะสามารถทำงานด้วยกันง่าย มองเห็นภาพเดียวกัน

3.ในบางครั้งลูกค้ามาจากการบอกปากต่อปาก ถ้าการทำงานของเรามีคุณภาพ ลูกค้าติดใจก็就会有การบอกต่อถึงคุณภาพงาน เพราะฉะนั้นเราควรรักษามาตรฐานของเราเอาไว้ให้ดียู่เสมอ

1.3.7 คุณลักษณะของงาน

งานสถาปนิกคือ การออกแบบอาคารประเภทต่างๆ ให้สวยงาม และสอดคล้องกับสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ กฎหมาย ประยุกต์ใช้ความรู้ ความสามารถ ทั้งทางศิลปะและเทคนิค โดยคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยและประหยัด ทั้งในด้านราคาค่าก่อสร้างและพลังงานสนองความต้องการของผู้อาศัย และผู้ใช้อาคาร สถาปนิกจะเป็นผู้ออกแบบ ต้องทำงานตามขั้นตอนและกำหนดเวลาชิ้นผลงานต่างๆ ร่วมกับวิศวกรก่อสร้างและนักเขียนแบบ ซึ่งงานทุกงานที่ได้รับมีความท้าทายและ โจทย์ที่ต้องแก้ไขแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับว่างานนั้นจะเป็นอะไร เป้าหมายคือทำงานชิ้นนั้นให้สำเร็จลุล่วงตั้งแต่ขั้นตอนแรกยันขั้นตอนสุดท้ายที่เรารับผิดชอบ

ขั้นตอนการให้บริการวิชาชีพของสถาปนิก โดยสถาปนิกจะทำการบริการวิชาชีพตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 1.บันทึกรายละเอียดความต้องการของลูกค้า เพื่อออกแบบให้ตรงตามความต้องการของลูกค้า
- 2.ออกแบบเบื้องต้น (Schematic Design) ออกแบบ คำนวณแบบ เลือกวัสดุที่มีคุณภาพเหมาะสมและให้ประโยชน์สูงสุดกับลูกค้า
- 3.ออกแบบรายละเอียด (Design Development หรือ DD)
- 4.คำนวณรายการใช้จ่ายให้เหมาะสมกับเนื้อหางาน
- 5.ทำแบบก่อสร้าง (Construction Document) เตรียมแบบ และส่งแบบที่วาดโดยช่างเขียนแบบให้ลูกค้าพิจารณา เพื่อตัดแปลงแก้ไขและตอบข้อซักถามของลูกค้าร่วมกับวิศวกร
- 6.เมื่อแก้ไขตัดแปลงให้สมบูรณ์แล้ว จึงส่งแบบให้กับวิศวกรทำการก่อสร้าง.
- 7.ออกปฏิบัติงานร่วมกับวิศวกรระหว่างทำการก่อสร้าง เพื่อให้ใช้วัสดุตามแบบที่วางไว้ตามเงื่อนไขสัญญา
- 8.ให้คำปรึกษาต่อวิศวกรและแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการก่อสร้างและการคำนวณของวิศวกร
- 9.การประมูลและเจรจาต่อรอง (Bidding and Negotiation)
- 10.บริหารงานก่อสร้าง (Construction Administration) อาจวางแผนและควบคุมงานที่สถาปนิกจะได้รับทำเป็นประจำตลอดปี คือ งานปรับปรุง ตัดแปลง แก้ไข ด้วอาคารเพื่อความทันสมัย สวยงามและปลอดภัยอยู่เสมอสถาปนิกอาจมีความชำนาญในอาคารบางชนิดเป็นพิเศษ เช่น การออกแบบการใช้อาคารในพื้นที่แคบ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 การกำกับภาพยนตร์

การกำกับภาพยนตร์แนวคราม่า โดยศึกษาผ่านภาพยนตร์เรื่อง HER ที่ว่าด้วยเรื่องอนาคตอันใกล้ที่เกิดขึ้นในมหานครลอสแอนเจลิส ผ่านเรื่องราวของธีโอดอร์ ชายหนุ่มผู้เขียนจดหมายเป็นอาชีพ ซึ่งทำให้เขาเป็นคนที่มินิสัยอ่อนไหวและเต็มไปด้วยความซับซ้อน หลังจากหย่าร้างกับภรรยา และต้องทุกข์ทนกับอาการใจสลาย ธีโอดอร์ก็ได้พบกับระบบปฏิบัติการอัจฉริยะ ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ระหว่างเขาและซาแมนธา ด้วยความสดใสในน้ำเสียงและอารมณ์ขันของเธอ มิตรภาพที่เติบโตเป็นความรักรูปแบบใหม่ก็ได้ถือกำเนิดขึ้น

ซึ่งภาพรวมของภาพยนตร์เรื่องนี้ ก็เต็มไปด้วยสภาวะอารมณ์ที่ละเอียดอ่อนผ่านการกำกับมาอย่างดีเยี่ยม ไม่ว่าจะเป็นการกำกับการแสดง การกำกับภาพ การกำกับศิลป์ รวมไปถึงบทภาพยนตร์ ซึ่งทั้งสี่อย่างที่กล่าวมานั้น ส่วนเป็นองค์ประกอบหลักในภาพยนตร์เรื่อง HER ที่ทำให้ภาพยนตร์นั้น มีความน่าสนใจเป็นอย่างมาก ภาพยนตร์เรื่อง HER เป็นภาพยนตร์แนวคราม่า/โรแมนติก/ไซไฟ

1.4.1 การกำกับการแสดง

การแสดงของนักแสดงนำในภาพยนตร์เรื่อง HER นั้น ตัวละครมีสภาวะอารมณ์ที่ค่อนข้างชัดเจน คือ อารมณ์เหงาและอ้างว้างโดดเดี่ยว ทำให้ลักษณะการแสดงของนักแสดงจำเป็นที่จะต้องใช้ทักษะและจินตนาการในการเรียบเรียงเรื่องราวขณะแสดงเป็นอย่างมาก เนื่องจากการแสดงออกซึ่งสภาวะอารมณ์ดังกล่าว โดยส่วนมากจะต้องแสดงด้วยตัวคนเดียวร่วมกับบรรยากาศของสถานที่ถ่ายทำ ท่ามกลางทีมงานอีกหลายสิบคน โดยเฉพาะในเรื่อง HER ที่นักแสดงนำ(วาคิม ฟินิกซ์) จะต้องแสดงร่วมกับ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งเมื่อได้ชมภาพยนตร์ จะพบว่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น เป็นเพียงแค่เสียงพากย์ของนักแสดงอีกคน (สกาเล็ต โจฮันสัน) ที่ไม่ได้มีส่วนร่วมในฉากเลย แต่การแสดงของวาคิม ฟินิกซ์ กลับทำให้รู้สึกได้ว่า เขากำลังตอบโต้กับตัวละครอีกตัวที่ชื่อ ซาแมนธา ซึ่งเป็นเพียงโปรแกรมคอมพิวเตอร์เท่านั้น

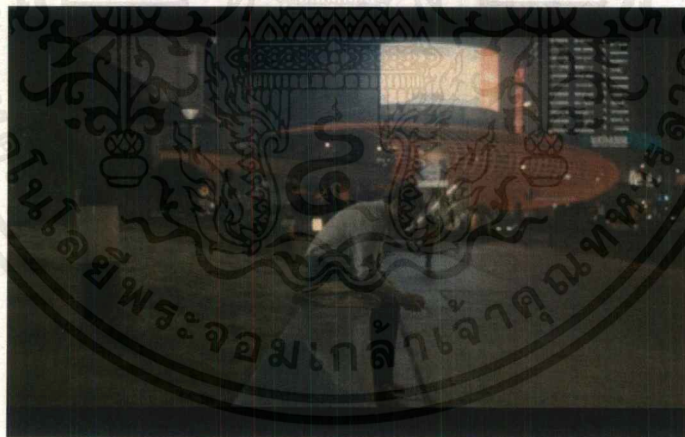
1.4.2 การกำกับภาพ

ภาพยนตร์เรื่อง HER ชีวิตของตัวละครส่วนใหญ่ จะใช้ชีวิตอยู่ในเมืองกรุง ซึ่งพลุกพล่านไปด้วยผู้คน การถ่ายทออารมณ์ของตัวละครที่คู่ขัดกับบรรยากาศ จำเป็นจะต้องอาศัยการถ่ายภาพ ช่วยถ่ายทอการแสดง

ภาพที่ 1 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง HER

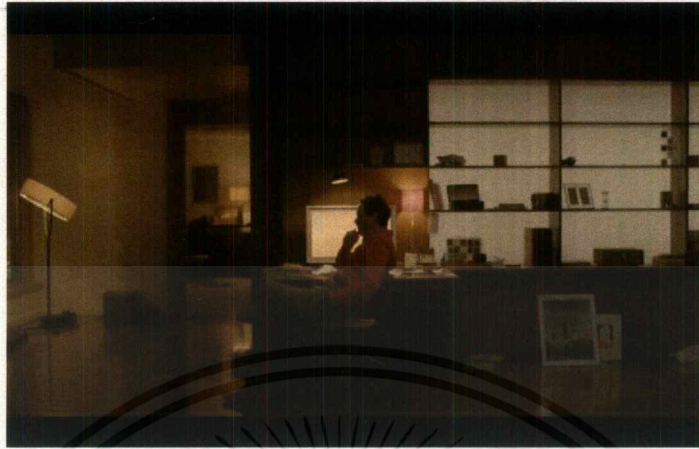
จากภาพตัวอย่างที่ 1 จะสังเกตเห็นได้ว่า ตัวละครมีลักษณะอ้างว้าง โดดเดี่ยว ท่ามกลางบรรยากาศและชีวิตของผู้คนในเมือง ขนาดของที่ผู้กำกับภาพเลือกใช้ จะมีลักษณะเป็นภาพกว้าง เพื่อถ่ายทอดบรรยากาศของสถานที่ ซึ่งจะขัดตัวละคร ที่ดูมีสภาวะจิตใจที่ดูไม่มั่นคง ไม่สนใจสิ่งรอบข้าง ซึ่งการเลือกใช้ขนาดภาพให้เหมาะสมกับสภาวะ

ภาพที่ 2 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง HER

จากภาพตัวอย่างที่สอง ตัวละครกำลังอยู่ในสภาวะสับสนและดูสิ้นหวัง การเลือกใช้มุมกล้องของผู้กำกับภาพ เลือกที่จะใช้มุมกล้องที่ถ่ายจากด้านข้าง ซึ่งเห็นใบหน้าเพียงครึ่งเดียว ซึ่งทำให้ตัวละครนั้นดูสับสนและลึกถึ้มมากขึ้น ส่งผลให้คนดูนั้นเกิดความสงสัยและสับสนตามนักแสดงที่กำลังแสดงอยู่เช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง HER

จากภาพตัวอย่างที่สาม จะสังเกตได้ว่า ผู้กำกับภาพ เลือกที่จะใช้ขนาดภาพที่มีความกว้าง มาถ่ายทอดบรรยากาศและการแสดงของนักแสดง ซึ่งการเลือกใช้ขนาดภาพเช่นนี้ ช่วยทำให้งานศิลป์ที่ผู้กำกับศิลป์ที่จัดขึ้นมานั้น ช่วยเล่าเรื่องราวและสภาวะอารมณ์ของตัวละคร ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจากภาพตัวอย่างนี้ จะสังเกตได้อย่างชัดเจนว่า การเลือกมุมกล้องให้มีความสัมพันธ์กับฉาก จะช่วยเล่าเรื่องราวของตัวละคร ได้เป็นอย่างดี

2. วิเคราะห์ข้อมูล และการนำไปใช้

2.1 การศึกษาลักษณะความเชื่อของคนไทย ทำให้ได้เข้าใจพื้นฐานและรากเหง้าความคิดของคนไทยที่มีความเชื่อต่อเรื่องของโหราศาสตร์ ซึ่งการศึกษาในส่วนนี้จะช่วยให้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการออกแบบฉากและตัวละคร เช่น การเรียนรู้เรื่องของโหราศาสตร์ ซึ่งแต่ละราศีต่างก็มีบุคลิกเป็นของตนเอง ซึ่งจะทำให้การออกแบบตัวละครดูมีมิติมากขึ้น ส่วนความเชื่อในเรื่องของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เจจวูหรือเรื่องลางสังหรณ์นั้น จะถูกนำไปใช้ออกแบบฉากสำหรับการเล่าเรื่อง เนื่องจากความเชื่อเรื่องเหล่านี้ ล้วนอยู่รอบตัวของมนุษย์อยู่เสมอ เพียงแต่บางทีอาจจะไม่ทันได้สังเกต ซึ่งลักษณะเหล่านี้เป็นข้อดีที่ทำให้การออกแบบฉากหรือเหตุการณ์ ดูมีมิติที่สมจริงมากยิ่งขึ้น

2.2 สำหรับการศึกษาลักษณะอาชีพของแอร์โฮสเตสและสถาปนิกนั้น ทำให้ได้ทราบข้อดีและข้อเสียของสองอาชีพ ซึ่งจะเป็พื้นฐานในการออกแบบลักษณะสังคมของตัวละคร ได้ดีขึ้น และการนำปัญหาของทั้งสองอาชีพมาใช้ในภาพยนตร์ จะช่วยทำให้ภาพยนตร์สามารถสะท้อนปัญหาของทั้งสองอาชีพในยุคปัจจุบันได้ด้วย

2.3 ในการศึกษาภาพยนตร์เรื่อง HER ของ Spike Jonze ทำให้ได้เข้าใจวิธีการกำกับภาพยนตร์ที่ใช้ตัวละครกับบรรยากาศได้ดียิ่งขึ้น และสามารถนำเทคนิคการกำกับนักแสดงและเทคนิคการควบคุมการกำกับภาพมาใช้ในภาพยนตร์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถท้ายบทที่ 2

¹ทันตแพทย์สม สุจิรา. (2557). เคอะ มิราเคิล ศรัทธาหรือมงมาย. หน้า 25

²ชนิกา คำเจริญ. (2557). เส้นทางพิชิตฝัน กว่าจะเป็นแอร์โฮสเตส. หน้า 33

³ลักษณะอาชีพสถาปนิก [ออนไลน์], สืบค้น 5 ธันวาคม 2557. เข้าถึงได้จาก <http://knowledge.eduzones.com/knowledge-2-6-38325.html>

⁴เบื้องหลังภาพยนตร์ เรื่อง HER [ออนไลน์], สืบค้น 25 ธันวาคม 2557. เข้าถึงได้จาก <http://www.newsplus.co.th/24862>

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

1. ข้อมูลเกี่ยวกับบทภาพยนตร์

1.1 ประเด็น (Theme)

การปล่อยวาง จะช่วยให้มนุษย์ได้เรียนรู้ปัญหาที่เคยเกิดขึ้นและก้าวข้ามอุปสรรคในชีวิตต่อไปได้

1.2 พล็อต (Plot)

ต้นกับปลา ได้แต่งงานและใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันห้าปี ต้นไม่สามารถสร้างครอบครัวในอุดมคติได้ เนื่องจากปลา ภรรยาของเขาเป็นแอร์โฮสเตส จึงไม่ค่อยมีเวลาและมีลูกกับต้นได้ ต้นกำลังถึงจุดที่เขาไม่สามารถอดทนได้อีกต่อไป เขาต้องการที่จะจัดการปัญหาชีวิตคู่ของเขา จนกระทั่งเครื่องบินที่ปลาทำงานอยู่นั้นได้หายไปอย่างไร้ร่องรอย ต้นจึงไม่สามารถจัดการกับชีวิตของได้เสียทีเพราะเขาไม่รู้ว่าภรรยาของเขานั้นได้ตายไปแล้วหรือยังมีชีวิตอยู่ที่ไหนสักแห่งบนโลก เขาจึงต้องหาคำตอบของชีวิตคู่ของตัวเองอย่างเพียงลำพัง

1.3 โครงเรื่องย่อ (Synopsis)

ต้น สถาปนิกหนุ่มวัย 35 ปี แต่งงานกับปลา แอร์โฮสเตสสาววัย 32 ปี ทั้งคู่แต่งงานกันมาเป็นเวลาเกือบ 5 ปี ช่วงหลังๆต้นและปลาทะเลาะกันบ่อยมากขึ้น เนื่องจากปลาไม่ค่อยมีเวลาให้กับครอบครัวและด้วยหน้าที่การงานของเธอทำให้เธอมีลูกไม่ได้ ต้นจึงมีอาการเบื่อหน่ายอยู่ตลอดเวลา จนวันครบรอบแต่งงาน ปลาได้มอบของขวัญให้ต้น แต่ต้นดันลืมวันครบรอบแต่งงาน ทำให้ต้นกับปลาเริ่มเรื่องผิดใจกันหนักมากขึ้นไปอีก ทั้งคู่ไม่ค่อยได้คุยกันและไม่ไปไหนมาไหนเหมือนแต่ก่อน ต้นนอนอยู่คนเดียวในห้องตอนที่ปลาไปทำงาน ต้นตัดสินใจว่าเขาควรบอกความรู้สึกของเขาให้ปลาเข้าใจหรืออาจจะหย่า

กับปลาในเร็ววันนี้ จนกระทั่งวันที่ปลากลับมาคืนไปรอรับปลาที่สนามบินเหมือนเช่นเคย แต่เกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝันขึ้น เมื่อเครื่องบินที่ปลาทำงานนั้นได้หายไปอย่างไร้ร่องรอย เวลาผ่านไปหลายเดือนปลายังไม่กลับมา ค้นหนักใจมากกว่าเดิม เขาไม่สามารถจัดการปัญหาชีวิตคู่และกำหนดทางเดินให้กับอนาคตของเขาได้ เนื่องจากเขาไม่รู้ว่ปลาได้ตายไปแล้วหรือยังมีชีวิตอยู่ จนเขาได้พบกับน้ำ หญิงสาววัย 27 ปี ที่หลงใหลในเรื่องของความเชื่อด้านโหราศาสตร์อย่างบังเอิญ น้ำพยายามช่วยเหลือค่นในการหาคำตอบว่าปลายังมีชีวิตอยู่หรือไม่ ด้วยความรู้ทางด้านโหราศาสตร์ แต่ค่นไม่อาจเชื่อสิ่งเหล่านี้ จนน้ำขอรื่องให้ค่นลองไปพบกับร่างทรงที่สามารถเรียกวิญญาณได้ ทำให้ค่นรู้สึกเหมือนได้พบปลาอีกครั้ง ค่นไม่ได้บอกน้ำว่าเขาเชื่อหรือไม่ว่านั่นคือปลา แต่เขากลับมามีความเชื่อมั่นในการใช้ชีวิตของตนเองมากขึ้นอีกครั้ง ค่นตัดสินใจทิ้งอดีตของเขากับปลาและตัดสินใจเดินหน้าใช้ชีวิตให้มีความสุขต่อไป

1.4 โครงเรื่องขยาย (Treatment)

เสียงละครจากทีวีดังไปทั่วห้องคอนโด ค่นกำลังล้างจานอยู่คนเดียวในห้องครัว เขาค่อยๆ หยิบจานขึ้นมาล้างทีละใบ ค่นมีท่าทีที่ดูเบื่อหน่าย เขาหยุดล้างจานแล้วโยนจานลงไปใอ่างล้างจานจานแตกไปทั่วอ่าง เสียงของทีวีดังแทรกเสียงจานแตกขึ้นมา ‘ผมไม่ไหวกับคุณแล้ว ผมจะหย่ากับคุณ’ ค่นมองจานที่แตกอยู่ในอ่าง

ตอนจอดรถรอปลาอยู่ที่อาคารจอดรถ ‘ปลา’ หญิงสาวรุ่นเดียวกันกับค่น รูปร่างดี ผิวขาว ในชุดเครื่องแบบแอร์โฮสเตรสดีฟ้าครามดูสุภาพ และผมที่รวบเก็บอย่างปราณีต ขับให้ไบหน้าเรียวดูสง่า เดินลากกระเป๋าไปโต ค่นลงจากรถไปรับกระเป๋าตากของปลาก็บใส่ไว้ท้ายรถ ปลารีบขึ้นไปนั่งบนรถ ค่นปิดท้ายรถแล้วรีบขึ้นมาบนรถ ค่นสตาร์ทรถออกไป ค่นบอกปลา “พรงนี้เราไปคุยงานนะ” ปลาที่ยังวุ่นวายกับโทรศัพท์มือถือของเธออยู่ ปลาพูดสวนออกมา “จ่ายค่าโทรศัพท์ยัง?” ค่นถอนหายใจออกมาเบาๆ “จ่ายแล้ว” ตลอดทางทั้งคู่ก็ไม่ได้คุยกันอีก

ในเช้าวันเดียวกัน เวลาเกือบจะสิบ โมงตรง ค่นจัดเตรียมอาหารเช้าไว้ให้ปลา เขาเดินไปบอกปลาที่ยังหลับอยู่ในห้อง “เราไปแล้วนะ เราเตรียมของกินไว้อยู่บนโต๊ะ” ปลาไม่ได้พูดอะไรกับเขาเพราะเธอยังนอนอยู่ ปลาขมมือที่ทักทอนหายค่นแล้วเธอก็นอนต่อ ค่นออกจากห้องไป

ค่นกลับมาจากการคุยกับลูกค้าและกลับมาถึงคอนโดประมาณบ่ายสองกว่าๆ เสียงทีวีดังไปทั่วห้อง ค่นมองไปยังโต๊ะอาหาร ปลากินอาหารที่ค่นเตรียมไว้ให้เรียบร้อยแล้ว ค่นเดินไปดูที่อ่างล้างจาน ปลาแช่จานซามไว้ใอ่าง ค่นมีท่าทีไม่พอใจที่ปลาไม่ล้างจาน เขาเดินไปที่ห้องนั่งเล่น ปลากำลัง

นอนดูหนังด้วยท่าทีครึ่งหลับครึ่งตื่น ดันถามว่าทำไมเธอถึงไม่ล้างจาน เธอบอกว่าเธออิ่มแล้วเธอก็เปลี่ยนเรื่องถามถึงเรื่องงานของดัน ดันก็ตอบเธอกลับไปว่าเขาได้งานเกี่ยวกับออกแบบคอนโดสำหรับครอบครัว ดันหันไปมองปลา เธอหลับไปแล้ว

นาฬิกาบอกเวลาตีสาม เสียงโทรศัพท์ของดันดังขึ้น เขาครีบโดยไม่มองว่าใครโทรมา เสียงใสของปลาตอออกมาบอกว่าถึงที่หมายแล้ว เธอชวนดันคุยสองสามประโยค ดันแค่เพียงตอบรับแล้วกวาดสายไป ดันไม่สามารถหลับตาลงได้อีก แววดาครุ่นคิดอย่างหนัก ได้แสงสลัวจากโคมไฟหัวเตียงทำให้พอจะเห็นคราบน้ำมันที่เกาะบนโต๊ะและได้ตบอบช้ำได้ชัดเจน เพราะนอนไม่ค่อยหลับมานาน เขาลุกขึ้นไปยังโต๊ะทำงาน เปิดคอมพิวเตอร์และเข้าไปที่โปรแกรมออกแบบของเขาเพื่อทำงานต้อนรับวันใหม่ในทุกๆวันที่ไม่ต้องออกไปปรับปลาที่สนามบิน

ดันมาถึงที่ทำงานเช้าตามปกติ เขาเดินออกจากลิฟท์ ม้วนกระดาษพะรุงพะรังทำให้ดันดูโคดเด่นเมื่อเดินผ่านประตูแผนกออกแบบภายในเข้าไปด้านในในเวลาที่ยังไม่มีใครมาถึง มีเพียง ‘พลอย’ พนักงานหญิงผู้ช่วยของดันที่เธอคิดว่าเธอต้องมาถึงก่อนเจ้านายทุกครั้งแม้ว่ามันจะเข้ากัน ไปก็ตาม พลอยรีบเข้ามาทักทายและช่วยดันถือของ พร้อมกับพูดหยอกดันเล่นว่า “นี่ถ้าที่ดันมาสายกว่านี้บ้าง คงมีคนช่วยถือมาตั้งแต่ลานจอดรถนู่นแล้วล่ะ”

พระอาทิตย์กำลังจะตกดิน เสียงเพลงชาติที่ดังมาจากทีวีในคอนโดของดันเพิ่งจบลง เสียงดันคุยโทรศัพท์ดังมาจากกระเบื้องห้องนอน “เพิ่งกินข้าว ปลาละ?” ดันถามปลายสาย “อืม...มาถึงก็โทรมาแล้วกัน” ดันตอบด้วยน้ำเสียงราบเรียบก่อนที่การสนทนานั้นจะจบลง ดันกวาดสายแล้วเดินกลับเข้ามาในห้อง ตรงประตูห้องนอนมีตารางการบินในเดือนปัจจุบันของปลาติดอยู่ เธอทำไว้สำหรับทั้งสองคน เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันทั้งคนไปและคนรอ ในตารางเป็นปฏิทินของเดือนกรกฎาคม บอกวันและเวลาการบินไปและกลับของปลา พร้อมทั้งชื่อเมือง วันพุธของสามสัปดาห์แรกของเดือนถูกขีดฆ่าเป็นเครื่องหมายว่าผ่านมาแล้ว สายตาของดันเลื่อนมาหยุดที่วันที่ 25 กรกฎาคม บันทึกลงช่องวันนั้นเขียนว่า ‘สุวรรณภูมิ 3.00 น.’ ดันถอยหายใจ เดินไปยังเตียงนอนแล้วทิ้งตัวลงอย่างเหน็ดเหนื่อย

ดันมารับปลาที่สนามบินเช่นเคย ด้วยหน้าที่การงานทำให้ปลายังคงดูสวยสดใสเสมอแม้ร่างกายจะเหนื่อยล้าจากเที่ยวบินที่แสนยาวนาน ปลาดูไม่มีอาการง่วงใดๆเลย เธอรีบปิดประตูโดยไม่พูดอะไรกับดันสักคำ “เป็นอะไรหรือ?” ดันถามเมื่อสังเกตเห็นความผิดปกติของปลาก่อนรถจะออกตัว ปลากลับยิ้มไว้ไม่อยู่ “เซอร์ไพรซ์!” เธอยืนถลองของขวัญสีดำชิ้นหนึ่งให้ดัน ดันถามว่าคืออะไร ปลาหุบยิ้มลง “ลืมหรือ?” ดันพยายามคิดแต่สีหน้าบอกชัดว่าคิดไม่ออก “เจ็ดปีแล้วนะ” ปลาพูดออกมา

เพื่อช่วยเตือนความทรงจำฉัน ฉันรู้สึกผิด “โทษที ง่วงนิดหน่อย” ฉันแก้ตัว “ขอไปแกะดูที่บ้านนะ” ปลาเพียงพยักหน้าเล็กน้อย ฉันเห็นดังนั้นจึงเคลื่อนรถออกไปทันที

วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ทั้งคู่นั้นได้อยู่ด้วยกัน ฉันตื่นขึ้นจากเสียงโครมครามที่ดังมาจากในครัว ฉันเดินออกมาเห็นข้าวของวางไว้เต็มห้อง บางส่วนก็ถูกใส่ไว้ในถุงดำ ฉันเดินเข้ามาในครัว เห็นปลากำลังก้มมองหาบางอย่างจากผู้ยื่น เขาถอนหายใจออกมาเบาๆ “ไปเที่ยวกัน ไปหาอะไรกินด้วย” ฉันพูดขึ้น ปลาปิดตู้เย็นพร้อมกับผูกปากถุงดำใหญ่ในมือนำไปหย่อนลงถังขยะ ฉันมองตามและอดถามไม่ได้ “สงสัยวันนี้หิมะจะตก” ปลาหันมามองฉัน “เธอก็เวอร์ไป..แล้วขอบมัยล่ะ ถ้าเป็นแม่บ้านที่คิดได้นะ” ปลาหัวเราะกั๊กหน้าเช็ดลูกจันไม่ได้มองหน้าฉันที่เงื่อนงำ แต่ฉันก็ขี้มอีกครึ่งแล้วพูดขึ้น “ตกลงจะไปมัย?” ปลาตอบฉันด้วยความกระตือรือร้นและดีใจ “ไปสิ จะเสร็จแล้ว ไปอาบน้ำรอเลย” แล้วปลาก็เอนอกกับการปิดกวาดเช็ดตู้ในครัวต่อ ฉันขี้มเล็กน้อยแล้วเดินไปที่ห้องนอน เปิดตู้เสื้อผ้าหยิบผ้าขนหนูออกมา พาดที่บ่าเตรียมจะอาบน้ำ สายตากก็พลันสะดุดกับกล่องของขวัญสีดำที่ปลาให้เมื่อวันก่อน ฉันหยิบขึ้นมา กำลังจะเปิดออก เสียงของปลาเรียกเขามาจากด้านนอก ฉันวางกล่องลงที่เดิมแล้วรีบออกไปดูปลา

ริมทะเลบางปู ผุจนกบินโฉบไปมาเป็นระยะ ปลาและฉันยืนอยู่ริมสะพานที่ทอดยาวออกไปในทะเล เหมือนมองไปยังเส้นขอบฟ้า บรรยากาศไม่เหมาะกับการเป็นวันพักผ่อนเนื่องในโอกาสครบรอบแต่งงานเท่าไรนัก ปลาสวมชุดกระโปรงยาวผ้าฝ้ายสีฟ้าอ่อนดูเรียบง่ายแต่ก็สวยสง่าแม้ในวันที่ไม่ได้ทำงาน สมกับที่เธอเป็นแอร์โฮสเตส ผิดกับฉันที่ดูตรงข้ามกับปลาในชุดกางเกงขาสั้นงลือยดีตีเทาหม่นๆกับรองเท้าแตะ ปลาเป็นฝ่ายเอ่ยปากขึ้นก่อน พูดถึงเรื่องราวในช่วงเจ็ดปีที่ผ่านมา ฉันนั่งเงียบเป็นผู้ฟังโดยไม่ได้ตอบใดๆ เขามีทำที่ที่ดูเบื่อหน่ายมาก นั่นจึงเป็นชนวนให้ปลาทนไม่ไหว พยายามเค้นคำตอบจากฉันว่าเพราะอะไรเขาถึงเปลี่ยนไป ฉันจึงให้คำตอบเดิมที่ดูจะรุนแรงขึ้นกว่าทุกครั้ง “เราแค่อยากมีลูก มีครอบครัวเหมือนคนอื่น ที่ฉันเข้ามาหรือกลับบ้านมาก็เจอหน้ากัน” ปลาถอนใจกับสิ่งที่ได้ยิน “เราบอกแล้วไง ว่าอีกไม่นาน ” ฉันตอบกลับทันที “ปลาพูดคำนี้มากี่ปีแล้ว!” ฉันยืนนิ่งเงียบไม่ได้พูดอะไรต่อ ปลาร้องไห้ออกมาด้วยความรู้สึกทั้งโกรธทั้งเสียใจ

ฉันตื่นขึ้นมาอีกครั้งในตอนตีสาม ร่างกายของเขาจะจดจำเวลานี้ไปแล้ว เขาค่อยๆลุกขึ้นมา นั่งบนเตียง ฉันหันไปมองปลาที่นอนหลับอยู่ข้างๆเขา ฉันเริ่มรู้สึกผิดที่เป็นสาเหตุให้ทะเลาะกันตอนไปเที่ยว เขาค่อยๆหยิบผ้าห่มมาห่มให้ปลาก่อนที่เขาจะลุกออกไป ฉันเดินออกจากห้องหยิบกุญแจรถ เขาคัดสินใจออกมาขับรถเล่น ฉันค่อยๆมองไปบรรยากาศสองข้างทางที่เงียบสงบ เขาขับผ่านสวนสาธารณะแห่งหนึ่งและตัดสินใจเลี้ยวเข้าไป

ยามเพิ่งจะเปิดประตูสวน คั่นค่อยๆเดินเข้าไป อากาศตอนเช้าเย็นสบาย คั่นค่อยๆหาที่นั่ง เขา ค่อยๆหายใจเข้าไปให้เต็มปอด รอบข้างเขายังไม่ค่อยมีคนมาออกกำลังกาย แต่เขาก็สังเกตเห็นผู้หญิง คนหนึ่งที่ดูท่าทางคล่องแคล่ว เธอยืดร่างกายแล้วค่อยๆออกวิ่งผ่านหน้าเขาไป คั่นมองจนเธอกลับสายตา เขานั่งครุ่นคิดอยู่อีกไม่นาน ก่อนที่จะกลับคอนโด

ที่โต๊ะทำงานในบริษัทรับออกแบบที่คั่นทำอยู่ คั่นกำลังวุ่นกับการตรวจแบบคอนโดมีเนียม โครงการใหญ่ เสี่ยงข้อความไลน์จากโทรศัพท์ดังขึ้น คั่นหยิบขึ้นมาอ่าน มันคือข้อความจากปลา ‘คืนนี้ เราต้องบินด่วนนะ ก้อยไม่สบาย เราต้องไปแทน’ คั่นถอนหายใจที่รู้ว่าภรรยาเขาต้องออกไปทำงานโดยที่เขาตั้งตัวไม่ทัน เขาวางโทรศัพท์ลงและก้มหน้าก้มตาทำงานต่อไป

เป็นเวลาตีสามของหนึ่งในไม่กี่วันที่คั่นตื่นขึ้นแล้วไปส่งปลาที่สนามบิน คั่นจอดรถที่ หน้าอาคารผู้โดยสาร เขาเดินไปเปิดท้ายรถแล้วยกกระเป๋าสัมภาระของปลาออกมาใส่รถเข็น ด้วย ความรู้สึกผิดของปลา เธอได้แต่ยืนมองคั่นจัดการทุกอย่างให้เธอ “เราขอโทษนะ” ปลาเอ่ยออกมา ก่อนที่จะโผล่กอดคั่น “ไม่เป็นไร” คั่นเอ่ยด้วยน้ำเสียงราบเรียบ “ดูแลตัวเองดีๆนะ” ปลาบอกคั่น คั่นยิ้ม เล็กน้อยก่อนที่จะพยักหน้ารับและโบกมือลา เขายืนมองปลาเดินเข้าไปข้างในสนามบินจนสุดสายตาเขา คั่นจึงขับรถกลับ

คั่นมาจอดรถดูเครื่องบินขึ้นที่ถนนเรียบรันเวย์ นาฬิกาในรถบอกเวลาว่าขณะนี้ตีห้า เขากลับ รู้สึกไม่่วง คั่นขับรถมุ่งตรงกลับคอนโด

คั่นขับรถผ่านสวนสาธารณะ เขาตัดสินใจค่อยๆมุ่งหน้าไปยังสวนสาธารณะที่อยู่ติดกับ คอนโดของเขา คั่นไปเดินเล่นที่สวนสาธารณะ ที่นี้ยังไม่มีคนมา คั่นตัดสินใจค่อยๆออกวิ่งไปอย่างไม่มี จุดหมาย แต่ไม่ทันไรเขาก็ล้มลง “เป็นไรไหม?” เสียงของ ‘น้ำ’ หญิงสาวที่ดูอายุน้อยกว่าเขาเกือบห้าปี ผมยวคำสนิหตุธรรมชาตืรับกับพิวสีแทนของเธอ คั่นค่อยๆพุงคั่นขึ้นมา “ขอบคุณครับ” น้ำเห็นว่าคั่น ไม่เป็นอะไรจึงออกวิ่งต่อ คั่นเพิ่งสังเกตเห็นว่าเป็นผู้หญิงที่วิ่งผ่านหน้าเขาไปเมื่อวันก่อน คั่นพูด ขอบคุณตามหลัง น้ำชะงักแล้วหันกลับมาพร้อมกับถอดหูฟังสีขาวอันเล็กออกจากหูข้างหนึ่ง คั่นไม่พูด ใหมแต่พยักหน้ารับเป็นเชิงขอบคุณแล้วยิ้มให้ น้ำพยักหน้ารับ ยิ้มตอบ แล้วหันหลังจากไป

สองวันต่อมาคั่นยังคงตื่นตีสาม เขาคั่นขึ้นมาดูตารางบินของปลา คั่นพยายามเปิดคอมพิวเตอร์ นั่งทำงานต่อ เขาทำได้สักพักก็ต้องหยุดลง เขารู้สึกเบื่อเต็มทนกับชีวิตในตอนนี คั่นปิดคอมพิวเตอร์และ ตัดสินใจ ไปวิ่งออกกำลังกาย เขาไปถึงที่สวนและก็บังเอิญได้พบกับน้ำ “มาจริงๆด้วย” น้ำทักคั่น คั่นถามเธอว่ารู้ได้ไง เธอบอกกับคั่นว่าเธอรู้ว่าคั่นต้องมา คั่นก็ยังงงๆน้ำก็ไม่ได้อธิบายอะไร ทั้งคู่ได้คุยกัน นิดหน่อยก่อนที่จะออกวิ่งไปด้วยกัน

ต้นตื่นขึ้นในเวลาเดิม วันนี้เป็นวันที่ปลาจะกลับถึงเมืองไทย เป็นวันที่เขาจะจัดการความรู้สึกทั้งหมดกับปลา ต้นตัดสินใจ ขับรถออกไปรอปลาที่สนามบิน เขาจอดรถรอปลาที่อาคารจอดรถ อีกประมาณครึ่งชั่วโมงปลาที่คงจะมาถึง ต้นเปิดเพลงจากเครื่องเล่นในรถของเขา เป็นเพลงออกแนวผู้หญิงตามแบบที่ปลาชอบฟัง ต้นฟังเพลงไปด้วยและหยิบโทรศัพท์ไปด้วยเพื่อปลาโทรมา จนเขาผลอหลับไป

ต้นสะดุ้งตื่นขึ้นมาเพราะเสียงแตรรถคนอื่น เขาดูเวลาในรถเป็นเวลาหกโมงตรง ต้นหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาดู ไม่มีเบอร์หรือข้อความใดๆจากปลา เขาลองโทรกลับไปหาปลาแต่ก็ไม่สามารถติดต่อได้ ต้นรีบออกจากรถและมุ่งหน้าไปที่ฟลท์บอร์ด ต้นเข้าไปติดต่อกับพนักงานสาว เธอตอบกลับมาว่า “ดูเหมือนเครื่องจะดีเลย์ค่ะแต่ก็น่าจะถึงไม่เกินหนึ่งชั่วโมงนี้ค่ะ” พนักงานพูดเพื่อให้ต้นใจเย็น ต้นก็ยังไม่พยายามโทรหาปลาอย่างต่อเนื่อง จนแสงอาทิตย์ลอดผ่านผนังกระจกที่มองออกไปเห็นเครื่องบินกำลังเทียบรันเวย์ ต้นยังนั่งรอปลาอยู่และมองไปยังฟลท์บอร์ด ที่บอกบอกเที่ยวบินของปลา และมีคำว่าดีเลย์อยู่ข้างหลัง ภายในสนามบินเกิดความโกลาหลของผู้คนที่มารอรับผู้โดยสารจากเที่ยวบินเดียวกับปลาเมื่อรู้ว่าเที่ยวบินดังกล่าวดีเลย์อย่างไม่มีกำหนด ต้นรีบวิ่งเข้าไปรวมกลุ่มและถามหาความจริงจากพนักงาน การ์ดประจำออฟฟิศค่อยๆกันผู้คนออก พนักงานชายรีบปิดประตูออฟฟิศพร้อมกับแปะกระดาษข้อความ ‘รอดผลกระทบจากสำนักงานใหญ่’ ผู้คนเริ่มโวยวาย แต่บางส่วนก็เริ่มมีอาการเป็นลมและร้องไห้ออกมา ต้นไม่ได้ร้องไห้ออกมา แต่เขาก็พยายามกลั้นไว้ ต้นวิ่งออกไปจากคนกลุ่มนั้น เขาวิ่งไปทั่วสนามบินเพื่อตามหาปลา เขารู้สึกสับสน ต้นมาหยุดดูฟลท์บอร์ด เขาเปิดดูข่าวในอินเตอร์เน็ตเพื่อเช็คข่าว ดูเหมือนตอนนี้ข่าวในสำนักข่าวต่างๆเริ่มพูดถึงกรณีเที่ยวบินของปลา ได้หายไประหว่างไร้อะไร ต้นมีสีหน้าที่วิตกอย่างชัดเจน เขาเงยหน้ามองไปที่ฟลท์บอร์ด เที่ยวบินของปลายังคงปรากฏคำว่า ดีเลย์อยู่ต่อไป

ต้นยังคงมานั่งรอปลาที่สนามบิน เขาจะตื่นดีสามแล้วมานั่งรอปลาที่สนามบินจนถึงหกโมงเช้าเขาจึงค่อยกลับคอนโด ผ่านไปหลายวันก็ยังไม่ได้ข่าวของปลา พ่อแม่และน้องชายของปลา มาหาต้นที่บ้าน แม่ปลาทำข้าวเช้าให้ต้นกิน น้องชายและแม่ปลาช่วยกันจัดการอาหารเช้า ต้นนั่งอยู่กับพ่อของปลา พ่อปลาพยายามถามต้นว่าได้ข่าวอะไรบ้าง ต้นได้แต่บอกว่าตามที่ข่าวนำเสนอไปทุกอย่าง “แต่พ่อเชื่อว่าปลาจะกลับมานะ พ่อเชื่ออย่างนั้น” พ่อปลาพยายามพูดเพื่อให้ต้นรู้สึกดีขึ้น ต้นก็ได้แต่นั่งคิดว่าปลาจะกลับมาจริงๆ

เป็นอีกวันที่ต้นตื่นขึ้นมาเวลาเดิม เขานั่งอยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์ของเขาภายใต้แสงสลัวจากโคมไฟ สายตาเริ่มเมื่อยล้า ต้นผละออกจากงานที่ทำอยู่ เดินไปเปิดตู้เสื้อผ้า เพื่อจะเปลี่ยนจากชุด

นอน เขากลายเป็นคนตื่นคิดไปซะแล้วคืนหิบบรองเท้าวิ่งแล้วขับรถออกไปที่สวนสาธารณะ เขาวิ่งไปเรื่อยๆเหงื่อชุ่ม แล้วเสียงเรียกจากน้ำก็ดังขึ้นด้านหลัง คืนได้พบกับน้ำอีกครั้งและได้พูดคุยกันถึงความทุกข์เรื่องที่ปลาทายไป น้ำเข้าใจต้นคิดและอยากช่วยต้นด้วยความรู้ทางด้านโหราศาสตร์ที่มีเล็กน้อย แต่ต้นไม่เชื่อเรื่องพวกนี้ น้ำจึงพยายามอธิบายว่า “ดวงดาวบนฟ้ายังมีผลต่อโลกได้เลย นับประสาอะไรกับคนตัวเล็กๆอย่างเราที่เป็นเพียงเศษเสี้ยวของโลกใบนี้” ต้นไม่เข้าใจในสิ่งที่น้ำพูดนัก แต่ก็ทำให้ความรู้สึกไร้สาระเกี่ยวกับเรื่องพวกนี้ลดลงบ้าง น้ำจึงแนะนำให้ต้นลองไปไหว้พระทำบุญสะเดาะเคราะห์ “แล้วปลาจะกลับมาหรือ?” ต้นถามน้ำแบบกวนๆ “จิตใจคุณนะแหละจะกลับมาดีขึ้น” น้ำตอบกลับด้วยน้ำเสียงที่จริงจัง

อยู่ๆต้นที่ดูเหมือนเป็นคน ไม่มีศาสนา ก็ถูกขี้มาสวดมนต์ก่อนจะข่มตานอนหลับไปทุกคืน เขายังคงตื่นขึ้นตอนตีสามของทุกวัน ไปวิ่งออกกำลังกายที่สวนสาธารณะในเวลาเดิม เขาได้เพื่อนใหม่คือน้ำ ที่นับวันยิ่งสนิทลึกซึ้ง แม้น้ำจะอายุน้อยกว่าถึงห้าปี แต่เธอกลับเป็นทั้งที่ปรึกษาและเพื่อนได้ดีในเวลาเดียวกัน วันเวลาผ่านไป ความสัมพันธ์ของคนทั้งคู่จะมากเกินกว่าเพื่อน

ต้นกำลังเตรียมทำงานเพื่อนำเสนอลูกค้าในวันรุ่งขึ้น เป็นเวลาเกือบตีสองที่เขาอยู่ที่ออฟฟิศ ต้นเปิดดูข่าวในโทรศัพท์ มีข่าวเกี่ยวกับเที่ยวบินของปลา *นับถอยหลังกล่องดำอีกหนึ่งสัปดาห์* ต้นรู้ว่าหมายถึงอะไร ถ้าเกิดกล่องดำแตกเคอร์รี่หมดไป การค้นหาจะยุติลง ต้นบอกให้ทุกคนแยกย้ายกันกลับ พลอยคิดรถกลับบ้านไปกับต้น เสียงเพลงในรถดังทำให้พลอยคิดถึงปลา “คิดถึงพี่ปลาเนอะพี่” ต้นยิ้มเล็กน้อย “พี่ก็คิดถึงเหมือนกัน” ต้นกลับมาที่คอนโด หลายคืนที่ผ่านมาเขาสามารถนอนหลับและต้นได้เป็นเวลามากขึ้น แต่คืนนี้เขากลับคิดถึงปลา ทำให้เขานอนไม่หลับ ต้นพยายามข่มหลับลงเพราะพรุ่งนี้มีงานสำคัญรอเขาอยู่

ภายในห้องประชุมที่มีผู้บริหารหลายคนมานั่งฟังต้นบรรยายแบบห้องที่เขาได้ออกแบบไว้ ต้นอธิบายได้อย่างน่าสนใจ เขามีทำที่ที่มั่นใจมาก จนกระทั่งเขากำลังนำเสนอในส่วนพื้นที่ใช้สอยของครอบครัว ต้นกลับมีทำที่ที่มั่นใจน้อยลง จนทีมงานสังเกตได้ ผู้บริหารคนหนึ่งถามเขาว่า มั่นใจแค่ไหนกับแบบที่ออกมา ต้นเงิบลง “ผมรู้ว่าอะไรดีที่สุดสำหรับครอบครัว” เมื่อต้นพูดจบน้ำตาเขาก็ซึมออกมา ทุกคนในห้องประชุมถึงกับงง

ต้นมาเจอกับปลาที่สวนสาธารณะอีกครั้ง ครั้งนี้เขาไม่ได้มาวิ่ง เขามาเพื่อถามน้ำว่า เขาจะต้องสวดมนต์ไหว้พระอีกกี่ครั้ง ไปทำบุญอีกกี่วัด ตัวเขาถึงจะดีขึ้นหรือปลาจะกลับมา น้ำที่ได้พยายามช่วยเขามาเสมอ ค่อยๆคิดหาทางออกให้ต้น เธอเสนอว่าเธอรู้จักคนๆหนึ่งที่เป็นร่างทรง อาจจะ

ช่วยอะไรเขาได้บ้าง คับปฏิเสธ แต่น้ำก็พยายามรบเร้าให้คับไป “เธออาจจะเจอปลาก็ได้นะ” คับจึงยอมไปตามที่น้ำแนะนำ

คับขับรถออกมานอกชานเมือง เขามาหยุดอยู่ที่บ้านหลังหนึ่ง น้ำพาเดินดินเข้าไปในบ้าน มีป่าค้อยมาต้อนรับทั้งคู่ น้ำให้คับคุยกับป่าค้อยที่เป็นร่างทรงโดยเธอออกไปรอดันข้างนอก ป่าค้อยขอแหวนแต่งงานของคับมาใส่ที่นิ้วนางของเธอ เธอค่อยๆชวนคับคุย ถึงแม้คับพยายามจะไม่พูดในช่วงแรก แต่เขาก็เริ่มรู้สึกได้ถึงปลา เขาค่อยๆถามออกมา “ปลาอยู่ที่ไหน?” ป่าค้อยได้แต่ตอบว่าอยู่ไกลมากจนไม่อาจกลับบ้านได้ “เราขอโทษเรื่องลูกนะ” เมื่อป่าค้อยพูดเรื่องนี้ออกมา แทบจะทำให้คับเกือบเชื่อว่าเป็นปลาอย่างสนิทใจ คับได้พูดเรื่องราวที่เกิดขึ้นให้ป่าค้อยฟัง คับได้เล่าเรื่องราวต่างๆมากมาย เหมือนกับได้ระบายความในใจบางอย่างออกมา จนคับเดินออกมานอกบ้าน น้ำยิ้มให้เขา “เธอว่านั่นคือแฟนคุณหรือเปล่า?” น้ำถาม “ก็ไม่รู้หรอก แต่ก็ได้พูดไปหมดแล้วแหละ” คับพูดจบแล้วยิ้มให้กับน้ำ เขาชวนน้ำไปหาอะไรกินก่อนจะกลับบ้าน

หลังจากวันนั้นคับค่อยๆกลับมาเป็นตัวเอง ว่างสบายใจ และมีสมาธิกับการทำงานมากขึ้น คับไม่ค่อยตื่นตอนเวลาตีสามเหมือนแต่ก่อนแล้ว เขาออกไปวิ่งกับน้ำทุกเช้าและกินข้าวเย็นด้วยกันแทบทุกวัน จนในคืนนี้ก่อนที่คับจะนอน เขาได้หาอุปกรณ์สำหรับทำงานและบังเอิญเขาก็ได้เจอกับกล่องของขวัญสีดำที่ปลาเคยให้ตอนครบรอบแต่งงาน เขายังไม่เคยแกะดูสักครั้ง คับค่อยๆแกะดูข้างใน เป็นนาฬิกา แต่เวลาบนเรือนนาฬิกานั้น ไม่ได้เดินอีกแล้ว เข้มสันซี่ที่เลขสาม เข้มยาวซี่ที่เลขสิบสอง ในกล่องมีกระดาษข้อความเล็กๆวางไว้อยู่ที่นาฬิกา เขาค่อยๆหยิบมันขึ้นมาอ่าน ‘เราอาจจะไม่มีเวลาให้คับ แต่เรามีนาฬิกาให้คับนะ๕๕๕’ คับหัวเราะและอ่านต่อ ‘เวลาของเราที่เหลือต่อจากนี้มันจะเป็นเวลาของคับเสมอไป รักคับนะ’ คับหัวเราะและยิ้มทั้งน้ำตา เขาบรรยายความรู้สึกตัวเองไม่ถูก เขารู้เพียงอย่างเดียวว่าเขา ‘คิดถึง’ ปลาขึ้นมา แต่เขาก็ไม่ได้ฟูมฟายเหมือนเมื่อก่อนอีกต่อไปแล้ว เพราะคับรู้ว่าปลาจะอยู่กับเขาเสมอไป เขาหยิบนาฬิกาใส่กล่องไว้เหมือนเดิม คับนำกล่องของขวัญไปเก็บไว้ในตู้เก็บของๆปลา ที่แยกสิ่งของใส่กล่องไว้อย่างดี

นาฬิกาที่หัวเตียงของคับบอกเวลาตีสาม ตรงกับวันศุกร์ อยู่ๆคับก็ตื่นขึ้นมา เขามองนาฬิกาห้องฟ้าด้านนอกยังมีดสนิท คับพลิกตัวไปมาพยายามข่มตาหลับต่อ แล้วเสียงโทรศัพท์ของเขาก็ดังขึ้น... อีกครั้ง

2. บทภาพยนตร์

2.1 บทภาพยนตร์ร่างที่ 1

SCREEN PLAY

จักรวาลและความฝัน

ฉาก1 ตีสาม

ภายใน/คอนโด/ตอมกลางคืน

ปลา
(โทรศัพท์)

เราถึงแล้วนะ มารับไหวไหม

ต้นค่อยๆลุกออกจากเตียง เขาเดินไปล้างหน้าล้างตา ต้นเปลี่ยนเสื้อผ้าและสวมแว่นสวยตาเดินออกจากห้องไป

ฉาก2 สุวรรณภูมิ

ภายนอก/ทางออกผู้โดยสารสนามบินสุวรรณภูมิ/ตอมกลางคืน

ต้นจอดรถรอที่ทางออกของอาคารผู้โดยสารสนามบินสุวรรณภูมิ ต้นเห็นแอร์โฮสเตสกลุ่มหนึ่งเดินออกมาจากอาคารผู้โดยสาร ปลาเดินขึ้นมา นั่งบนรถ

ปลา

ง่วงหรือเปล่า? ขับรถกลับไหวไหม?

ต้นยิ้มแย้มๆ สายหัวปฏิเสธปลา ต้นขับรถออกไป

ฉาก3 เข้าใจ

ภายใน/คอนโด/ตอมเช้า

ปลาอุ่นอาหารกล่องจากไมโครเวฟให้ต้น ต้นมีท่าทีที่เมื่อนำอาหารกล่อง ทั้งคู่นั่งกินข้าวด้วยกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้น

วันหยุดพรุ่งนี้คุณต้องไปบินที่ไหนอีกไหม?

ปลาจะงักขณะที่กำลังจะตักข้าวเข้าปาก

ปลา

เราก็บอกแล้วไง เดี่ยวเราก็จะย้ายทำงานที่กราวด์แล้ว

ต้น

บอกมาสามปีแล้วนะ

ปลา

ก็ตอนนี้อะไรๆมันก็ยังไม่ลงตัว ต้นเข้าใจเราหน่อยสิ

ปลากินข้าวต่อ ต้นไม่ได้พูดอะไร

ฉาก 4 ตึ้นกลางดึก

ภายใน/คอนโด/ต่อนกลางคืน

ต้นนอนอยู่ เสียงโทรศัพท์มือถือของต้นดังขึ้นตอนตีสาม

ปลา

(โทรศัพท์)

เราถึงวิสคอนซินแล้วนะ

ต้นพยายามพยุงตัวขึ้นมา นั่งเพื่อคุยกับปลา

ปลา

ต้นทำอะไรอยู่

ต้นไม่ได้ตอบอะไรกลับไป

ปลา

โทษที่เราลืมไปว่าที่ไทยตีสาม มันเดี๋ยวก่อนคุยกันนะ

ต้นวางโทรศัพท์ไว้ข้างๆตัวและล้มตัวลงนอนอีกครั้ง ต้นพยายามนอนให้หลับแต่กลับมีอาการ

กระสับกระส่ายพลิกตัวไปมา จนต้นรู้สึกตัวว่าตื่นแล้ว จึงนอนเหม่อลอยมองเพดาน

ฉาก 5 ซ้ำซาก

ภายใน/คอนโด/ตอนเช้า

ฉันเตรียมตัวออกไปทำงาน เปิดตู้เย็นเห็นอาหารสำเร็จรูปแช่ไว้เต็มตู้ ฉันปิดตู้เย็น ถอนหายใจ แล้วหยิบกระเป๋าเดินออกจากห้องไป

ฉาก 6 ทำงานแต่เช้า

ภายนอกที่ทำงาน/ตอนเช้า

ฉันมาถึงที่ทำงานเช้ากว่าปกติและเดินไปตรวจสอบกองเอกสารต่างๆที่อยู่ภายในแผนกออกแบบคอนโด เสียงของเจ้านายก็ดังขึ้นมาจากประตูหน้าห้อง

เจ้านาย

มาแต่เช้าเลยนะฉัน เสียงเจ้านายของฉันก็ดังเข้ามาจากประตู

ฉันยิ้มให้เจ้านาย

เจ้านาย

ถ้าทุกคนมาทำงานแต่เช้าแบบคุณก็ดีนะสิ ตั้งใจเข้านะ

เจ้านายเดินออกจากห้องไป ฉันกลับมาทำงานหาเอกสารต่อ

ฉาก 7 พระอาทิตย์ตกดิน

ภายใน/คอนโด/ตอนเย็น

เสียงเพลงชาติที่ดังจากในทีวีในห้องของฉันกำลังจะจบลง ฉันยื่นคุยโทรศัพท์กับปลาอยู่ที่ระเบียง

ฉัน

เราเพิ่งกินข้าว แล้วปลากินหรือยัง

ฉันฟังปลาพูดโทรศัพท์อย่างต่อเนื่อง

ฉัน

กลับถึงไทยก็โทรปลุกเราละกัน

ฉันพูดด้วยน้ำเสียงที่ราบเรียบก่อนที่จะวางสาย ฉันยื่นมองบรรยายของกรุงเทพฯตรงระเบียงห้องของเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 8 นึกไม่ออก

ภายใน/คอนโด/ตอมกลางคืน

ต้นต้นขึ้นมากลางดึก หันมองไปมองนาฬิกา และพบว่าเป็นเวลาตีสาม ต้นหันไปมองที่ปฏิทินที่เย็บบนของปลา ที่ปฏิทินเขียนไว้ว่าปลากลับวันพรุ่งนี้ ซึ่งตรงกับวันที่ 25 กรกฎาคม ต้นมองไปที่วันนั้นแล้วนึกครุ่นคิดอยู่นาน เขาพลิกตัวกลับมาอนหงายและเหม่อลอยมองเพดานอยู่ครู่หนึ่งแล้วก็หลับไป

ฉาก 9 วันสำคัญ

ภายนอก/อาคารผู้โดยสารสนามบินสุวรรณภูมิ/ตอมกลางคืน

ต้นมารับปลาที่อาคารผู้โดยสารตอนใต้สามกว่าเช่นเคย ต้นเห็นปลาเดินมากับกลุ่มเพื่อนแอร์โฮสเตส ต้นเปิดกระจกรมองไปที่ปลา ปลาเดินขึ้นมา นั่งบนรถและพุดจาทักทายต้นอย่างอารมณ์ดี

ต้น

เป็นอะไร ดูอารมณ์ดีแปลกๆ

ปลายิ้มเงินๆบิดตัวไปมาก่อนที่จะหยิบกล่องของขวัญออกมาจากด้านหลังของเธอ

ปลา

เซอร์ไพรส์!

ต้นมองที่กล่องของขวัญสีดำๆแบบงงๆ

ต้น

คืออะไร?

ปลา

ต้นลืมหรือว่าวันนี้วันอะไร แก่แล้วเปล่าเนี่ย!

ต้นนั่งนิ่งและพยายามนึกให้ออก ปลาเห็นท่าทีของต้นที่ดูจะลืมจริงๆ ปลาจึงค่อยๆหยิบลงมาและกลับมานั่งนิ่งไม่สบตาต้น

ปลา

ครบรอบแต่งงานไง

ต้นหันมามองหน้าปลา ต้นรู้สึกผิดที่ลืมวันครบรอบแต่งงาน

ต้น

โทษที เราง่วงนิดหน่อย เลยนึกอะไรไม่ออก

ปลาไม่ได้พูดอะไร ได้แต่พยักหน้ายอมรับกับเหตุผลของต้น ต้นค่อยสตาร์ทรถและขับรถออกไป

ฉาก10 วันว่างของเรา

ภายใน/คอนโด/ตอนเช้า

ต้นเปิดตู้เย็นและเติมน้ำเปล่า ต้นมองอาหารที่อยู่ในตู้เย็นแล้วค่อยๆหันไปมองปลาที่กำลังเตรียมอาหาร อยู่ในครัว ต้นถอนหายใจเฮือกใหญ่พร้อมกับปิดตู้เย็น ต้นยืนครุ่นคิดอยู่ครู่หนึ่ง เขามองไปรอบๆห้อง แล้วสายตา ก็ไปหยุดที่รูปถ่ายขนาดเล็กวางอยู่ข้างๆทีวี ต้นมองอยู่พักหนึ่งแล้วจึงถามปลา

ต้น

วันนี้ไปเที่ยวกัน

ปลาที่กำลังจะเตรียมอาหารอยู่ หันมามองต้นแล้วก็ค่อยๆยิ้มพยักหน้าตกลง

ฉาก11 ระลึกบางปู

ภายนอก/บางปู/ตอนกลางวัน

นกบินโฉบไปมาระหว่างต้นปลาและนักท่องเที่ยวคนอื่นๆ ปลาและต้นเดินมาหยุดมองทะเลด้วยกัน

ปลา

ผ่านมาเจ็ดปีแล้ว ตอนนี้ต้นมีความสุขไหม?

ต้นยิ้มเล็กน้อยและพยักหน้ากลับไป

ปลา มองหน้าต้น ขณะที่ต้นมองออกไปในทะเล ปลาเมินหน้าไปมองที่ทะเลอยู่ครู่แล้วหันมามองต้นอีกครั้ง

ปลา

ช่วงหลังๆเรารู้สึกต้นดูเบื่ออะไร ตลอดเวลาเลย เป็นอะไรหรือเปล่า?

ต้นค่อยๆหันไปมองหน้าปลา ก่อนที่จะก้มหน้าหลบสายตาของปลา

ต้น

เปล่า

ปลา

ถ้าเปล่าแล้วเป็นอะไร เพราะงานของปลาใช้ไหม?

ต้นพยักหน้านิ่งๆและก็ได้ตอบอะไร

ปลา

เราบอกคนที่ร้อรอบแล้ว ว่าเราขอเก็บตั้งคักก่อน
เรายังมีเรือวแรงพอจะกอบโกยรายได้ให้ครอบครัวด้วย

ต้น

เราแค่อยากมีลูก มีครอบครัวเหมือนคนอื่น ที่ต้นเข้ามาหรือกลับบ้านมาก็เจอหน้า
กัน

ต้นสวนปลาขึ้นมาทันที

ต้น

อายุเราก็ไปเรื่อยๆแล้วนะ ปลาจะให้เรารอ ไปอีกนานแค่ไหน
ปลาขึ้นนิ่งแล้วมองไปที่ทะเล

ปลา

ก็เรารักอาชีพนี้จริงๆ ต้นก็รู้ดี
ปลาค่อยๆเอามือปาดน้ำตาที่แกำม ต้นมองหน้าก่อนจะถอนหายใจเล็กน้อย ต้นเอามือโอบไหล่ปลาไว้
พยายามปลอบใจให้ปลารู้สึกดีขึ้น

ฉาก12 นอนไม่หลับ

ภายใน/คอนโด/ตอมกลางคืน

ต้นตื่นขึ้นมาตอนตีสาม เหม่อลอยมองเพดาน ต้นลุกขึ้นมา นั่งบนหัวเตียง ก่อนที่จะค่อยๆหันไปมองปลา
ต้นมองปลาอยู่พักและใช้มือลูบหัวปลา ต้นจึงค่อยๆลุกออกจากเตียงไป

ฉาก13 เดินเล่น

ภายนอก/สวนเบญจกิตติ/ตอมกลางคืน

ต้นนอนไม่หลับจึงออกมาเดินเล่น ต้นเดินไปจนถึงหน้าสวนเบญจกิตติ ยามเพิ่งจะเปิดประตูสวน ต้น
ตัดสินใจเข้าไปนั่งเล่นในสวน ต้นนั่งอยู่พักหนึ่งก็ลุกขึ้นและค่อยๆออกวิ่งทั้งชุดนอนและรองเท้าแตะ
ต้นวิ่งได้ไม่กี่ไกลก็ล้มลงเพราะรองเท้าแตะขาด เสียงของน้ำที่วิ่งตามมาข้างหลังถาญต้น

น้ำ

เป็นอะไรหรือเปล่า?

น้ำค่อยๆพุงดันขึ้น

ดัน

ขอบคุณครับ

ดันข้มขอบคุณให้น้ำและน้ำก็วิ่งออกไป ดันตัดสินใจกลับคอนโค

ฉาก14 จัดห้อง

ภายใน/คอนโค/ตอนเช้า

ดันเดินกลับมาจากสวนสาธารณะ กำลังจะเข้าไปในห้องของตัวเอง ดันเปิดประตูเข้าไปในห้อง ได้ยินเสียงเหมือนมีของตกลงที่พื้นอย่างต่อเนื่อง ดันเดินไปดูเห็นปลากำลังจัดเก็บห้อง โดยที่รื้อของเอามากองไว้ที่กลางห้องนั่งเล่นเต็มไปหมด

ดัน

ทำอะไรนะ?

ปลา

เราอยากเก็บของ แล้วก็ไม่ได้จัดห้องมานานมาก

ดันไปกินข้าวก่อนได้เลยนะ

ดันเดินมาดื่มน้ำเปล่าที่ตู้เย็น ดันเหลือบไปเห็นกล่องของขวัญที่ปลาให้ตอนวันครบรอบ ที่ถูกวางไว้ในชั้นข้างตู้เย็น ดันวางแก้วลง กำลังจะแกะห่อของขวัญ

ปลา

(เสียง)

ดัน มาช่วยเราหน่อย

ดัน ไม่ทันได้แกะ เลขเก็บของขวัญไว้ที่เดิม

ฉาก15 ไม่ทัน

ภายใน/ที่ทำงาน/ตอนกลางวัน

ดันกำลังประชุมงานออกแบบคอนโคอยู่ ดันมองนาฬิกาที่แขวนที่ผนังห้องเป็นพักๆ ดันดูกระวนกระวาย ในขณะที่ทีมงานของดันกำลังปรึกษาหารือกันอยู่ ปลาก็อโหมมาหาดัน

ดัน

เรายังไม่เลิกประชุมเลย สงสัยจะไปส่งไม่ทัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้นคุยกับปลาทางโทรศัพท์

ต้น

งั้นเดี๋ยวกลับมาเราไปปรับละกัน เดินทางปลอดภัยนะ

ต้นบอกกับปลาและวางสายโทรศัพท์ ก่อนที่จะเข้าไปประชุมกับทีมต่อ

ฉาก16 เบื่อหน่าย

ภายใน/คอนโด/ตอนกลางคืน

ต้นตื่นขึ้นมาตอนตีสามกว่าๆอีกครั้ง ต้นลืมตามองไปยังปฏิทินตารางบินของปลา ปฏิทินบอกว่าอีกสี่วัน ปลาถึงจะกลับมา ต้นตัดสินใจลุกจากที่นอนแล้วมุ่งตรงออกไป

ฉาก17 หายใจ

ภายนอก/สวนเบญจกิติ/ตอนเช้า

ต้นออกมาเดินเล่นและมาหยุดนั่งพักที่สวนเบญจกิติ ต้นนั่งมองบรรยากาศตึกสูงที่สะท้อนกับผิวน้ำ พระอาทิตย์ค่อยๆขึ้น แสงแรกเริ่มสว่างไปทั่วท้องฟ้า ผู้คนยังไม่ค่อยมีแต่ต้นสังเกตเห็นน้ำมาวิ่งแต่เช้า ต้นมองน้ำอยู่ไกลๆก่อนที่น้ำจะวิ่ง ไปไกลจนสุดสายตาของเขา

ฉาก18 กลับบ้าน

ภายใน/อาคารจอดรถสนามบินสุวรรณภูมิ/ตอนกลางคืน

ต้นมานั่งรอปลาอยู่บนรถที่จอดอยู่ที่อาคารจอดรถ ต้นมาถึงที่สนามบินก่อนที่เวลานักเกือบครึ่ง ชั่วโมง ต้นเปิดแผ่นซีดีเพลงที่ปลาชอบฟัง ต้นฟังไปควบคู่ก็ดูเวลาในรถอยู่ตลอดเวลา ต้นนั่งรอพักหนึ่ง แล้วจึงเผอิญกลับไป

ต้นเผอิญกลับไปสองชั่วโมง เขามองนาฬิกาตรงหน้าปีศาจและหีบโทรศัพท์ขึ้นมาดู เป็นเวลาหกโมงเช้า ซึ่งปกติปลาน่าจะถึงนานแล้ว แต่โทรศัพท์ไม่มีสายหรือข้อความใดๆจากปลาเลย ต้นรู้สึกใจคอไม่ดี จึงรีบออกจากรถตรงไปยัง สำนักงานของปลา

ฉาก19 หาย

ภายใน/อาคารผู้โดยสารสนามบินสุวรรณภูมิ/ตอนเช้า

ต้นรีบเดินเข้าไปที่สำนักงานของปลา ต้นสังเกตเห็นว่าภายในสำนักงานพนักงานทุกคนทำงานกันอย่าง
อลหม่าน ต้นเข้าไปถามพนักงานคนหนึ่งที่อยู่ประจำอยู่ที่เคาเตอร์บริการ

ต้น

ขอโทษนะครับ เที่ยวบินที่ TH373 ลงกี่โมงหรือครับ?

พนักงาน

ตอนนี้ดูเหมือนเครื่องจะดีเลย์นะค่ะ อาจจะมาถึงสักประมาณเจ็ด โมงตรง
พอดีตอนที่ออกมาดูเหมือนสภาพอากาศจะไม่ค่อยดีนะค่ะ

ต้น

ขอบคุณครับ

ต้นเดินออกมาแล้วก็เห็นผู้คน โวยวายกันเต็มไปหมด ดูเหมือนคนเหล่านั้นก็จะมารอผู้โดยสารที่มา
เครื่องบินเที่ยวเดียวกับปลาเช่นกัน ต้นไปนั่งรอปลา เขามองไปที่บอร์ดแสดงเที่ยวบินขาเข้า-ออก เขา
มองหาเที่ยวบิน TH373 ตรงข้างท้ายมีภาษาอังกฤษเขียนว่า Delay ทันใดนั้นมีเสียงกลุ่มคนตะโกน
โวยวายกันไปทั่วบริเวณนั้น กลุ่มคนที่โวยวายเป็นกลุ่มคนเดียวกับที่รอผู้โดยสารเที่ยวบินของปลา โดยมี
พนักงานสี่ถึงห้าคนพยายามจะบอกให้พวกเขาใจเย็น ต้นค่อยๆเดินเข้าไป เขาได้ยินคนแถวนั้นเริ่ม
กระซิบกระซาบถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ต้น

มีอะไรกันหรือครับ?

ต้นถามชายคนหนึ่งที่ยืนดูเหตุการณ์อยู่

ผู้โดยสารชาย

ผมไม่แน่ใจ แต่ดูเหมือนจะเกิดอุบัติเหตุกับเที่ยวบินของญาติพวกเขา

ต้นหน้าถอดสีและมีท่าทางกังวลทันที ต้นพยายามแหวกวงล้อมเพื่อเข้าไปถามถึงเหตุการณ์เช่นกัน

ต้น

เกิดอะไรขึ้นครับ!?

ต้นตะโกนถามพนักงาน พร้อมๆกับคนอื่นๆที่พยายามแย่งกันถาม แต่ดูเหมือนทุกคนก็ยังไม่ได้อาตอบ
จนมีเจ้าหน้าที่คนหนึ่งใช้โทรโข่งบอกให้ทุกคนเข้าไปนั่งรอในพื้นที่ของสำนักงานเพราะมีเรื่องจะชี้แจง
ต้นและผู้คนที่เกรี้ยวกราดเริ่มสงบลง และเดินไปที่สำนักงานตามที่เจ้าหน้าที่บอก

ฉาก20 ข่าวร้าย

ภายใน/ห้องประชุม/ตอนเช้า

ต้นและคนอื่นๆ เข้ามานั่งกันในห้องประชุมของสำนักงานสายการบิน ทุกคนมีท่าทีสงบลง พนักงานนำอาหารว่างมาแจกจ่ายให้กับทุกคน ชายใส่ชุดสูทมีท่าทางภูมิฐานค่อยๆเดินเข้ามาในห้องประชุม

ผู้อำนวยการ

สวัสดิ์ครับทุกคน ผมคือผู้อำนวยการของสายการบิน ไทยแอร์ไลน์

ผมมีเรื่องที่จะชี้แจงกรณีที่เกี่ยวข้องบินที่ TH373 มาถึงล่าช้าผิดปกติ

ผู้คนเริ่มฮือฮากันขึ้นมาทันที

ผู้อำนวยการ

ผมมีความจำเป็นที่จะชี้แจงให้ทราบว่า...

ผู้อำนวยการก้มหน้าถอนหายใจเฮือกใหญ่ ก่อนจะเงยหน้าขึ้นมาพูด

ผู้อำนวยการ

เที่ยวบินดังกล่าว ได้หายไปจากจอเรดาร์กว่าสี่ชั่วโมงแล้ว

ผู้คนที่ต่างเริ่มตะโกนโวยวายถามหาความชัดเจน บางคนถึงกับกลัมน้ำตาไว้ไม่อยู่กับข่าวร้ายที่เกิดขึ้น ต้นมีสีหน้าที่เคร่งเครียดพยายามตั้งสติ

ผู้อำนวยการ

ทางเราจะรีบแจ้งให้ทราบทันทีที่พบเบาะแส

แต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดผมขอรับผิดชอบไว้เพียงผู้เดียวครับ

ผู้อำนวยการก้มกราบทุกคน ความสับสนวุ่นวายจึงเกิดขึ้นมาทันที เสียงร้องไห้คร่ำใจดังไปทั่วห้องประชุม ต้นพยายามกลัมน้ำตา เขาค่อยๆลุกเดินไปหาผู้อำนวยการ ต้นจับไหล่ผู้อำนวยการที่ก้มกราบทุกคนอยู่ขึ้นมา

ต้น

เป็นความจริงใช่ไหม? เมียผมอยู่บนนั้น!

ผู้อำนวยการมองหน้าต้น ต้นมีท่าทีเหมือนจะร้องไห้ เขาเริ่มสะอึกสะอื้น ต้นตัดสินใจลุกขึ้นและเดินออกไปจากห้องนั้น เขาเดินไปทั่วสนามบินด้วยความฟุ้งซ่าน หวังว่าจะพบปลา ต้นเดินทางจนทั่วเขาก็มาหยุดอยู่ตรงบอร์ดบอกเที่ยวบินเข้า-ออก เขามองไปที่เที่ยวบิน TH373 ที่ยังมีคำว่า Delay อยู่ข้างหลัง ต้นมีสีหน้าที่ตื่นตกใจ เขาพยายามสงบสติอารมณ์

ฉาก21 โขฟ้า

ภายใน/คอนโด/ตอนเช้า

คืนนอนอยู่ที่โขฟ้าในเช้าวันอาทิตย์ คืนเพลนอนหลับที่โขฟามาสี่วันติดเพราะเขาติดตามข่าวความเคลื่อนไหวเรื่องเที่ยวบินที่หายไป ทันใดนั้นเสียงเคาะประตูก็ดังขึ้น คืนประคองตัวเองขึ้นเพื่อไปเปิดประตู

แม่ปลา

นอนอยู่หรือลูก แม่ซื้อกับข้าวมาให้

คืนยกมือไหว้พ่อแม่ของปลา น้องชายของปลายกมือไหว้คืน

ฉาก22 ทำใจดีๆไว้

ภายใน/คอนโด/ตอนเช้า

น้องชายของปลาช่วยแม่เก็บกวาดล้างจานอยู่ในครัว พ่อของคืนนั่งอ่านหนังสือพิมพ์อยู่ที่โต๊ะอาหาร คืนถือกาแฟมาให้พ่อของปลา

พ่อปลา

ขอบใจมาก

คืนยิ้มรับคำขอบคุณของพ่อปลาและนั่งลงตรงข้ามกับพ่อปลา

พ่อปลา

ได้ข่าวอะไรบ้างไหม?

คืน

ทางสำนักงานก็บอกว่าตามที่ข่าวเสนอไปทุกอย่าง

ผมได้แต่แข่งความกับตำรวจ แล้วก็ไปตามๆเรื่องจากสถานทูต

ก็ไม่ได้ข่าวอะไรเลยครับ

พ่อปลาถอนหายใจเฮือกใหญ่ ตอนก้มหน้าถอดใจเช่นกัน

พ่อปลา

แต่พ่อเชื่อว่าปลาจะกลับมานะ พ่อเชื่ออย่างนั้นจริงๆ

คืนเงยหน้ามองหน้าพ่อปลา

พ่อปลา

ที่บ้านก็ยังไม่มีการทำอะไรได้หรอก แต่เราก็ต้องอดทนรอต่อไปละ

ปลาน่าจะกลับมาสักวัน

พ่อปลาจับมือฉันไว้ และยิ้มให้ฉันเพื่อให้ฉันมีท่าทีที่ดีขึ้น ฉันก้มหน้าก้มตาถอนหายใจและยิ้มเล็กน้อยให้กับพ่อ

ฉาก23 ที่ทำงาน

ภายใน/ที่ทำงาน/ตอนเช้า

ฉันยังคงมาอยู่ที่ทำงานแต่เช้า เขาเดินไปที่นั่งของเขา มีข้อความเขียนให้กำลังใจเขามากมาย เจ้าหน้าที่เขาเดินมาจากด้านหลัง

เจ้าหน้าที่

ลำบากหน่อยนะช่วงนี้

ฉันพยักหน้าด้วยท่าทีที่ขี้มเซอร์้า

เจ้าหน้าที่

โปรเจกต์นี้จบ คุณไปพักร้อนสักอาทิตย์ก็ได้นะ ผมอนุญาต แต่พยายามตั้งใจ

ทำงานให้เสร็จซะก่อนนะ

ฉันพยักหน้ารับอีกครั้ง เจ้าหน้าที่เดินกลับไปหลังฉันแล้วเดินออกไป

ฉาก24 หลับไม่ลง

ภายใน/คอนโด/ตอนกลางคืน

ฉันตื่นขึ้นมาตอนตีสาม เขาลุกขึ้นมา นั่งนิ่งๆบนเตียง ฉันหยิบโทรศัพท์มาดูแต่ก็ไม่พบข้อความใดๆจากปลาเลย ฉันมองไปที่ตารางบินของปลา เกือบหนึ่งเดือนที่ปลายังไม่กลับมา ฉันลุกออกจากห้องนอนไป

ฉาก25 วิ่งไปข้างหน้า

ภายนอก/สวนเบญจกิติ/ตอนเช้า

ฉันใส่รองเท้าผ้าใบ สวมเสื้อผ้ากีฬาออกมาวิ่งที่สวน ฉันเดินเข้ามาในบริเวณสวนและกวาดตามองไปรอบๆ ยังไม่ค่อยมีผู้คนมา ฉันมองหาอะไรซักอย่างแล้วค่อยๆออกวิ่งช้า ฉันวิ่งไปข้างหน้าและเหม่อมองไปรอบๆแต่ไม่ทันได้ระวังมองข้างหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำ

ระวัง!

ต้นหันหน้ามา หยุดชะงักจนเกือบล้ม ทับใต้น้ำที่กำลังผูกเชือกกรองเท้าอยู่

ต้น

ขอโทษครับ

น้ำ

ระวังหน่อยสิ วิ่งเหม่ออย่างนั้นเดี๋ยวก็ล้มอีกหรอก

ต้นมองหน้าน้ำและยิ้มรู้สึกผิดเล็กน้อย

น้ำ

เราเคยเห็นเธอมานั่งเหม่ออยู่บ่อยๆ แต่หายไปพักหนึ่งเลยนิ

ต้น

รู้ได้ไงว่าผมมานั่งเหม่อ

น้ำ

เข้าป้านี้ มีแค่ยามกับเธอเท่านั้นละ

ที่เราเคยเห็นว่ามาที่นี่ตอนนี้

ต้นยิ้มเล็กน้อย

น้ำ

ไปวิ่งกัน

น้ำชวนต้นไปวิ่ง น้ำวิ่งออกไปโดยไม่ได้ออต้น ต้นพยายามวิ่งตามไป

ฉาก 26 เริ่มดีขึ้น

ภายใน/คอนโด/ตอนกลางคืน

ต้นนั่งทำงานอยู่ที่บ้าน ไฟที่โต๊ะเขาสว่างจ้า เขาเขียนแบบและออกแบบในคอมพิวเตอร์ของเขา เขาหันไปมองเวลา เป็นเวลาตีสาม เขามองไปที่โทรทัศน์และทำงานต่อ จนเวลาผ่านไปต้นทำงานเสร็จตอนตีห้า ต้นค่อยๆ ซูแขนสองข้างบิดตัวไปมา เขาออกไปยืนค้ำน้ำที่ระเบียงห้อง บรรยากาศภายนอกเต็มไปด้วยความสงบ เขาขึ้นมองบรรยากาศกรุงเทพมหานครยามค่ำคืนอยู่ครู่หนึ่ง จึงเดินออกจากระเบียงไป

ฉาก27 เธอคือใคร

ภายนอก/สวนเบญจกิติ/ตอนเช้า

ต้นออกมาวิ่งตอนเช้า เขามองซ้ายมองขวาแล้วเสียงน้ำก็มาจากด้านหลัง

น้ำ

มาแล้วหรือ ตาเหม่อ

น้ำแซวต้น ต้นก็หัวเราะกับชื่อที่น้ำเรียก

ต้น

รู้ได้ไงว่าผมชื่อเหม่อ?

น้ำ

ก็เห็นชอบเหม่อ แล้วเธอชื่ออะไรละ

ต้น

เราชื่อต้น

น้ำ

เราชื่อน้ำนะ จะไปวิ่งยัง?

น้ำไม่ทันได้รอฟังคำตอบของต้น ก็วิ่งออกไป ต้นรีบวิ่งตามไปติดๆ

ฉาก28 เปิดปิดพระอาทิตย์

ต้นและน้ำนั่งพักตรงใกล้ๆทางออกของสวน ผู้คนเดินไปมาทั้งที่เพิ่งมาและกำลังจะกลับ

น้ำ

เราถามหน่อย ทำไมเธอถึงชอบเหม่อลอย

มีเรื่องไม่สบายใจใช่ไหม?

ต้นหัน ไปมองหน้าน้ำ แล้วก็ยิ้มโหน้ำเพราะรู้สึกเหมือนน้ำอ่านใจเขาได้

น้ำ

ลองยื่นมือมาหน่อยสิ

ต้นนั่งนิ่งและมองหน้าน้ำ

น้ำ

เราจะดูดวงให้

คั้น

เธอเป็นหมอดูหรือ

น้ำ

เปล่าเราชอบเฉยๆแต่ก็ไม่เคยดูให้ใครอะ ยื่นมือมาเร็ว

คั้นยื่นมือไปให้น้ำ น้ำอ่านลายมือของคั้น

น้ำ

หน้าที่การงานดูเหมือนจะไปได้ดีนะเนี่ย แต่ว่า...

คั้นมองที่ลายมือของตัวเอง

น้ำ

เส้นชีวิตกับความรักเนี่ยแปลกๆนะ ไม่เคยเห็นในตำรามาก่อนเลย

แต่ดูแล้วเหมือนกำลังจะมีปัญหา

น้ำมองหน้าคั้น

น้ำ

นั่นไง เธอมีปัญหาเรื่องความรักจริงๆด้วย

จริงมัย!? เราแม่นเปล่าละ!?

น้ำรู้สึกดีใจที่อ่านลายมือคั้นออก คั้นยิ้มเล็กน้อย

คั้น

รู้ได้ไง?

น้ำ

ก็ดูลายมือไง แล้วพอพูดเรื่องความรัก เธอก็มีสีหน้าแปลกๆ

คั้น

งั้นที่รู้ก็ไม่ใช่เพราะดูลายมือ

น้ำที่กำลังดีใจหยุดชะงักลงและมองหน้าคั้นแบบเขิน คั้นหัวเราะน้ำออกมา และชวนน้ำแยกย้ายกันกลับ

ฉาก 29 คั้นมาเพื่อวัง

ภายนอก/สวนเบญจกิติ/เช้า

คั้นยังคงตื่นขึ้นมาตอนตีสามอยู่ แต่เขาก็ตื่นมาแล้วก็มาวิ่งกลับน้ำที่สวนสาธารณะ เวลาผ่านไปหนึ่ง

สัปดาห์ทั้งคู่ก็เริ่มสนิทสนมมากขึ้น คั้นและน้ำกำลังยึดเส้นยึดสายเตรียมออกวิ่ง คั้นก็ถามน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คั่น

ทำไมคุณถึงมาวิ่งตอนเช้าขนาดนี้หรือ?

น้ำ

อ้อ เราไม่ได้มาวิ่งหรอก เราเป็นพนักงานเปิดดวงอาทิตย์นะ

คั่นงกับคำตอบของน้ำ น้ำหัวเราะออกมา

น้ำ

เรื่องนี้ไม่เข้าใจมุกเราเลย พอติเรากำลังหัดเล่นหุ่นนะก็เลยต้องดู
ตลาดหุ่นที่อเมริกาตอนตีสองตีสามประจำ พอตื่นมาดูมันนอนไม่หลับ
ก็เลยมาวิ่งเลย พอกลับถึงบ้านก็หลับพอดี

คั่น

เธอไม่ได้เป็นหมอดูหรือ?

น้ำ

เปล่า เราชอบศาสตร์พวกนี้เฉยๆ ว่างๆ ไม่ได้ทำอะไรก็เลยลองศึกษาดู

คั่น

เรื่องพวกนี้เนี่ยนะ เราารู้สึกว่ามันคนละเรื่องกับการเล่นหุ่นเลย

น้ำ

ก็เรื่องเดียวกันนะแหละ เราไม่มีทางรู้หรอกว่าหุ่นที่มีราคาสูงมาก
อาจจะตกหวบลงมาตอนที่เธอหลับอยู่ก็ได้
แล้วเธอล่ะทำไมถึงมาวิ่งแต่เช้า?

น้ำสวนคั่นกลับทันที

คั่น

เรานอนไม่หลับ ตอนทุกๆตีสาม ไม่รู้จะทำอะไรก็เลยออกมาวิ่งนะ

น้ำพยักหน้ารับกับคำตอบของคั่น

คั่น

แต่ก็คืนะ ผมไม่ได้พกกำลังกายมานาน ได้วิ่งก็คิดเหมือนกัน

เมื่อคั่นพูดเสร็จน้ำก็ยิ้มแล้ววิ่งออกไปไม่รอคั่นเหมือนเช่นเคย คั่นยิ้มแล้วรีบวิ่งตามไป

ฉาก30 หน้าที่ทำงาน

ภายใน/ที่ทำงาน/ตอนกลางคืน

ต้นกับทีมงานของเขากำลังเร่งทำโปรเจกต์ออกแบบคอนโดให้เสร็จ พวกเขาทุ่มเทกับงาน จนเสียงเสดงขึ้นตอนตีสาม

ต้น

ขบใจมากทุกคน กลับไปเก็บรายละเอียดของตัวเองแล้วอาทิตย์หน้าเตรียมไปเสนองานกัน

ต้นพูดจบทุกคนก็แยกย้ายกันกลับบ้าน

พลอย

พี่ต้น เดี่ยวหนูขอติครฟพี่ไปได้ไหมคะ?

ต้น

ได้สิๆเดี๋ยวพี่ไปส่งที่บ้านเลย

ฉาก31 ลืมไปเลย

ภายใน/รถยนต์ของต้น/ตอนกลางคืน

ต้นและพลอยนั่งอยู่บนรถ ต้นเปิดเพลงในรถ

พลอย

พี่ต้นฟังเพลงผู้หญิงจังเลย

ต้น

อ้อ พอดีแฟนพี่เค้าชอบฟังนะ ก็เลยติดคดขยไม่รู้ตัว

พลอยมองสีหน้าของต้น ที่ดูสดใสขึ้น ต้นขับรถไปฮัมเพลงไป

พลอย

พี่ต้น หนูขอถามอะไรหน่อยได้ไหมคะ?

ต้นพยักหน้า

พลอย

พี่ต้นว่า แฟนพี่จะกลับมาไหมคะ?

ต้นมีท่าทีที่ซึมลงทันที ต้นขับรถเงียบๆและมีท่าทีที่สงบนิ่ง

พลอย

หนูขอโทษค่ะ

ฉันหันมามองพลอย

ฉัน

ไม่เป็นไร พอดีช่วงนี้พี่ได้ทำงานอยู่กับพวกเรามากขึ้น พี่ก็รู้สึกดีขึ้นละ

ฉันพูดเพื่อให้พลอยไม่รู้สึกผิด ฉันพยายามตอบคำถามของพลอย

ฉัน

พี่ก็ไม่รู้เหมือนกันพลอย บางทีพี่ก็รอแต่บางทีพี่ก็ลืมหนะ

พลอย

แล้วพี่ฉันไม่โอ้อัดเธอค่ะ

ฉันนั่งนิ่งเหมือนกำลังครุ่นคิดคำตอบ

ฉัน

ก็นิดหน่อยละ อยู่ดีๆก็หายไป เป็นตายร้ายดียังไงก็ไม่รู้
แต่พอเวลามันผ่านไปเดี๋ยวอะไรมันก็ดีขึ้นเอง

ฉันขับรถมาถึงหน้าบ้านพลอย พลอยปลดเข็มขัดนิรภัยออก

พลอย

ถ้าพี่คิดอย่างนี้พวกหนูก็สบายใจค่ะ หนูขอให้แฟนพี่กลับมาจะค่ะ

ฉันหันมามองหน้าพลอย

ฉัน

อืม ขอบใจนะ

พลอยลงจากรถไป ฉันขับรถกลับไปที่คอนโด

ฉาก32 ครบรอบสามเดือน

ภายใน/คอนโด/กลางคืน

ฉันที่กลับมาจากที่ทำงาน เขาก็เข้ามาเปลี่ยนเสื้อผ้าในห้องแต่งตัว ฉันหันไปมองตารางบินของปลา เขาหยิบตารางบินนั้นมาดู ฉันนั่งนับจำนวนวันที่ปลาหายไป ฉันพริ้มพริ้อออกมาเบาๆ

ฉัน

สามเดือน...

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คันหีบคารางบินไปติดไว้ที่เค็ม คันหีบมือถือขึ้นมาดูก็ยังไม่พบข้อความใดๆจากปลา คันวางมือถือไว้ข้างๆตัว คันเอามือลูบหน้าและถอนหายใจเฮือกใหญ่ คันเหลือบมองไปที่นาฬิกา เป็นเวลาเกือบจะตีห้า คันมองนาฬิกาแล้วลุกขึ้นออกไป

ฉาก33 ขอหยุดวิ้ง

ภายนอก/สวนเบญจกิติ/เช้า

คันเดินมาที่สวนสาธารณะ เขาไม่ได้แต่งตัวมาวิ้ง คันใส่เสื้อยืดกางเกงขาสั้นรองเท้าแตะ นานั่งรอคันอยู่ คันเดินเข้าไปหาน้ำ

น้ำ

ทำไมแต่งตัวแบบนี้อะ

คัน

วันนี้ขอพักหน่อย คุณวิ้งเลย ผมขอนั่งอยู่ตรงนี้แหละ

คันบอกน้ำด้วยเสียงที่เรียบเฉย น้ำสังเกตเห็นอาการของคันคูศิปกติ

น้ำ

มีอะไรไม่สบายใจเปล่า? เรื่องแฟนเธอ?

คันหันมามองหน้าน้ำ

คัน

ทำไมเธอถึงคิดว่าเรามีแฟน?

น้ำ

ก็ลายมือเธอมันบอกอย่างนั้น

คัน

ลายมือมันบอกไม่ได้ทุกอย่างหรอกนะ

น้ำ

แต่ลายมือเธอมันก็เกิดมาจากสิ่งที่ทำนะแหละ

เราถึงพอคาดเดาอะไรบางอย่างได้

คันนิ่งเงียบไม่ได้ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำ

มีอะไรบอกเราได้ล่ะ เราอยากช่วยจริงๆ

ฉันมองหน้าน้ำ และก็ถอนหายใจยอมรับออกมาเบาๆ

ฉาก 34 จะทำอะไรไหม

ภายใน/คอนโด/ตอนเช้า

ฉันและน้ำกลับมาจากสวนเบญจฯ น้ำอาสาทำกับข้าวให้ฉันกิน น้ำเดินเข้ามาในห้องก็รู้สึกสัมผัสได้ถึงความรักของฉัน ที่ยังคงเหมือนจะอยู่ในห้อง น้ำหยุดดูรูปถ่ายของฉันและปลา ฉันตะโกนมาจากห้องครัว

ฉัน

(เสียง)

ผมไม่ค่อยมีของกินเลย คุณลองมาดูแลเองละกันว่ามีทำอะไรกินได้บ้าง?

น้ำวางรูปลงแล้วเดินไปหาฉัน

น้ำ

แล้วแฟนคุณไม่ว่าที่เรามาหรือ?

ฉันมองหน้าน้ำแล้วก็ก้มหน้าหลบสายตาเล็กน้อย

ฉาก 35 เข้าใจแล้ว

ภายใน/คอนโด/ตอนเช้า

ฉันและน้ำนั่งกินข้าวอยู่ด้วยกันอย่างเงียบๆ ฉันทำตัวไม่ค่อยถูกที่พาน้ำมา ซึ่งน้ำเองก็พอจะดูออก น้ำจึงชวนฉันคุย

น้ำ

แล้วตอนนี้ทางการได้แจ้งข่าวอะไรกลับมาบ้างยัง?

ฉัน

ไม่มีเลย คุณเหมือนตอนนี้เรื่องก็ค่อยๆเงียบไปแล้ว

น้ำ

ไม่น่าเชื่อเลยนะว่าจะหายไปได้ไง

ฉันมาทำที่ที่อึดอัดมากขึ้น

น้ำ
 โทษทีนะที่ถาม
 ดัน
 ไม่เป็นไร เราดีขึ้นเยอะแล้ว คุยได้จริงๆ

น้ำถอนหายใจ ที่เห็นท่าทางของดัน

น้ำ
 แล้วเธอก็จะรอแฟนเธออยู่อย่างนี้หรือ

ดัน
 เราไม่รู้จะทำยังไง พลิกหาทั้งโลกแล้วยังไม่เจอเลย

น้ำ
 เธอลองมาทุกวิธีหรือยัง? เรามีวิธีช่วยเธอได้นะ

น้ำพูดด้วยน้ำเสียงที่สบายมากขึ้น

น้ำ
 เธอลองไว้พระสวคมนตรี ไปสะเคาะเคราะห์ ทำบุญบ้างก็ได้นะ

ดันมองหน้าน้ำ รวากับบอกน้ำเป็นนัยว่าเขาไม่เชื่อเรื่องพวกนี้ว่าจะทำให้ปลากลับมา

ดัน
 มันจะทำให้เค้ากลับมาหาเราหรือ

น้ำ
 ไม่รู้สิ แต่มันจะทำให้เธอรู้ว่าเค้าจะกลับมาหาเธอเมื่อไหร่

ดันมองหน้าน้ำงั้น น้ำได้แต่ยิ้มไปมา น้ำจึงเล่าเรื่องสะเคาะเคราะห์ให้ฟัง

น้ำ
 นี่ เคยได้ยินศาลพระพรหม โรงแรมเอราวัณปะ?.....

น้ำเล่าเรื่องราวต่างๆ ให้ดันฟังอย่างสนุกสนาน

ฉาก 36 สวคมนตรี

ดันกำลังเตรียมเข้านอน เขาสวคมนตรีก่อนนอน ถึงแม้จะสวดจบเร็วมาก แต่เขาก็ไม่ลืมปฏิบัติตัวตามที่
 น้ำแนะนำ ดันยังคงตื่นตอนตีสาม วันนี้เป็นวันอาทิตย์ น้ำชวนดันไปทำบุญตามวัดต่างๆ ที่อยุธยาแม่น้ำ
 เจ้าพระยา ดันอธิษฐานขอพรต่อหน้าพระบรมรูปทรงม้า ดันหันไปมองน้ำอธิษฐาน

ต้น

อธิฐานอะไรเธอ?

น้ำได้แต่ขี้มึนๆแล้วก็ไม่ได้ตอบอะไร

ฉาก37 เสนองาน

ภายใน/ที่ประชุม/กลางวัน

ต้นและลูกทีมกำลังนำเสนองานลูกค้า โดยมีต้นเป็นผู้นำในการนำเสนอ พลอยเป็นผู้ช่วยของต้น คอยดูแลการนำเสนอข้อมูลต่างๆให้กับต้น

ต้น

เพื่อให้คอนโดของบางกอก บลูไลฟ์เป็นคอนโดที่น่าสนใจอันดับหนึ่ง จากผู้ที่ต้องการมีครอบครัว ด้วยขนาดพื้นที่ถึง 150 ตารางเมตร เราจึงได้ออกแบบให้พื้นที่สำหรับคุณพ่อซึ่งเป็นพื้นที่สำหรับทำงานและ...

ต้นนำเสนองานลูกค้าด้วยความมั่นใจ ลูกค้าต่างก็ควิวิตโอพริเซ็นกันด้วยความสนใจ

ต้น

ส่วนพื้นที่ของคุณแม่ เราก็ออกแบบให้มีส่วนพื้นที่ของการทำครัว และเราได้ออกแบบให้มีพื้นที่สำหรับเด็กๆ ซึ่งพื้นที่ส่วนนี้จะสามารถทำให้คุณแม่ปรับใช้เป็นพื้นที่สำหรับออกกำลังกาย และเล่นโยคะได้อีกด้วย...

ต้นยังคงนำเสนอได้อย่างน่าสนใจอยู่เหมือนเดิม

ต้น

และสำหรับพื้นที่สำหรับคุณลูก เราก็ออกแบบให้คุณลูกมีพื้นที่มากเป็นพิเศษ สำหรับเด็กๆ ที่จะได้ทำกิจกรรมต่างๆ เช่น ชวนเพื่อนๆที่โรงเรียนมาเล่นด้วยกัน และยังสามารถทำกิจกรรมร่วมกับคุณพ่อ..และ..

เสียงของต้นเริ่มสั้นคลอน พลอยและลูกทีมคนอื่นๆมองมาที่ต้นและสงสัยกับอาการของต้น

ต้น

คุณแม่ ที่สามารถใช้จ่ายกิจกรรม...จากพื้นที่ตรงนี้ร่วมกันได้
อย่างสมบูรณ์แบบ

ลูกค้าเริ่มกระซิบกัน ต้นเริ่มมีอาการสั้นคลอนมากขึ้น พลอยสะกิดถามต้น

พลอย

ไหวไหมพี่? พักก่อนได้นะคะ

ต้นสายหัวปฏิเสธพลอย ก่อนที่เข้าให้จะให้สัญญาณมือว่ายังไหว

ลูกค้า

แล้วคุณดันมั่นใจมากแคไหนคะ ว่างานที่คุณดันออกแบบ

จะตอบโจทย์กับกลุ่มเป้าหมายได้จริง

ต้นชะงักและหยุดคิดทันที พลอยและลูกทีมทุกคน ต่างก็รู้ว่าคำตอบที่ต้นจะตอบนั้น สามารถตัดสินชะตากรรมของโครงการนี้ได้ ต้นก้มหน้าก่อนที่จะค่อยๆเงยหน้าขึ้นมาตอบ

ต้น

ผมมั่นใจครับ ผมรู้ว่าคนที่ต้องการมีครอบครัว

เขาต้องการอะไร ผมเข้าใจเป็นอย่างดีครับ

จังหวะการพูดของเขามีความมั่นใจน้อยลง เมื่อต้นพูดจบน้ำตาก็ไหลลงมาจากตาข้างซ้ายไหลผ่านแก้มลงไปหนึ่งหยด เขายิ้มด้วยความเข้าใจ ทุกคนในที่ประชุม ต่างก็มองหน้าต้น บางคนก็สงสัยกระซิบกระซาบถามกัน บางคนก็ได้แต่นั่งมองหน้าต้นงงๆ แม้แต่ลูกทีมของเขาเองที่ได้แต่เห็นความเข้มแข็งของต้นมาตลอดก็มีแต่พลอยที่มองต้นและยิ้มอยู่ข้างหลังต้น ด้วยความเข้าใจความรู้สึกของต้น

ฉาก38 อะไรคือความเชื่อ

ภายใน/คอนโด/กลางคืน

ต้นกำลังเข้านอน เขากำลังสวดมนต์ไว้พระก่อนนอน ต้นกำลังจะพลิกตัวลงนอน เขาก็หันไปเห็นตารางบินของน้ำอย่างไม่ได้ตั้งใจ ต้นนอนครุ่นคิด ก่อนที่เขาจะปิดไฟห้องนอน

ฉาก39 พอแล้วกับสิ่งที่มองไม่เห็น

ภายนอก/สวนเบญจกิติ/เช้า

ต้นนั่งคุยกับน้ำตรงริมบึงของสวน ต้นระบายความในใจให้น้ำฟัง

ต้น

ผมรู้สึกดีขึ้นนะ หลังจากที่คุณแนะนำให้ผมลองทำบุญไหว้พระ

น้ำมองหน้าต้นด้วยความสนใจ ต้นได้แต่ก้มหน้ากมตาหลบสายตาของน้ำ

น้ำ

ก็ดีแล้ว

ต้น

แต่ผมจะต้องเป็นอย่างนี้ไปอีกเมื่อไหร่เธอ

ต้องทำบุญอีกกี่วัด ต้องไหว้พระก่อนนอนอีกกี่คืน ผมถึงจะดีขึ้นจริงๆ

น้ำถอนหายใจเบาๆ เธอมองไปที่ต้นน้ำ ต้นก็ได้แต่ก้มหน้าก้มตา

น้ำ

ดีขึ้นคืออะไรเธอ?

ต้นนิ่งไม่ได้พูดอะไร แต่น้ำก็พอเข้าใจได้ น้ำพยายามพูดเพื่อให้ต้นดีขึ้น

น้ำ

เธอเคยได้ยินพวกช่างทรงเรียกวิญญาณมาเข้าร่างเปล่า?

ต้นเงยหน้ามองหน้าน้ำ แล้วส่ายหัวปฏิเสธ

น้ำ

ที่ส่ายหัวนี้ไม่เคยได้ยินหรือไม่เชื่อ?

น้ำพยายามแหงนถามต้น เพื่อให้ต้นอารมณ์ดีขึ้น ต้นยิ้มกลับมาแทนคำตอบ

น้ำ

เราเคยได้ยินมานะ ว่าเคยมีคนที่เขาลำบากมากเลย

ทำกินยังไงก็ไม่ขึ้น จนสุดท้ายมีคนแนะนำร่างทรงคนนี้แหละ

ต้นมองหน้าน้ำด้วยความสนใจ

น้ำ

เขาไปหาร่างทรงคนนี้ ด้วยความหวังที่จะได้พบกับแม่ของเขา

พอร่างทรงเข้าร่างทรง วิญญาณแม่ของเขาก็เข้าร่าง แรกๆเขาก็ไม่ได้เชื่อหรือ

แต่พอถามไปถามมา สิ่งที่น่าแปลกคือร่างทรงสามารถตอบคำถาม

ได้ตรงตามที่คนเป็นลูกถาม จนคนเป็นลูกถามแม่ว่า

‘จะทำยังไงดี? ทำมาค้าขายยังงัยก็ไม่รวยขึ้นซะที’

ด้วยความที่ครอบครัวนี้เป็นคนจีน

ร่างทรงที่เป็นแม่ก็เลยบอกออกไป ‘เดี๋ยวแม่หยิบเงินในกระเป๋าไปให้’
หลังจากนั้นครอบครัวนี้ก็ทำมาค้าขายดีขึ้นและก็รวยมากเลยทีเดียว
ต้นมองหน้าน้ำราวกับแสดงออกว่าเขาไม่เชื่อกับเรื่องราวพวกนี้ น้ำก็รู้ดีกับสิ่งที่ต้นกำลังจะพูด

ต้น

แค่ดูร่างทรงนี่นะ? ถึงกับทำให้รวย?

น้ำ

เธออาจจะไม่เชื่อ แต่เราเชื่อนะ

น้ำเริ่มพูดด้วยน้ำเสียงที่จริงจังมากขึ้น

น้ำ

เพราะเขาเชื่อว่ามันคือแม่เขา เขาถึงมีกำลังใจที่จะอะไรต่อไป

น้ำพูดเสร็จมองหน้าต้นด้วยสีหน้าที่จริงจัง ต้นมองหน้าน้ำด้วยความรู้สึกที่เชื่อครึ่ง ไม่เชื่อครึ่ง

ฉาก 40 ร่างทรง

ภายนอก/บ้านป่าด้อย/กลางวัน

น้ำพาดันมาสถานที่แห่งหนึ่ง ซึ่งอยู่แถวชานเมืองของกรุงเทพฯ ต้นเข้ามาจอดรถในพื้นที่สวนแห่งหนึ่ง
บ้านซึ่งมีลักษณะเป็นบ้านไม้ทรงไทยที่ดูไม่เก่ามาก โดยเป็นบ้านยกสูง ซึ่งชั้นล่างของบ้าน ได้ก่ออิฐเท
ปูนหมดแล้ว ต้นและน้ำเดินลงมาจากรถ ต้นเกิดความไม่มั่นใจบางอย่าง เขามองไปที่บ้านหลังนั้นก่อนที่
จะหันมามองหน้าน้ำ น้ำพยายามส่งสายตาให้ความมั่นใจกับต้น ทั้งคู่ค่อยๆเดินเข้าบ้านไปด้วยกัน ต้น
เดินค่อยๆไปก็พบว่าบ้านหลังนี้ไม่เหมือนกับที่เขาคิดไว้ว่าจะต้องมีเครื่องเช่น ทีวีต่างๆตั้งอยู่เต็มไปหมด
เขาพบเพียงหิ้งพระเก่าๆที่มีพวงมาลัยคล้องสำหรับ 1 ทีวีเป็นปกติ สักพักเสียงทักทายก็ดังมาจากหลังบ้าน

ป่าด้อย

มาแล้วหรือน้ำ?

เสียงป่าด้อย เจ้าของบ้านซึ่งเป็นร่างทรงทักทายเดินเข้ามาทักทายน้ำกับต้น

น้ำ

สวัสดีค่ะป้า นี่ต้นที่หนูจะรบกวนให้ป้าช่วยหน่อยค่ะ

ต้นยกมือไหว้ป่าด้อย ป้าด้อยยิ้มทักทายอย่างเป็นกันเอง

ป้าต้อย

ฉันไปนั่งรอป้าทางนู่นนะ เคี้ยวป้าตามไปนะจ๊ะ แปปเดียว

ทั้งคู่พยักหน้ารับ ก่อนที่ป้าต้อยจะเดินออกไป ดันมองหน้าน้ำ น้ำพยักหน้าให้ฉันทำตามที่เราบอก

ฉาก41 วิญญาณ

ภายใน/บ้านป้าต้อย/กลางวัน

ฉันและน้ำนั่งอยู่ที่โต๊ะรับแขก ทั้งคู่ นั่งก่อนอยู่เงียบๆ ก่อนที่ป้าต้อยจะเดินมา ป้าต้อยใส่ถุงขาวห่มขาว เดินมาหาฉัน ป้าต้อยเดินมานั่งตรงข้ามกับฉัน

ป้าต้อย

ได้เตรียมของที่ป้าบอกมาหรือเปล่าจ๊ะ?

น้ำหยิบรูปของปลาและเศษกระดาษที่เขียนวันเดือนปีเกิดของปลาส่งให้กับป้าต้อย ป้าต้อยนั่งดูรูปของปลาและถามฉัน

ป้าต้อย

ป้าขอชิมแหวนแต่งงานหน่อยได้มั๊ยจ๊ะ?

ฉันมองหน้าน้ำ น้ำพยักหน้าให้ทำตาม ดันค่อยๆ ถอดแหวนส่งให้กับป้าต้อย ป้าต้อยดูแหวนของฉัน

ป้าต้อย

ฉันใส่แหวนที่นิ้วนางข้างซ้ายของป้าหน่อยสิจ๊ะ?

ฉันมองหน้าป้าต้อยด้วยความสงสัยในพิธีกรรมของป้าต้อย ป้าต้อยมองหน้านิ่งไม่ได้พูดอะไร ดันค่อยๆ บรรจงใส่แหวนไปที่นิ้วนางข้างซ้ายของป้าต้อย ป้าต้อยเริ่มมีท่าทีที่เปลี่ยนไป ป้าต้อยนั่งสงบนิ่งก่อนที่จะค่อยๆ ร้องให้ออกมา ดันมองป้าต้อยและพยายามหันไปมองหน้าน้ำ

น้ำ

ลองถามดูสิ

ฉันมีท่าทางที่ซีเรียสและจริงจังมากขึ้น ก่อนที่จะเอ่ยถามออกไป

ฉัน

ปลา?

ป้าตอยงยหน้าขึ้นทั้งน้ำตา

ป้าต้อย

ฉัน...

คันค่อยๆเอ่ยถามต่อมา

คัน

ปลาอยู่ที่ไหนหรือ?

ป้าค้อย

ไม่รู้ มีแต่น้ำเต็มไปหมดเลย ทั้งมีดทั้งหนาว

คัน

เกิดอะไรขึ้นหรือปลา?

ป้าค้อย

เราก็ไม่รู้เหมือนกัน

คันชะงักทันทีที่ป้าค้อยพูดคำนี้ออกมา คันเริ่มสัมผัสปลาได้ขึ้นมาบ้าง

ป้าค้อย

คันคิดถึงเราไหม?

คันเงิบก่อนที่จะค่อยๆตอบออกมา

คัน

คิดถึงสิ เราคิดถึงปลาเสมอ

ป้าค้อยมองหน้าคันและค่อยๆยิ้มออกมา

ป้าค้อย

ตอนนี้คันมีความสุขไหม?

คันมองหน้าป้าค้อยอยู่สักพัก ก่อนที่จะระบายความรู้สึกออกมา

คัน

ก็คงมีแหละปลา ตอนนี้โปรเจกคอนโดบางกอกๆ เราก็ทำสำเร็จแล้วนะ

ขอบคุณมากๆที่คอยเป็นแรงบันดาลใจให้เรา ก็มีแปลกๆไปบ้างที่นอนคนเดียว

ไม่ต้องคอยไปรับไปส่งใครที่สนามบินอีกแล้ว

ป้าค้อยยังคงมองหน้าคัน ด้วยความรู้สึกราวกับมีความสุข

คัน

แต่เราก็ยังตื่นตอนตีสามเหมือนเดิมละ เหมือนกันต้องคอยไปรับปลา

เราไม่รู้เลยว่าปลาจะกลับมาเมื่อไหร่ มันก็ไม่ได้แน่ะ

อย่างน้อยตอนนี้เราก็ได้ออกไปวิ่งทุกวัน
 ปลาไม่ต้องห่วงว่าเราไม่ออกกำลังกายแล้วนะ
 น้ามองมาที่ฉัน ที่กำลังพูดด้วยท่าทางที่ดูพูดระบายความในใจอย่างสบายอกสบายใจ
 ฉัน
 ถึงแม้ปลาจะหายไปเกือบปีแล้ว แต่เราก็ยังคงตื่นมาตอนตีสามนะ
 รอยยิ้มของป้าค่อยค่อยๆลดลง เริ่มมีสีหน้าทีห้วงกังวล ป้าค่อยค่อยๆเอื้อมมือมากุมที่มือของฉัน
 ป้าค่อย
 ฉัน...ไม่ต้องรอเราแล้วละนะ เราอยู่ไกลเกินจะมาหาฉันแล้ว
 ฉันมองหน้าป้าค่อย ป้าค่อยยิ้มให้กับฉัน
 ป้าค่อย
 ที่ผ่านมารามีความสุขมาก เรื่องอะไรที่เคยโกรธกันก็หายโกรธเรานะ
 เราขอโทษเรื่องลูกจริงๆนะ เราคิดเอง ฉันไม่ต้องรู้สึกผิดใดๆเลย
 คำพูดเรื่องลูกทำให้ฉันแปลกใจมากขึ้น ฉันได้ยินคำพูดนี้ ทำให้เกือบเชื่อว่านั่นคือปลา
 ฉัน
 ขอบคุณนะปลา
 ฉันเงยบ๊ักพัก
 ฉัน
 ที่เรายังตื่นตีสามนะ เมื่อก่อนก็เพื่อรอ แต่ตอนนี้
 เราตื่นขึ้นเพื่อเจอกับสิ่งดีๆที่กำลังจะเข้ามาในชีวิตแล้วล่ะ
 น้ามองหน้าฉันทันที ราวกับรู้สัญชาตญาณของฉันที่พูดออกมา
 ฉัน
 ขอบคุณทุกสิ่ง ทุกอย่างที่ให้กับมาโดยตลอด เราก็คิดเอง
 ที่ไม่ค่อยได้บอกความรู้สึกของเราให้ปลารู้ เราอาจจะเข็มน้ำบ้าง
 ทะเลาะกันบ้าง แต่เราก็จะพยายามเป็นสามที่ดีของปลาตลอดไปนะ
 ฉัน ป้าค่อยและน้า ต่างก็มองหน้ายิ้มให้กัน ราวกับรู้ความรู้สึกของซึ่งกันและกันเป็นอย่างดี

ฉาก42 ลงเอย

ภายนอก/บ้านป่าด้อย/กลางวัน

ต้นและน้ำเดินออกมาจากบ้านป่าด้อย ทั้งสองคนไม่ได้พูดอะไร ต่างก็เดินกันเงียบๆออกมา จนกระทั่งทั้งคู่ยืนอยู่ที่ประตูรถ

น้ำ

เธอสบายใจขึ้นยัง?

ต้นพยักหน้าตอบรับคำถามของน้ำ

น้ำ

เธอเชื่อใหม่ว่านั่นคือปลา?

ต้นมองหน้าน้ำและคิดอยู่นาน เขามองไปยังท้องฟ้า ก่อนที่จะหลับตาสูดหายใจเข้าไปเต็มปอดและค่อยๆถอนมันออกมา ต้นหันมายิ้มให้น้ำ

ต้น

กลับบ้านกัน

น้ำค่อยๆออกมา ทั้งคู่ค่อยๆขึ้นรถและต้นขับรถออกไป

ฉาก43 ชีวิตที่ดีขึ้น

ต้นกลับมาทำงานกับลูกน้องทุกคนอย่างมีความสุข

ต้นค่อยๆเก็บของๆปลา บรรจุใส่กล่องที่เขาเตรียมไว้เป็นอย่างดี โดยมีน้ำคอยช่วยเหลือเขา

ต้นยังคงไปไหว้พระทำบุญกับน้ำอยู่เรื่อยๆ

นาฬิกาบอกเวลาตีสาม ต้นยังคงหลับสนิท แต่เขาคืนหกโมงเช้าเพื่อไปวิ่งกับน้ำอยู่เสมอ

ฉาก44 นาฬิกาเรือนเก่า

ภายใน/คอนโด/กลางคืน

ต้นนั่งทำงานออกแบบคอนโดอยู่ที่โต๊ะทำงานของเขา ต้นมองหาปากกา เขามองไปทั่ว โต๊ะก็ยังไม่เจอ

ต้นเปิดลิ้นชักค้นหา เขารีบกองกระดาษที่อยู่ในลิ้นชักที่วางทับซ้อนกันอยู่ข้างใน ต้นคลำกับวัตถุบางสิ่งที่เขาารู้สึกไม่คุ้นมือ ต้นหยิบขึ้นมาดู มันคือกล่องของขวัญสีดำที่ปลาเคยให้ไว้กับเขา ตอนวันครบรอบ

แต่งงาน ต้นค่อยๆหยิบขึ้นมาดู เขาค่อยๆแกะมันออกมา ข้างในเป็นนาฬิกาข้อมือยี่ห้อที่เขาชอบ แต่เข็ม

ต้นกลับอยู่ที่เลขสาม ส่วนเข็มยาวกลับหยุดอยู่ที่เลขสิบสอง เขาหยิบนาฬิกาขึ้นมาดู ได้นาฬิกาเหมือนมี

กระดาษข้อความเขียนไว้อยู่ ต้นค่อยๆหยิบขึ้นมาอ่าน 'เราอาจจะไม่มีเวลาให้ต้น แต่เรามีนาฬิกาให้ต้นนะ555' ต้นหัวเราะออกมาเบาๆเขาค่อยๆอ่านต่อ 'สิ้นเดือนนี้เราจะลงมาทำงานที่กรวดค์แล้วนะ เราจะใช้เวลาอยู่ด้วยกันกันมากขึ้น' ต้นค่อยๆยิ้มออกมาและในที่สุดน้ำตาของต้นที่กลั้นมาตลอดก็ไหลออกมา ต้นไม่ได้อึ้งทุกซอกซี้ดใดๆ เขากลับมีความสุข ร้องไห้อย่างมีความสุข ต้นค่อยๆเก็บนาฬิกาเข้าไปใส่ไว้อย่างเดิม เขานำกล่องของขวัญไปเก็บไว้ในตู้เก็บของๆปลารวมกับของชิ้นอื่นๆของปลา

ฉาก45 กลับสนิท

ภายในคอนโดกลางคืน

ต้นนอนหลับสนิทอยู่บนเตียง นาฬิกาในห้องนอนของต้นบอกเวลาว่าเป็นเวลาตีสาม ทันใดนั้นโทรศัพท์ของต้นก็ดังขึ้น ต้นลืมตาตื่นขึ้นมาทันที

2.1.2 สรุปจากบทภาพยนตร์ ร่างที่ 1

สิ่งที่ต้องพัฒนาจากบทภาพยนตร์ ร่างที่ 1

1. โดยภาพรวม โครงสร้างของเรื่องยังคงไม่ค่อยกระชับ จำนวนฉาก 42 ฉาก เป็นจำนวนที่เยอะเกินไปมาก หากเทียบกับเนื้อเรื่อง ลองลดจำนวนฉากลงและรวบบางฉากให้เป็นฉากเดียวกัน
2. บุคลิกภาพของตัวละครนำ ยังไม่ค่อยแสดงออกมา ซึ่งบุคลิกภาพของตัวละครนั้น ควรจะแสดงออกผ่านการกระทำของตัวละคร ไม่ใช่ผ่านการพูดเพียงอย่างเดียว ให้ลองเขียนรายละเอียดของตัวละครให้มากขึ้น เช่น การแต่งตัว วิถีชีวิต สังคม ที่ตัวละครใช้ชีวิตอยู่
3. คำพูดของตัวละคร ที่ยังขาดความน่าเชื่อถือและเยอะจนเกินความจำเป็น
4. เก็บรายละเอียดในฉากที่ปลากำลังจะไปขึ้นเที่ยวบินสุดท้าย ที่ต้นจะได้ไปส่งปลา ให้เป็นฉากที่เกิดการจากลาอย่างมีความหมาย ถึงแม้ทั้งคู่จะไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นในภายภาคหน้า
5. ใส่ความรู้สึกเบื้องต้นนายปลาลงไปในตัวของคนมากขึ้นอีก
6. ออกแบบฉากที่ต้นรู้ว่าปลาได้หายไปกับเที่ยวบินปัญหา ลงไปในบทมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะสภาวะอารมณ์จากที่เคยเบื่อดีต้องกลายเป็นห่วงใยแทน
7. สร้างบุคลิกภาพน้ำให้มีความเป็นตัวตนมากยิ่งขึ้น เช่น การกำหนดคุณลักษณะ ความสนใจในเรื่องโหราศาสตร์ เป็นต้น
8. ฉากที่ไปพบกับร่างทรง ทำให้ดูแยบยลและน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น
9. ศึกษาหลักจิตวิทยาของอิริคสัน มาเสริมในบทเพื่อให้งานภาพยนตร์มีความน่าเชื่อถือและมีหลักการมากยิ่งขึ้น
10. ลำดับอารมณ์ให้ของแต่ละฉากให้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะสภาวะอารมณ์ที่ตัวละครต้องใช้ชีวิตอยู่คนเดียว

2.1.3 สรุปจากบทภาพยนตร์ ร่างที่ 2-8

สิ่งที่ได้พัฒนาจากบทภาพยนตร์ ร่างที่ 2-8

1. การทำให้ตัวละครน่า คุ้นที่มากขึ้น ไปดูคลิกกลับมาขึ้น เพื่อปรับให้มีความเหมาะสมกับตัวละครที่ชื่นชอบเรื่องโหราศาสตร์
2. เน้นการแสดงออกของคั่นให้มากขึ้น โดยเฉพาะความรู้สึกที่เขามีต่อปลา จะให้ได้ชัดจากฉากที่คั่นนอนไม่หลับ แล้วยอนจ้องมองปลาอย่างเดียวน ซึ่งการแสดงดังกล่าว เป็นตัวอย่างที่ดี ในการแสดงออกความรู้สึกที่คั่นมีต่อปลา
3. อาชีพและหน้าที่การงานของคั่น ซึ่งเป็นสถาปนิกควรจะมีที่ทางในการทำงานที่ชัดเจนมากขึ้น ซึ่งในบทจะเน้นให้ทำงานอยู่แต่ในคอนโด การทำให้ตัวละครได้ออกไปสถานที่อื่นบ้าง จะช่วยลดความอึดอัดของภาพยนตร์ได้มากยิ่งขึ้น
4. จำนวนฉากลดลง จาก 42 ฉาก ในร่างแรก เหลือ 26 ฉาก แต่โดยรวมก็ยังคงดูดีไปสำหรับตัวเนื้อเรื่องของภาพยนตร์
5. คำพูดของตัวละครประกอบอย่าง พี่ต่อและพี่สา ให้มีผลกระทบต่อตัวของคั่นมากกว่านี้ และคำพูดของตัวละครประกอบอื่นๆก็เช่นกัน ให้ดูมีผลกับคั่นมากยิ่งขึ้น และน่าจะช่วยผลักดันให้คั่น เดินไปข้างหน้ามากยิ่งขึ้น
6. ฉากที่คั่นไปพบร่างทรง ควรสร้างความแยบยลให้มากขึ้นระหว่างการนั่งฟังร่างทรงพูดกับการนึกถึงปลา เพราะสิ่งเหล่านั้นจะมีผลกับคั่นเป็นอย่างมาก คำถามก็คือ คั่นเชื่อในสิ่งที่ร่างทรงพูดหรือไม่?
7. การที่คั่นได้พูดกับร่างทรง เท่ากับว่าคั่นได้พูดความในใจที่เขามีต่อปลาไปแล้ว ถึงแม้คั่นจะไม่ได้เชื่อเรื่องร่างทรงเลยก็ตาม แต่คั่นก็สบายใจที่ได้พูดความอึดอัดที่เกิดขึ้นออกไป
8. ทำให้รู้สึกว่ามีปัญหาชีวิตคู่ของคั่น ดูเป็นปัญหาสะสมมากยิ่งขึ้น ผ่านการแสดงออกของคั่นที่มีต่อปลาขึ้นไปอีก
9. ฉากเปิดของเรื่อง ยังไม่ค่อยน่าจดจำ
10. ชื่อภาพยนตร์ จาก ‘จักรวาลและความฝัน’ เป็น ‘ลมหนาวจากดาวพลูโต’ และมีชื่อภาษาอังกฤษว่า ‘Lost in Pluto’

2.1.4 บทภาพยนตร์ร่างที่ 9

SCREEN PLAY
 “ลมหวนจากดาวพลูโต”
 LOST IN PLUTO

ฉาก1 แดกหัก

ภายใน/ คอนโด-ห้องครัว/ กลางคืน

ต้นกำลังล้างจานอยู่ในห้องครัว สองกำลังนั่งเล่นกีตาร์อยู่ที่ระเบียงคอนโด เสียงงานที่ต้นทำแตกดังไปทั่วห้อง น้ำรีบวิ่งออกมาดู เซอร์บตะโกนถามต้น

น้ำ
 “เป็นอะไรหรือเปล่า?”

ตัดภาพกลับมาที่ต้นกำลังนั่งพับผ้าให้ต้น โดยมีสองนั่งถือกีตาร์มองหิ้งคู่อยู่ น้ำพับผ้าให้ต้นเสร็จ

น้ำ
 “เดี๋ยวน้ำไปเก็บเศษจานเองละกัน
 พี่ต้นพักก่อน”

น้ำลุกออกจากโต๊ะอาหารตรงระเบียงออกไป เธอเดินไปที่ครัวเก็บเศษจานที่ต้นทำแตก สองและต้นมองน้ำจากนอกระเบียง สองพูดออกมา

สอง
 “คิดถึงพี่ปลาเหมือนกันนะ”

ต้นหันมามองหน้าสอง สองยังคงมองน้ำที่อยู่ในครัว

สอง

“ผมรู้สึกว่ามีบางอย่างที่คล้ายๆ
กับพีปลา พีตันว่าไหม?”

ต้นค่อยๆหันไปมองน้ำ แล้วเขาก็ยิ้มออกมาเล็กน้อยเหมือนกับเห็นด้วยกับสอง

เวลาผ่านไป นาฬิกาในห้องบอกเวลาตีสามกว่าๆ สองจับหลับคาโซฟาในห้องนั่งเล่น นานิ่งทำงานอยู่
หน้าคอมพิวเตอร์ ต้นถือถ้วยกาแฟมาวางไว้ให้น้ำ ต้นนั่งลงตรงข้ามกับน้ำ น้ำคาเซปป์มอนเตอร์เสียงดัง
แน่น เธอชูสองแขนบิดขี้เกียจ

น้ำ

“เรนเดอร์อันนี้ ก็เสร็จแล้วพีตัน”

ต้น

“ดีแล้วจะได้พักกัน ขอบใจมากนะ”

น้ำยิ้มให้กับต้น เธอหยิบกาแฟที่ต้นชงให้ขึ้นมาจิบ

น้ำ

“ใช้ใ้ใ้ๆ กลมกล่อมมาก”

ต้นยิ้มให้กับน้ำ น้ำมองไปรอบๆห้อง ทั้งสองคนไม่ได้คุยกัน น้ำพยายามคิดเรื่องเพื่อพูดคุยกับต้น

น้ำ

“พีตันมีเรื่องอะไรจะให้น้ำช่วยอีก
ก็บอกนะ?”

ต้นชำเลื่องมองไปที่น้ำ เขาค่อยๆยกถ้วยกาแฟของตัวเองขึ้นมาจิบและพลางหลบสายตา

น้ำ

“ไม่ใช่แค่น้ำกับสองที่เป็นห่วงพีหรือก
ใครๆก็เป็นห่วงพีกันทั้งนั้น”

คั่น

“พียังคิดอะไรไม่ออกเลย ว่าหลังจากนี้
จะเป็นอย่างไร?”

คั่นพยายามพูดกลบเกลื่อนความรู้สึกจริงใจของน้ำ น้ำหลบสายตาคั่น เรยอกกาแพจิบและไม่ได้พูด
อะไรต่อ

คั่น

“พีกับพีปลาก็รักกันดี”

เสียงของคั่นแทรกขึ้นมา น้ำเงยหน้ามองคั่นที่กำลังพยายามระบายปัญหาส่วนตัวให้น้ำฟัง

คั่น

“เวลามีปัญหาก็คุยกันตลอด ชีวิตคู่ก็ดูแฮปปี้ดี
ส่วนเรื่องปลาพีคิดว่าพีก็พอทำใจได้บ้างแล้วละ”

น้ำ

“แล้วปัญหามันคืออะไรล่ะ?”

คั่นมีท่าทีเหมือนไม่แน่ใจ เขามองไปรอบๆห้องแล้วถอนหายใจออกมา คั่นมองหน้าน้ำ

คั่น

“มันไม่ใช่ปัญหาหรือ เหมือนมันคาใจ”

คั่นนึกถึงเรื่องราวเมื่อ 6 เดือนก่อน แต่ไม่ได้เล่าให้น้ำฟัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 2 ทีสาม

ภายใน/ คอนโด/ กลางคืน

เวลาตีสามตรง ดันตื่นขึ้นมาด้วยเสียงโทรศัพท์จากปลา ปลาบอกว่าจะกลับแล้ว ให้ดันมารับเวลาเดิม ดันรับปากอย่างเคย เขากว้างสาย แล้วลุกขึ้นจากเตียงอย่างคนที่ตื่นเป็นประจำ

ฉาก 3 สนนนา

ภายใน/ รถยนต์/ กลางคืน

นาฬิกาในรถบอกเวลาตีสามเกือบตีสี่ ดันสวมใส่กางเกงขาสั้น เสื้อยืดสีขาวพร้อมกับรองเท้าแตะ เขานั่งอยู่บนรถที่กำลังมุ่งไปยังคอนโดของเขากับปลา แอร์โฮสเตสสาววัย 30 ปี สวมใส่เครื่องแบบแอร์โฮสเตสด้วยชุดสีส้ม ดันถามปลา

ดัน

“ไม่ลืมอะไรแล้วนะ?”

ปลา

“อืม ดันจ่ายค่าโทรศัพท์ยัง?”

ดันแสดงออกด้วยท่าทีที่เบื่อหน่าย เขาตอบปลากลับไป

ดัน

“เรายุ่งนะ เลยยังไม่ได้ไปจ่าย”

ปลาพยักหน้ารับ เธอก็มหันน้ำก้มตาเล่นโทรศัพท์ต่อไป

ฉาก 4 แค้นหมา (ต่อเนื่องจากฉาก 3)

ภายใน/ คอนโด-ห้องครัว-ห้องนอน/ กลางวัน

ดันกำลังทำงานอยู่ที่โต๊ะทำงาน เขาค่อยๆเงยหน้าขึ้นเพื่อครุ่นคิดหาไอเดีย ดันมองเห็นตารางบินของปลาที่แปะไว้ตรงเหนือโต๊ะทำงานของเขา ปากกาสีแดงวงวันที่ 25 กรกฎาคม ไว้ว่า ‘ไม่รับงาน’ ดันค่อยๆลุกจากเก้าอี้และเดินไปหาปลาที่กำลังนั่งมาส์กหน้าอยู่ที่ห้องนั่งเล่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คั่น

“อาทิตย์หน้าเราไปไหนกันดี?”

ปลา

“ทำไมเหรอ?อาทิตย์หน้ามีอะไร?”

คั่นเมินหน้าหนีปลาด้วยท่าที่ไม่พอใจ ปลานึกได้ขึ้นมา

ปลา

“อ้อ! ครบรอบแต่งงาน ก็คั่นไม่เห็นบอกเลยหรือนิ
ว่าอยากไปไหน? เราก็นึกว่าคั่นอยากอยู่บ้าน”

คั่นส่ายหัวปฏิเสธ ด้วยความไม่พอใจ

ปลา

“จั้นบ้ายนี้ไปกันเลยไหมละ?”

ฉาก 5 ระลึกบางปู (ต่อเนื่องจากฉาก 4)

ภายนอก/ สถานตากอากาศบางปู/ กลางวัน(ช่วงเวลาตั้งแต่สี่โมงเย็น)

คั่นและปลาค่อยๆเดินมาตามสะพานสีขาวที่ทอดยาวเข้าไปในทะเล รอบตัวของทั้งสองเต็มไปด้วยฝูงนกนางนวล ที่บินโฉบนักท่องเที่ยวยุโรปมา คั่นสวมใส่เสื้อผ้าที่ดูเบาสบาย เขาใส่กางเกงขาสั้นสีกรม สีส้ม ยืดสีขาว รองเท้าผ้าใบ ปลาสวมใส่เสื้อผ้าสีสนิม สวมแว่นดำ คั่นเดินล้วงกระเป๋าข้างเกงมาเรื่อยๆ ปลาและคั่นยืนหยุดอยู่ที่จุดชมวิว ทั้งคู่มองทะเลไปรอบๆ

คั่น

“นี่ถึงตอนที่เคยมาด้วยกันตอนนั้น

แล้วมีความสุขนะ”

ปลาถ่ายรูปรวิวต่างๆแล้วปลาค่อยๆหันหลังให้ทะเลแล้วยืนฟังกับราวสะพาน ปลายิ้มให้กับต้น

ปลา

“แล้วตอนนี้ละ?”

ต้น

“มีความสุขสินะ ก็ตอนนี้ปลาอยู่กับเรา”

ปลาค่อยๆหันหน้ากลับไปมองที่ทะเล เสียงโทรศัพท์ของปลาดังขึ้น ปลารีบรับ โทรศัพท์ ปลาคุยกับก้อย เพื่อนแอร์โฮสเตสของเธอ

ปลา

“ว่าไงก้อย? แลกเวรวันที่ 23 หรือ?

ไปที่ไหนละ? อเมริกาหรือ?”

ปลาเดินหนีต้นออกมาห่างๆเพื่อไม่ให้ต้นได้ยิน ปลาคอบกลับไป

ปลา

“ได้ๆ ไม่ได้ติดอะไร โอเคจ้ะ”

ปลาวางสายโทรศัพท์ลง แล้วเดินกลับมาหาต้น ต้นหลบหน้าปลาไปมองทะเล ต้นพูดออกมา

ต้น

“ไม่คิดจะหยุดพักบ้างเลยหรือ?”

ปลา

“ไม่หอรอกต้น มันก็ไม่ได้เหนื่อยขนาดนั้นหอรอก”

ต้น

“ครั้งนี้ไม่ไปไม่ได้ไหม? อยู่บ้านบ้างเถอะนะปลา
เราขอร้อง”

ปลาไม่ทำที่รู้สึกผิดขึ้นมา เธอกุมมือต้น แต่ต้น ไม่ได้กุมมือเธอกลับ ทั้งคู่ยืนกันอยู่นิ่งๆ ไม่ได้พูดอะไร
ออกมา

- ภาพแทรก เป็นภาพแทนสายตากรด เห็นถนนและบรรยากาศรอบข้างที่กำลังขับรถไปยังบางปู
- ภาพแทรก ห้องฟ้าและบรรยากาศของบางปู นกบินโฉบกันไปมา ห้องฟ้าและทะเลสีคราม
- ภาพแทรก พระอาทิตย์กำลังจะตกดิน

ฉาก 6 นอนไม่หลับ (ต่อเนื่องจากฉาก 5)

ภายใน/ คอนโด-ห้องนอน/ กลางคืน

นาฬิกาบอกเวลาว่าขณะนี้ เป็นเวลาตีสาม ต้นนั่งเลียหูฟังๆ เพลงอยู่ที่เก้าอี้ข้างเตียง เขานั่งมองปลาที่
นอนหลับอยู่บนเตียง ปลาค่อยๆ พลิกตัวนอนหันหลังให้ต้น ต้นถอดหูฟังออกแล้วค่อยๆ ลุกจากเก้าอี้
ก่อนที่เขาจะเดินออกจากห้องนอนไป

ฉาก 7 เดินเล่น (ต่อเนื่องจากฉาก 6)

ภายนอก/ สวนเบญจกิติ/ เช้า

ต้นที่นอนไม่หลับออกมาขับรถเล่น เขาขับรถ ไปเรื่อยๆ ตามถนนเส้นสุขุมวิท ต้นขับผ่านสวนเบญจกิติ
เขาตัดสินใจเลี้ยวรถเข้าไปในสวน ต้นลงจากรถและเดินเล่นในสวนเบญจกิติ ยามเพิ่งจะเปิดประตูสวน
ต้นนั่งอยู่เก้าอี้ริมบึง เขาเอนตัวแล้วสูดอากาศหายใจไปฟอดใหญ่ พระอาทิตย์ค่อยๆ สว่างขึ้นเรื่อยๆ พัก
หนึ่งต้นก็ลุกขึ้นและค่อยๆ ออกวิ่งทั้งชุดนอนและรองเท้าแตะ ต้นวิ่งได้ไม่ไกลก็ล้มลงเพราะรองเท้า
ขาด เสียงของน้ำที่วิ่งตามมาข้างหลังถามต้น

น้ำ

“เป็นอะไรหรือเปล่าคะ?”

น้ำค่อยๆ พยุงต้นขึ้นมา เธอมองหน้าต้นและต้นเองก็รู้สึกคุ้นๆ หน้าที่กับน้ำ จนน้ำนั้นยิ้มให้ต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำ

“ฮ่าว พี่ดัน!”

ดันพยายามนึกชื่อ แต่เขาก็นึกไม่ออก

น้ำ

“จ่าน้ำได้เปล่า? น้ำเคยไปฝึกงานที่ออฟฟิศพี่ต่อไง?”

ดัน

“อ้อ...ตอนทำโปรเจกเขาใหญ่เปล่า?”

น้ำพยักหน้า เธอสังเกตเห็นชุดของดัน รองเท้าแตะของดันขาด น้ำเอื้อมหยิบรองเท้าแตะมาให้ดัน

น้ำ

“แล้วทำไมพี่ถึงมาวิ่งอย่างนี้ละ?”

ดัน

“พี่เพิ่งเคยมา เลยอยากลองวิ่งดู”

น้ำ

“ก็คินะ หนูก็มาวิ่งเวลานี้ประจำ วันหลังพี่ก็

ค่อยใส่รองเท้าดีๆมาวิ่ง จั้นน้ำไปก่อนนะ”

ดันพยักหน้ารับ น้ำค่อยๆยื่นขึ้นและยืมให้กับดัน สายตาของดันมองน้ำที่วิ่งออกไปเรื่อยๆ ก่อนที่เขาจะค่อยๆยื่นขึ้นและถือรองเท้าแตะข้างขวาที่ขาดกลับคอนโด

ฉาก8 สื่อสาร

ภายนอก/ สนามบินสุวรรณภูมิ-จุดรับส่งผู้โดยสารขาออก/ กลางคืน

ต้นขับรถมาส่งปลาที่สนามบินตอนตีสามกว่าๆ ต้นรีบขับรถเข้ามาจอดในจุดส่งผู้โดยสารขาออก ปลาและต้นรีบลงจากรถ ต้นเปิดท้ายรถและหยิบกระเป๋าเดินทางของปลาลงมาวางไว้ ปลาทำท่าที่ที่ร้อนรน ต้นพยายามส่งกระเป๋าให้ปลา

ต้น

“ถึงแล้วก็โทรมานะ”

ปลา

“เรารีบไปก่อนนะ แล้วเดี๋ยวค่อยคุยกัน”

ปลาคว่ากระเป๋าเดินทางของเธอ ต้นพยายามจะ โบกมือลาแต่ปลาก็ไม่หัน ได้มอง ปลารีบมุ่งตรงเข้าไปในอาคารต้นยื่นมือของเธอจนสุดสายตา เขาจึงหันหลังกลับขึ้นรถ

ฉาก9 ผิดปกติ

ภายใน/ คอนโด-ห้องนอน/ กลางคืน

ต้นที่นอนหลับอยู่บนเตียง ค่อยๆนอนพลิกตัวเข้าหากลิ่ง ต้นค่อยๆลืมตาตื่นขึ้น สายตาของต้นค่อยๆเคลื่อนไปมองที่นาฬิกาที่บอกเวลาตีสามครึ่ง ต้นค่อยๆเอื้อมตัวไปเปิดโคมไฟข้างเตียง เขาหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาดู แต่ยังไม่มียังสัญญาณใดๆจากปลา ต้นลองกดโทรศัพท์โทรหาปลา แต่ก็ได้ยินเพียงสัญญาณฝากข้อความ ต้นเริ่มมีสีหน้า ที่วิตกกังวล เขาตัดสินใจลุกออกจากเตียงไป

ตัดภาพกลับมา เห็นต้นรีบวิ่งเข้าไปในอาคารผู้โดยสารสนามบินสุวรรณภูมิอย่างรีบเร่ง

- เสียงข่าวจากทีวีดังก้องอยู่ในหัวของต้น
- ภาพแทรก ต้นวิ่งหาปลาตามที่ตั้งใจในสนามบิน
- ภาพแทรก เครื่องบินที่กำลังขึ้นลงรันเวย์
- ภาพแทรก คำว่าศิเล็จากไฟลท์บอร์ด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก10 หวังว่ายังอยู่

ภายใน/ คอนโด-ห้องนั่งเล่น/ กลางวัน

เสียงจากทีวีดังไปทั่ว ข่าวนั้นที่วิกำลังพูดถึงเบตเตอร์ของกล่องดำที่กำลังจะหมดลง และยังคงพูดถึงประเด็นการก่อการร้ายหรือเครื่องบินอาจจะตกในทะเล ต้นเดินวนไปมาหน้าทีวี ในมือของเขาคือโทรศัพท์แบบหุ เขาคุยกับตัวแทนสายการบิน ด้วยน้ำเสียงร่อนรนและสิ้นเครือ

ต้น

“มันคืออะไรวะ!? แลตงการณ์จากสำนักงานก็ไม่เคยชัดเจนว่าเกิดอะไรขึ้น เมียผมทำงานให้พวกคุณอย่างหนัก แต่คุณกลับเอาแต่บ้ายเบียงที่จะพูดความจริง”

ต้นมีน้ำเสียงที่ก้าวร้าวใส่พนักงานคนที่รับสาย

ต้น

“พูดแต่ว่าหาย มันจะหายได้ไงเครื่องบินทั้งลำเลยนะ! ใจเย็นเหร? ถ้าบนนั้นมีเมียคุณอยู่ด้วย คุณจะใจเย็นได้ไหมล่ะ?”

ต้นพูดขอยกยอนใส่พนักงาน ด้วยความโกรธ

ต้น

“ผมขออภัยพวกคุณนะ บอกความจริงมาเถละ การที่ผมต้องนั่งฟังข่าวทุกวัน มันไม่ได้ช่วยให้อะไรมันดีขึ้นเลย ผมก็ยังหวังว่าเมียผมยังอยู่ ผมขออภัยเถละนะ? ช่วยพวกเขาให้ได้ซะทีเถละ”

ต้นเคี้ยวโทรศัพท์ทิ้งไปที่โซฟา เขาใช้มือขยี้ผมอย่างแรงแล้วเดินออกไปนอกระเบียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ภาพแทรก ดันไปนั่งมองเครื่องบินขึ้นลงทุกทิศทาง ที่ถนนเรียบรันเวย์และลานจอดรถของสนามบิน
- ภาพแทรก ท่ามกลางเพื่อนฝูงมากมาย ดันนั่งซึมอยู่คนเดียวโดยที่เขาไม่ยอมพูดจากับใคร
- ภาพแทรก ดันเดินท่ามกลางผู้คนมากมายตามย่านสยามและสาทร บริเวณสะพานช่องนนทรีฯ ทุกครั้งที่เขาเห็นผู้หญิงที่คล้ายๆปลา เขาจะเดินเข้าไปใกล้ๆ เพื่อดูว่าใช่ปลาหรือเปล่า?
- ภาพแทรก ดันนั่งอยู่คนเดียวที่ระเบียงห้อง โดยเป็นมุมมองจากในบ้านที่ว่างเปล่า
- ภาพแทรก ดันแทบจะไม่ได้นอนหลับที่เตียง เขามักจะมาฟุบหลับที่โซฟา ที่โต๊ะทำงานหรือแปลที่ระเบียงเป็นประจำ
- ภาพแทรก ดันนั่งทำงานท่ามกลางห้องที่เริ่มรกรุงรังจากงานของเขา ดันเขียนแบบก็ทีเขาก็จะขยำกระดาษแล้วโยนทิ้ง จนสุดท้ายดันทนไม่ไหว เขากวาดทุกอย่างที่อยู่บนโต๊ะลงพื้น ด้วยความโมโห
- ภาพแทรก ดันทำกิจวัตรประจำวัน อย่างซึมเศร้า ซึ่งแสดงออกผ่านสีหน้าและแววตา หนวดเคราขึ้นบนใบหน้า ร่างกายเริ่มผอม
- ภาพแทรก ดันนั่งก้มหน้ากอดเข่าในอ่างอาบน้ำและแก้ไอริมระเบียงเป็นประจำ

ฉาก 11 กล้อง

ภายใน/ คอนโด-ห้องนั่งเล่น/ กลางวัน

ดันนอนดูข่าวอยู่ที่โซฟาหน้าทีวี เสียงเคาะประตูห้องดังขึ้น ดันไม่ทันได้ยิน สองก็เปิดประตูเข้ามา ดันหันไปมองสองที่เดินเข้ามา

สอง

“ประตูไม่ได้ล็อกอะพี่?”

ดันไม่ได้ตอบสอง เขายังคงนอนดูทีวีต่อไป สองเดินเข้ามาในห้องของดัน ที่สภาพห้องรกไปด้วยกระดาษและจานชามที่ยังไม่ได้ล้าง บนพื้นก็มีถุงขนมและถุงพลาสติกจากเซเว่นวางไว้เพราะดันออกมาจากถึงขยะ ถุงขยะถูกวางกองไว้ตรงด้านนอกระเบียง

สอง

“เอาแต่เก็บตัวอยู่ในบ้าน มันจะดีขึ้นหรือพี่?”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อสองพูดจบ เขาก็เดินเอางานไปวางไว้ที่โต๊ะทำงาน แล้วสองก็เดินมานั่งข้างๆต้น สองนั่งดูทีวีกับต้น

ต้น

“พี่ที่ทำของพี่อยู่ตลอดละ แล้วมานี่มีอะไรเปล่า?”

สองเมินหน้าหนีต้น ก่อนที่เขาจะถอนหายใจออกมาวาวๆ

สอง

“ผมจะมาชวนพี่ไปข้างนอกนี่ละ ใดๆก็อยากเจอ พี่กันทั้งนั้น ผมว่าเขีนี่เราออกไปข้างนอกกันดีไหม? อย่าเอาแต่เก็บตัวอยู่คนเดียวเลย”

ต้น

“เราไม่เข้าใจพี่หรอก”

ต้นตอบกลับไปด้วยน้ำเสียงราบเรียบ สองลุกขึ้นแล้วเขาก็เดินออกไป สองเดินไปที่ประตู

สอง

“แล้วอีกเรื่อง พี่ต่อบอกว่าแบบคอนโดแกไม่รีบ แต่ผมว่าพี่รีบๆทำให้เสร็จอย่าให้มันคาราคาซัง อย่างนี้ดีกว่า”

สองพูดเสร็จเขาก็ลุกออกไปที่หน้าประตู ก่อนที่ต้นจะหันมามองสอง

สอง

“ผมกลับก่อนนะ”

สองเปิดประตูออกไป ต้นรีบตะโกนบอกสอง

ต้น
“ไม่ต้องถือคประตู่”

สองถือคประตู่ไปแล้ว เขาบิดลูกบิดอีกครั้งเพื่อปลดล็อก เขามองหน้าต้นอีกครั้ง ก่อนที่สองจะบิดคประตู่แล้วเดินจากไป

ฉาก12 กลับมาทำงาน

ภายใน/ คอนโด-ห้องทำงาน/ กลางคืน

ต้นนั่งทำงานอยู่ที่โต๊ะทำงานของเขา เขาเขียนแบบห้องนั่งเล่น ต้นพยายามเปิดดูจากหนังสือบ้านที่ถูกเปิดอยู่บนโต๊ะ ต้นหันไปเปิดโน้ตบุ๊กดูบ้างสลับกันไป เขาเปิดดูแบบบ้านในอินเทอร์เน็ตได้ไม่นาน ต้นก็เปิดสลับไปดูข่าวจากหน้าเว็บของสายการบิน เขาหยิบโทรศัพท์ขึ้นมา ต้นกดเบอร์โทรออกไปหาปลา แต่ก็ยังไม่มีสัญญาณอยู่เช่นเคย ต้นวางโทรศัพท์ลง เขาถอนหายใจยาวๆออกมา ต้นกลับมานั่งวาดแบบต่อ แต่เขาก็วาดได้ไม่นาน ต้นวางปากกาลง เขานั่งพิงหลังไปกับพนักพิงของเก้าอี้ ต้นมองไปบนฝ้าเพดาน เขาหันไปมองนาฬิกาแขวน ที่บอกเวลาว่าตีสามกว่าๆ เขาคิดอยู่สักพักแล้วก็ปิดไฟที่โต๊ะแล้วลุกออกจากเก้าอี้ไป

-ภาพแทรก ต้นไปนั่งดูเครื่องบินขึ้นลงที่รันเวย์

ฉาก13 หายใจให้เต็มปอด

ภายนอก/ สวนเบญจกิติ/ เช้า

ต้นขับรถมาที่สวนเบญจกิติ เขามาจอดรถที่หน้าสวนฯ ต้นมองบรรยากาศไปรอบๆจากบนรถ เขาค่อยๆเปิดประตูรถออกมา ต้นยืนสูดอากาศยามเช้าเข้าไปเต็มปอด เขาเดินไปที่ท้ายรถแล้วเปิดท้ายรถขึ้นมา ต้นมองไปที่รองเท้าวิ่ง เขายืนคิดอยู่ครู่หนึ่ง ต้นก็ตัดสินใจหยิบรองเท้าวิ่งออกไป เท้าของต้นค่อยๆก้าวเข้าไปในสวน ต้นค่อยๆเดินช้าๆแล้วก็เริ่มวิ่งเร็วขึ้นเรื่อยๆ ต้นก้มหน้าก้มตาวิ่ง เขายังวิ่งไปไม่ได้ไกลก็เริ่มมีอาการเหนื่อยหอบ ต้นค่อยๆลดความเร็วลงจนสุดท้ายเขาก็ค่อยๆเดิน เสียงหอบออกมาจากปากต้นถี่ขึ้นเรื่อยๆ ต้นหยุดเดินแล้วพยายามหายใจเข้าไป เขาค่อยๆนั่งลงตรงเก้าอี้ที่อยู่ใกล้ที่สุด ต้นนั่งก้มหน้าก้มตาเหมือนจะอาเจียนออกมา ขวคน้ำขึ้นให้เขาตรงหน้า ต้นเงยหน้ามองคนที่ขึ้นขวคน้ำให้เขา น้ำที่เพิ่งจะวิ่งเสร็จยืมทักทายต้น

น้ำ

“ไหวไหม?”

ต้นยิ้มให้น้ำแล้วเขาก็หยิบขวดน้ำที่น้ำยื่นให้
ตัดภาพกลับมา ทั้งคู่ นั่งคุยกันอยู่ ต้นนั่งพักอยู่กับน้ำ

ต้น

“พี่เพิ่งปิดออฟฟิศไปเมื่อหกเจ็ดเดือนก่อน”

น้ำ

“ทำไมล่ะคะ?”

ต้น

“งานเยอะก็จริง แต่บริหารการเงินล้มเหลว”

น้ำ

“แล้วตอนนี้พี่ต้นทำอะไรอยู่เหรอคะ?”

ต้น

“พี่ก็รับงานจากพี่ต่อ เขาก็พอหางานให้พี่
ช่วยทำบ้าง ลูกค้าบางคนก็ยังคุยๆกันอยู่”

ทั้งคู่ นั่งกันเงียบ ต้นจึงถามน้ำขึ้นมา

ต้น

“แล้วเรายังอยู่กับพี่ต่ออยู่หรือเปล่า?”

น้ำ

“น้ำย้ายออกมานานแล้วคะ ตอนนี้ก็เป็นฟรีแลนซ์”

ต้นคิ้วน้ำตามเข้าไปอีกหนึ่งอีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คีน
“แก่วังชอบคุณคงอยู่เปล่า?”

น้ำขี้มออกมาเพราะเธอรู้ว่าคีนมักจะแฉเธอ

น้ำ
“ที่คีนจะลองให้น้ำดูไหม?”

คีนขี้มออกมาไม่ได้พูดอะไร

น้ำ
“เรื่องพวกนี้บางทีมันก็ทำให้เราผ่านช่วงเวลาแย่ๆ ไปได้นะ”

คีน ไม่ได้พูดอะไรตอบเช่นเดิม น้ำพยายามพูดให้คีนขี้มออก

น้ำ
“แต่น้ำก็ไม่ได้มง่ายเหมือนเมื่อก่อนแล้ว...มั้ง?”

น้ำพูดไปด้วยพลางหัวเราะ ไปด้วย คีนก็หัวเราะออกมาเหมือนกัน ทั้งคู่นั่งมองบรรยากาศยามเช้าของสวนฯ อยู่ด้วยกัน ท่ามกลางผู้คนที่ยังวิ่งออกกำลังกายไปมา ไปมา

คีน
“ลองดูก็ได้”

น้ำขี้มให้กับคีนและหน้ามอหน้า

น้ำ
“น้ำจำได้ว่า พี่คีนราสีพิจิก... ไซม์ย?”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เธอถามแบบไม่ค่อยมั่นใจ แต่ต้นก็พยักหน้า

น้ำ

“ช่วงนี้นอนไม่ค่อยหลับ พักผ่อน
ไม่เพียงพอ จนมีผลกระทบต่อทำงาน”

น้ำทำหน้าที่เหมือนจะถามต้นว่าใช่หรือไม่? ต้นพยักหน้าเบาๆและตั้งใจฟังคำทำนายของน้ำ

น้ำ

“สีเหลืองจะถูกชะตากับพี่มาก เพราะฉะนั้น
คืนนี้ใส่เสื้อสีเหลืองนอน รับรองหลับสบายขึ้น
เข้าเน”

ต้น

“หลับสบายเลยหรือ?”

น้ำพยักหน้าด้วยความมั่นใจ ต้นอมยิ้มเล็กน้อยกับการดูดวงของน้ำ

- ภาพแทรก ต้นนอนหลับอยู่ที่เตียงตั้งแต่หนึ่งทุ่มครึ่งและเขาสวมใส่เสื้อสีเหลืองนอน
- ภาพแทรก ต้นตื่นมาตอนตีสามกว่าๆ เมื่อเขาตื่นขึ้น เขาจะออกไปวิ่งกับน้ำ
- ภาพแทรก ต้นเอารองเท้าวิ่งมาตากลมและหยิบ ไปใช้ทุกวัน
- ภาพแทรก ต้นไหว้พระสวดมนต์ก่อนนอน เขาจะหลับตั้งแต่สามทุ่มและไปนอนหลับที่เตียง
- ภาพแทรก ต้นนั่งทำงานอย่างมีความสุข เขานำแผ่นสเก็ตออกแบบมาวางเรียงเปะเต็มห้องไปหมด

ฉาก14 เธออยู่ในนั้น

ภายใน/ คอนโด-ห้องทำงาน/ กลางคืน

ต้นนั่งทำงานอยู่ในห้องทำงานเขา เขากำลังนั่งเขียนห้องนั่งเล่น ต้นเขียนใกล้จะเสร็จแล้ว แต่เขาก็หยุดชะงักพร้อมกับขย่ำกระดากนั่นทิ้งไป ต้นลองเริ่มวาดใหม่ เขาค่อยๆวาดพร้อมกับเปิดดูหนังสือไปด้วย ต้นเปิดคอมพิวเตอร์แล้วก็เปิดหาไฟล์เดสก์ทอปที่รวบรวมตัวอย่างจากพี่ต่อไว้ ต้นไปสะดุดอยู่กับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โพลเดอร์หนึ่งที่ชื่อว่า “มีความสุข” เขาเคลื่อนเมาส์ไปวางไว้ที่โพลเดอร์นั้น คั่นค่อยๆคลิกเข้าไป คั่นนั่งดูรูปและวิดีโอต่างๆของเขาและปลา คั่นนั่งดูอยู่เขาก็ค่อยๆยิ้มและหัวเราะออกมา เสียงเคาะประตูห้องดังขึ้น มีคนเปิดประตูเข้ามา คั่นชะเง้อหน้าออกมาดูแล้วเขาก็มีสีหน้าที่ประหลาดใจ เขาเห็นปลาที่อยู่ในชุดแอร์โฮสเตส ลากกระเป๋าใบใหญ่เข้ามาในห้อง คั่นค่อยๆลุกขึ้น เขามองเธอด้วยความรู้สึกประหลาดใจ ปลาเปิดตู้เย็น เธอมองหาอะไรกิน

ปลา

“คั่นเราหิวมากเลย ทำอะไรให้กินหน่อยสิ”

คั่นยังรู้สึกไม่แน่ใจ เขายังคงยืนมองปลาที่หันหลังให้เขาอยู่ห่างๆ ก่อนที่ปลาจะหันมามองหน้าเขา

ปลา

“คั่น! คั่น! เป็นอะไร ลืมเราแล้วหรือไง?
ทำอะไรให้เรากินหน่อยได้เปล่า?”

ปลาแซวคั่นจนทำให้คั่นยิ้มออกมาด้วยความดีใจ

ปลา

“เป็นอะไรอะ? ยืนยิ้มซะกว้างเลยนะ”

ตัดภาพกลับมา ปลากินข้าวจนหมดจาน เธอรีบค้มน้ำตามเข้าไปด้วยความหิวโหย คั่นนั่งอมยิ้มมองปลา ปลาวางแก้วน้ำลง เธอเธอออกมาเบาๆ คั่นหัวเราะ ปลาขมใจเงินๆให้เขา ปลาหันไปมองนาฬิกาในห้องที่บอกเวลาตีสาม

ปลา

“ทำไมยังไม่นอนอีกล่ะ? ทำงานอยู่หรือ?”

คั่นพยักหน้ารับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปลา

“ออกแบบคอนโดให้พี่ต่อเสร็จยัง?”

ตัน

“เราไม่ค่อยมีสมาธิ ทำไม่เสร็จซะที ตอนนี้ก็เหลือ
แค่ห้องนั่งเล่น”

ปลาพยักหน้า เขมองไปรอบๆห้อง

ปลา

“ตันรู้ปะเนี่ยว่าลืมล็อคห้อง?”

ตัน

“เปล่า เราไม่ได้ล็อคเอง เพื่อปลากลับมาจะ
ได้เข้าห้องได้ไง”

ปลาออกไปที่ประตูหน้าห้อง เธอสังเกตเห็นร่องเท้าวิ่ง

ปลา

“เดี๋ยวนี้ออกไปวิ่งแล้วหรือ?”

ตัน

“พอออกไปวิ่ง มันช่วยให้เรานอนหลับได้บ้าง”

ปลา

“แล้วทำไมตันนอนไม่หลับล่ะ?”

ตันนั่งนิ่ง เขาค่อยๆตอบปลา

ตัน

“ก็รอไปปรับปลากลับบ้านมาไง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปลาพยักหน้า เธอถอนหายใจ ปลาค่อยๆลุกขึ้น เธอหยิบจานไปวางไว้ในอ่างล้างจาน ปลาเดินไปหยิบ กระเป๋าดูทาง

ปลา

“ฝากล้างจานด้วยนะ เคียวเราจะไปสาย”

ต้น

“แต่ปลาเพิ่งกลับมาเอง จะไปไหน?”

ปลา

“ต้นยังรักปลาเหมือนเดิมเปล่า?”

ต้นมีท่าทีที่ไม่มั่นใจ เขาไม่ได้ตอบปลาทันที แต่เขาก็พยักหน้า ปลาเห็นท่าทีของต้นที่ดูๆ ไม่น่าพอใจ เธอยิ้มให้ต้นแล้วก็หันหลังให้ต้นจะไปเปิดประตู

ต้น

“ปลา เคียว...”

ปลาเปิดประตูแล้วเดินออกไป เสียงปิดประตูดังถึ้น

ต้นสะดุ้งตื่นขึ้น เขาผลอกลับไปคากองงาน ต้นมองไปรอบๆห้อง มีเพียงเขาคนเดียวที่อยู่ในห้อง ต้นเดินไปดูที่อ่างล้างจาน ไม่มีจานใดๆอยู่ข้างใน ต้นเดินกลับมาที่โต๊ะทำงาน เขาเห็นหน้าจอคอมพิวเตอร์เป็นรูปถ่ายของเขากับปลาเปิดค้างไว้ ต้นหันไปดูนาฬิกาเป็นเวลาเกือบตีห้า เขาเดินไปหยิบรองเท้าวิ่ง ต้นยืนคิดอยู่พักหนึ่ง เขาก็หยิบรองเท้าไว้ใส่ตู้รองเท้า แล้วเดินกลับไปโต๊ะทำงาน เขาพับผ้าหน้าจอคอมพิวเตอร์ลง ก่อนที่จะล้มตัวลงนอนไปบนเตียง

-ภาพแทรก ต้นกลับมาอนหลับบน โซฟาอีกครั้ง ในมือของเขามีรีโมททีวี

-ภาพแทรก ต้น ไปนั่งกินข้าวคนเดียวที่ระเบียงนอกห้อง

-ภาพแทรก รองเท้าวิ่งถูกวางไว้ในตู้วางรองเท้า

-ภาพแทรก ต้นตื่นมาตอนตีสามกว่าๆ เขาหันไปมองนาฬิกา และครุ่นคิดอยู่พักหนึ่ง เขาก็หันหลัง ไปนอนหลับที่โซฟา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-ภาพแทรก น้ำพยายามมองหาต้นไปรอบๆ เธอมักจะมานั่งรอต้นตรงเก้าอี้ที่เคยเจอต้น น้ำไม่เห็นต้น จึงวิ่งออกไปคนเดียว / น้ำกำลังออกวิ่ง เธอกำลังใส่หูฟัง สายตาของน้ำพยายามมองหาต้น ก่อนที่จะออกวิ่งไป

ฉาก15 ช่วยกัน

ภายใน/ คอนโด-ห้องนั่งเล่น/ กลางวัน

ต้นนอนงีบอยู่ที่โซฟา สองเดินเข้ามาในห้องพร้อมกับปลุกต้นให้ตื่นขึ้น ต้นตื่นขึ้นมา

ต้น

“นี่กี่โมงแล้ว? มีอะไรวะ?”

ต้นค่อยๆ ยันตัวขึ้นมา นั่ง

สอง

“มาช่วยพี่ทำงาน ใจ ผมพาคนมาช่วยพี่ด้วย”

สองชี้ไปทางประตูหน้าห้อง แต่สองดันขึ้นบังต้นอยู่ ต้นเอียงหัวไปมอง เขาไม่เห็นใคร จนกระทั่งน้ำเดินออกมาจากห้องน้ำ เธอยิ้มทักทายต้น ต้นยิ้มเล็กน้อยทักทายเธอกลับ

ฉาก16 เหลืออย่างเดียว(ต่อเนื่องจากฉาก15)

ภายใน/ คอนโด-ห้องนั่งเล่น/ กลางวัน

ทั้งสามคนนั่งคุยกันอยู่ที่โต๊ะอาหารกลางห้องนั่งเล่น ต้นนั่งจิบกาแฟ ส่วนน้ำนั่งมองไปรอบๆห้อง สองพูดเปิดประเด็นขึ้นมา

สอง

“พอดีวันก่อนผมเจอน้ำ แล้วก็คุยกันนิดๆ หน่อยๆ
ผมเลยชวนน้ำมาเยี่ยมพี่เฉยๆ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำมองหน้าต้นแล้วเธอก็ยิ้มด้วยความจริงใจ

น้ำ

“น้ำเลยบอกให้สองมาช่วยพี่ต้นทำงานเลย
เห็นสองบอกว่าพี่ต้นยังมีงานค้างอยู่”

สอง

“แล้วคอนโคของพี่ต่อเสร็จยังพี่?”

ต้นนั่งมองหน้าน้ำและสอง เขาไม่ได้ปริปากพูดอะไร เขาเอาแต่จิบกาแฟแล้วก้มหน้าก้มตา

สอง

“เอาน้ำพี่ จะได้เสร็จๆซะที เห็นแก่พี่ต่อเขาด้วย”

ต้นยังคงนั่งเงียบไม่ได้พูดอะไร

น้ำ

“หรือว่าที่น้ำมา ทำให้พี่ต้นอึดอัดหรือเปล่าคะ?”

น้ำพูดด้วยน้ำเสียงเก๋ๆกึ่งๆ ต้นมองมาที่น้ำ เขาริบสายหวัปฎิเสธทันที

ต้น

“เปล่าๆ ไม่ใช่ๆ อย่าคิดอย่างนั้นสิ”

ต้นรีบตบน้ำกลับไป เขาลุกขึ้นแล้วเดินไปที่โต๊ะทำงาน ต้นหยิบโน้ตบุ๊กและบีกกระดาษมาปึกหนึ่ง
สองและน้ำมองหน้ากัน สองพยายามทำสัญญาณบอกน้ำว่าไม่ต้องคิดมาก ต้นเดินมาที่โต๊ะ ต้นวาง
สัมภาระทั้งหมดไว้บนโต๊ะ สองและน้ำต่างก็หยิบกระดาษสเก็ตที่ต้นวางขึ้นมาดู

สอง

“ก็เสร็จแล้วนี่พี่ ทำไมไม่ส่งให้ผมขึ้น โมเดล”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คีน
 “มันเหลืออยู่ห้องเดียว ห้องนั่งเล่นนะ”
 สอง
 “พี่เขียนมานานมากแล้วหนิ ทำไมล่ะพี่”

คีนหยิบแก้วกาแฟขึ้นมาดื่ม เขาเดินไปหยิบน้ำเปล่า เทใส่แก้วกาแฟ

น้ำ
 “เดี๋ยวน้ำลองเขียนให้พี่คีนได้นะ พี่ต่อเขา
 อยากรู้แบบไหนหรอคะ?”

คีน
 “เขาแค่บอกว่าเป็นห้องสำหรับทุกคนในครอบครัว
 พ่อ แม่ ลูก”

น้ำหันมามองหน้าสอง ทั้งคู่ไม่ได้พูดอะไรออกมา ในห้องเต็มไปด้วยความเงียบ

สอง
 “งั้นผมจะขึ้น โมเดลรอ แล้วให้น้ำลองเขียนห้องนั่งเล่นนะ”

คีน
 “น้ำไม่ต้องเขียนก็ได้ พี่เกรงใจ”

น้ำ
 “ไม่เป็นไร น้ำอยากช่วย งั้นให้น้ำเขียนเสร็จแล้วค่อยว่ากันนะ”

-ภาพแทรก ทั้งสามคนช่วยงานกันอย่างขยันขันแข็ง คีนนั่งดูสองขึ้น โมเดล ส่วนน้ำก็นั่งดูตัวอย่างที่คีน
 แนะนำ

-ภาพแทรก เวลาผ่านไปเรื่อยๆทั้งสามทำงานจนมีดคำ คีนซื้อพิซซ่ามาเลี้ยงทุกคน

ขณะที่สองกำลังนั่งเล่นกีตาร์อยู่ที่นอกกระเบียงและน้ำกำลังนั่งทำงานกันอยู่ ต้นอาสาถืองานเข้าไปล้างในครัว ขณะล้างจาน ต้นเหม่อลอย คิดถึงภาพเขาและปลาอนที่นอนดูทีวีที่โซฟา หัวเราะกันอย่างร่าเริง ภาพเขาและปลาหยอกล้อกันในช่วงสายของวันหนึ่งเมื่อนานมาแล้ว แต่ต้นก็ต้องสะดุ้งหลุดจากภวังค์ งานในมือหล่นกระแทกขอบอ่างดังพลั้ง

ย้อนกลับมาที่ฉาก1 กลับมาตอนที่ต้นทำงานแตก สองนอนหลับ ส่วนต้นและน้ำนั่งคุยกันอยู่ที่ระเบียง

ฉาก17 แนะนำ(ต่อเนื่องจากฉาก1)

ภายนอก/ คอนโด-ระเบียง/ กลางคืน

ต้นกับน้ำนั่งคุยกันที่ระเบียง

น้ำ

“เห็นดาวเขอะดีเนอะพี่ บางทีมองๆแล้วก็รู้สึกว้าคนบนนั้นอาจจะมองเราอยู่เหมือนกัน”

ต้น

“น้ำคิดว่าบนดาวดวงอื่น มีคนอยู่ด้วยหรือ?”

น้ำ

“น้ำหมายถึง อาจจะเป็นใครก็ได้ที่มองลงมานะ”

ต้น

“ถ้าปลาอยู่บนนั้น เข่าจะมองกลับมาที่โลกไหม?”

น้ำ

“น้ำว่าพี่ปลาอาจจะส่องกล้องดูที่อยู่ตลอดก็ได้ล่ะ”

ต้น

“..ปลาอาจจะกลับมาขึ้นดูดาวข้างๆที่ตรงนี้อีกก็ได้”

น้ำได้แต่นั่งนิ่ง ต้นมีท่าทีที่ดูเศร้า

น้ำ

“พี่ต้นเคยได้ยินเรื่องดาวพลูโตเปล่า?”

ต้น

“ทำไมเหรอ?”

น้ำ

“ก็มันเป็นดาวประจำราศีของพี่ไง ดาวพลูโตเป็นดาวที่เล็กและอยู่ไกลพระอาทิตย์ที่สุด ในขณะที่ทุกคนกำลังมีความสุข คนราศีพิจิกกลับรู้สึกเศร้าและสูญเสียอยู่ลึกๆ”

น้ำ

“โหราศาสตร์นะ?”

ต้น

“ทำไมเราถึงชอบเรื่องพวกนี้นัก?”

น้ำ

“บางทีถ้าได้เชื่ออะไรบ้าง มันก็ทำให้เราสบายใจขึ้น”

ต้นหันหน้ากลับไปมองบรรยากาศที่อยู่ตรงหน้าเขา

น้ำ

“พี่ต้นอยากคุยกับพี่ปลาไหม?”

ต้นหันมามองหน้าน้ำทันที

น้ำ

“หมายถึง...ไม่ว่าพี่ปลาจะอยู่ที่ไหน พี่ต้นก็ติดต่อกับพี่ปลาได้นะ?”

ต้นครุ่นคิดอยู่ครู่หนึ่ง

ต้น

“น้ำเชื่ออย่างนั้นหรือ...ถ้าได้จริงๆก็ดีสิ”

น้ำ

“พี่ต้นไม่ต้องเชื่อก็ได้ แค่เปิดใจนิดเดียว เหมือนกับดาวพลูโต ที่ยอมทำตามข้อตกลง ให้ได้อยู่กับคนที่รักบ้าง แม้จะเป็นเวลาน้อยนิด ดีกว่าจากกันชั่ววินาที”

ต้น

“แต่ดาวพลูโตก็จะเหงาจนชินนะ พี่ว่า”

น้ำ

“ถึงแม้พลูโตจะได้อยู่กับคนรักสลบกับความเดียวดายที่ยาวนาน แต่สิ่งสำคัญที่พลูโตรู้ก็คือ เขาก็อยู่กับความเหงาและเรียนรู้ที่จะอยู่กับมันอย่างมีความสุขไง”

ต้นมองน้ำด้วยความประหลาดใจ อมยิ้มแล้วพยักหน้ารับ

น้ำ

“ถ้าพี่ต้นอยากให้น้ำช่วยก็บอกนะ”

ต้นได้แต่พยักหน้าและหัวเราะกับความกระตือรือร้นของน้ำ

น้ำ

“เดี๋ยวน้ำขอไปดูงานก่อน น่าจะเสร็จแล้วล่ะ”

น้ำลุกออกไป ทิ้งต้นไว้ให้คนเดียว ต้นเอนตัวลงไปนอนกับเปล เขาแหงนมองดวงดาวบนท้องฟ้า แล้วถอนหายใจ

ฉาก18 ห้องนั่งเล่น

ภายใน/ คอนโด-ห้องนั่งเล่น/ กลางวัน

ต้นตื่นขึ้นมาเกือบสิบเอ็ดโมง เขารีบลุกจากเตียงมาดูสองกับน้ำ ต้นเดินมาที่ห้องนั่งเล่น ทั้งคู่กลับไปแล้ว ห้องนั่งเล่นดูเรียบร้อยสะอาดสะอ้าน ที่นอนของทั้งสองถูกพับเก็บไว้บนโซฟา ต้นเดินไปที่โต๊ะอาหาร งานของเขาถูกวางไว้อย่างเรียบร้อย โดยมีโน้ตบุ๊กของต้นวางไว้อยู่ข้างๆกองกระดาษสเก็ต กระดาษโน้ตสีเหลืองแปะไว้บนโน้ตบุ๊ก ‘นัดพี่ต่อได้เลยพี่’ ต้นหยิบโน้ตขึ้นมาดู เขายิ้มออกมาเล็กน้อย ต้นเดินไปหยิบโทรศัพท์มือถือโทรหาพี่ต่อ

ต้น

“สวัสดีครับพี่ต่อ อาทิตย์นี้ผมว่าจะนัดให้พี่ดูงานครับ...”

แล้วต้นก็เดินออกไปที่ระเบียงเพื่อคุยโทรศัพท์

-ภาพแทรก ต้นยืนยึดเส้นยึดสายอยู่ที่ระเบียง เขาสูดอากาศหายใจเข้าไปเต็มปอด แล้วค่อยๆถอนออกมา

ฉาก19 สำนักงาน

ภายนอก/ ร้านอาหาร/ กลางวัน

ท่ามกลางบรรยากาศที่ร่มรื่นของร้านอาหารที่อยู่ติดริมบึง เสียงเพลงของร้าน เปิดคลอลูกค้ำเบาๆ ไปด้วย ต้นเดินเข้ามาในร้าน เสียงของต้นที่กำลังนำเสนอแบบห้องให้กับพี่ต่อและพี่สา ภรรยาของพี่ต่อ

ต้น

“ตรงนี้เป็นส่วนที่พี่ต่ออยากได้สำหรับไว้ทำงาน
ผมก็เลยออกแบบให้มีพื้นที่ใช้สอยเยอะหน่อย
เพื่อพี่ต่อจะทำงานครับ”

ต้นนำเสนอส่วนต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้น

“ตรงพื้นที่ตรงนี้ก็ไว้ให้พี่สาโดยเฉพาะครับ ตรงพื้นที่นี้
มีแสงธรรมชาติมาก เหมาะกับการพักผ่อนและใช้
ออกกำลังกายเล่น โยคะครับ”

พี่ต่อและพี่สาคุยกันที่ที่พอใจมาก ต้นที่ยังนำเสนออย่างมั่นใจ

ต้น

“ส่วนพื้นที่ใช้สอยสุดท้าย ก็เป็นห้องนั่งเล่นที่เอาให้ทุกคน
ได้ใช้สอยทั้งพี่ต่อ พี่สาและลูกพี่ ผมก็เลือกที่จะใช้โต๊ะกลม
เวลาที่นั่งด้วยกันจะได้นั่งคุยกันได้เห็นหน้า แล้วเพื่อวันข้างหน้า
ลูกพี่พาเพื่อนๆที่โรงเรียนมาที่คอนโค จะได้ใช้สอยได้ตาม
สะดวก แต่ถ้าเกิดลูกพี่..อยากจะใช้พื้นที่สำหรับทำอย่างอื่น..
โต๊ะก็สามารถพับเก็บได้ คือนั่นจะเป็นพื้นที่สำหรับทุกคน
ในครอบครัว..บ.บ”

ต้นมีท่าที่ดูมั่นใจน้อยลง เขามีน้ำเสียงที่สั่นคลอน ต้นหยุดชะงักลง เขาเอามือขี้ตา เขาถอนหายใจ
ออกมา เขาพยายามควบคุมตัวเองให้พูดต่อให้ได้

พี่ต่อ

“เป็นอะไรหรือเปล่าต้น?”

ทุกคนมองไปที่ต้น สองค่อยๆเอามือตบหลังต้น ต้นถอนหายใจเฮือกใหญ่ แล้วค่อยๆยกหน้าขึ้นมา

ต้น

“พี่ต่อครับ ผมออกแบบบออย่างเต็มที่แล้วครับ
มันดีที่สุดในแล้วจริงๆ พี่ช่วยทำให้ภาพครอบครัว
ที่ผมคิด มันเกิดขึ้นจริงนะครับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อต้นพุดประโยคนั้นจบ น้ำตาเขาก็ไหลมาหนึ่งหยด ต้นยิ้มให้พีต๋อและพีสา เขา นั่งก้มลงด้วยความรู้สึก
ผิด ที่เขาแสดงอาการอ่อนแอต่อหน้าพีต๋อและพีสา ที่สายัณกระดาษทวิชชูให้ต้น ต้นเงยหน้าขึ้นมารับ
กระดาษทวิชชูของพีสา พีสากุมมือต้นและยิ้มให้ต้น ต้นค่อยๆ เช็ดน้ำตา พีสาพูดกับต้น

พีสา

“ต้นไม่ได้ออกแบบคอนโด แต่พีต๋อรู้สึกละเลย
ต้นกำลังออกแบบครอบครัว มันทำให้พีซาบซึ่งใจ
มากจริงๆ ขอขอบคุณต้นมากๆนะ”

พีต๋อและพีสายัณให้กำลังใจต้น

พีต๋อ

“แล้วหลังจากนี้เราวางแผนจะทำอะไรต่อล่ะ?”

ต้น

“ยังไม่รู้เลขครับ”

พีต๋อ

“พอดีพีต๋อขึ้นได้ ต้นจำพีต๋อที่เขาใหญ่ได้ไหม?”

ต้น

“จำได้ครับ”

ต้นพยักหน้า ว่าจำได้

พีต๋อ

“เขาจะทำรีสอร์ทที่นั่นอีก เขถามพีมาว่า
ให้ต้นออกแบบให้อีกได้ไหม?”

ต้นนั่งหลังยืดตรงขึ้นมา เขายิ้มขอบคุณพีต๋อที่ทำงานให้เขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พี่ต่อ

“ลองไปคิดดูสักอาทิตย์ แล้วบอกพี่ละกันนะ”

พี่ต่อถอนหายใจด้วยความหวังใจ

พี่ต่อ

“ถ้าฉันอยากกลับมาทำงานที่ออฟฟิศเมื่อไหร่
ก็มานะ จะได้มาช่วยพี่อีกแรงหนึ่ง”

พี่ต่อยิ้มให้ฉัน พี่สาพยายามพูดกับฉันเรื่องปลาเช่นกัน

พี่สา

“ส่วนเรื่องปลานะ...ฉันอาจจะต้องปล่อยวางบ้างนะ
อย่าเก็บตัวอยู่แต่ในบ้านเลย ภรรยาทุกคนก็คงไม่อยาก
เห็นสามีที่รักต้องเป็นอย่างนี้หรอก? เชื้อพี่สิ”

ฉัน

“ผมจะพยายามครับ”

- ใช้เสียงของพี่ต่อที่คุยกับฉันเป็น Voice over เล่าตัดสลับกับภาพแทรก
- ภาพแทรก บรรยากาศกรุงเทพที่เปลี่ยนไป
- ภาพแทรก ฉันกลับมาเก็บงานคอนโดของพี่ต่อที่เปะอยู่เต็มผนังบ้าน เขาหยิบแผ่นห้องนั่งเล่นมาดู แล้วเขาก็ยิ้มออกมา
- ภาพแทรก ฉันนอนเปลที่ระเบียงตอนเย็นๆคนเดียว
- ภาพแทรก บรรยากาศในคอนโดที่เงียบเหงา
- ภาพแทรก ฉันไปในที่ต่างๆในกรุงเทพคนเดียว ทั้งในตอนกลางคืนและกลางวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก20 ไม่อยู่

ภายนอก/ สวนเบญจกิติ/ เช้า

ต้นออกมาเดินเล่นในสวนฯ เขาแต่งตัวสบายๆ ไม่ได้เตรียมที่จะมาวิ่งเหมือนเคย ต้นมองไปรอบๆ เขากำลังมองหาหน้า ต้นกลับมา นั่งที่ๆเขาเคยคุยกับน้ำ ต้นหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมา เขาใส่หูฟังแล้วเปิดเพลง

-ภาพแทรก ต้นตื่นขึ้นมาตอนตีสี่ เขาตื่นขึ้นมาแล้วเดินไปที่โต๊ะทำงาน ต้นเปิดไฟที่โต๊ะทำงานแล้วเขาก็ต้องหยุดชะงักลง เขาลืมไปว่าเขาทำงานเสร็จแล้ว ต้นปิดไฟแล้วเดินออกจากโต๊ะทำงานไป เขาเดินไปที่ประตูห้อง ต้นหยิบรองเท้าวิ่งออกมา แต่แล้วเขาก็เอารองเท้าวิ่งเก็บไว้ที่เดิม ต้นเปิดประตูห้องเดินออกไป

-ภาพแทรก วันแรกต้นไม่เจอน้ำ

-ภาพแทรก วันที่สองและสามต้นมารอน้ำแต่ก็ยังไม่เจอ

ตัดภาพกลับมาที่สวนฯ ต้นลืมตาขึ้น เขาเห็นน้ำมาขึ้นมองเขาอยู่

น้ำ

“พี่ต้น เป็นอะไรเปล่า?”

ต้นทำหน้างงๆเพราะเขาไม่ได้ยินเสียงที่น้ำพูด ต้นค่อยๆถอดหูฟัง เขาค่อยๆลุกขึ้นมา นั่ง

ต้น

“เมื่อกี้พูดว่าอะไรนะ?”

น้ำนั่งลงข้างๆต้น

น้ำ

“เดี๋ยวนี้พี่ต้น ไม่ได้มาวิ่งเลยเหรอ?”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้นพยักหน้า

ต้น

“แล้วเราล่ะ?”

น้ำ

“ก็ยังวิ่งอยู่คะ แต่กลับไปวิ่งที่สวนลุมฯบ้าง”

ต้นหันไปมองหน้าน้ำตอนที่เธอบอก

น้ำ

“แล้วที่ต้นส่งงานให้พี่ต่อไปยังคะ?”

ต้น

“เรียบร้อยแล้วล่ะ...ขอบใจนะ”

น้ำ

“ไม่เป็นไรคะ รู้สึกเบาตัวขึ้นไหม?”

ต้น

“เบาขึ้นเยอะเลย แต่ตอนนี้ก็เหลืออยู่เรื่องเดียวแล้วล่ะ?”

ต้นพูดด้วยน้ำเสียงที่ไม่มั่นใจ น้ำหันมามองต้น ต้นมองไปบนฟ้า เขาถอนหายใจออกมา

ต้น

“ถึงเวลาที่พี่จะต้องคุยกับปลาแล้ว”

ต้นพูดจบ เขาก็หันไปมองน้ำ เธอพยักหน้าให้กับต้น เพื่อให้ต้นรู้สึกมั่นใจขึ้น

ฉาก21 เปิดประตู

ภายใน/ บ้านพี่โรจน์/ กลางวัน

ต้นและน้ำเดินขึ้นมาที่แพลตฟอร์มแห่งหนึ่ง ทั้งคู่เดินมาหยุดอยู่ที่หน้าห้องๆหนึ่ง น้ำหันมามองต้น เพื่อให้ต้นมั่นใจ เธอค่อยๆเคาะประตูห้อง ไม่นานนักพี่โรจน์ก็เปิดประตูออกมาต้อนรับและยิ้มแฉ่งให้กับทั้งสองคน

พี่โรจน์

“สวัสดิ์ เข้ามาก่อนสิ”

พี่โรจน์ทักทายทั้งสองคน ก่อนที่ต้นและน้ำจะเดินเข้าบ้านไป

ฉาก22 วิญญาณ

ภายใน/ บ้านพี่โรจน์/ กลางวัน

ต้นและน้ำเข้ามานั่งรอในสวนของบ้านพี่โรจน์ ต้นและน้ำนั่งกันอยู่เงียบๆ พี่โรจน์ค่อยๆนั่งลง

พี่โรจน์

“เอาละ จะให้ผมช่วยอะไรดี?”

น้ำ

“นี่พี่ต้นที่หนูจะมาให้พี่ช่วยคะ”

ต้นยิ้มออกมาและยกมือขึ้นไหว้พี่โรจน์ พี่โรจน์นั่งลงตรงข้ามกับต้น เข้ายกมือรับไหว้ขึ้นมา พี่โรจน์นั่งมองต้นอยู่นิ่งๆ

ต้น

“ผมอยากคุยกับ...ภรรยาของผมครับ

เธอหายไปกับเครื่องบิน”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พี่โรจน์พยักหน้านิ่ง เขายื่นกระดาษสีขาวแผ่นเล็กๆแผ่นหนึ่งกับปากกาให้กับต้น

พี่โรจน์

“ช่วยเขียนเลขที่บ้านกับวันเดือนปีเกิดของภรรยาเราหน่อย”

ต้นค่อยๆรับกระดาษกับปากกามาเขียน เขาเขียนเสร็จเขาก็ส่งกลับไปให้พี่โรจน์ พี่โรจน์ค่อยๆหยิบขึ้นมาอ่าน เขาสูดลมหายใจลึกและนั่งหลับตาทำสมาธิ

พี่โรจน์

“เธอหนาวมาก เธออยากกลับมาที่บ้าน”

ต้นมองหน้าพี่โรจน์ที่ยังนั่งหลับตาอยู่ ต้นหันไปมองน้ำ

พี่โรจน์

“แต่เธอไม่กล้ากลับบ้าน เพราะเธอยังรู้ตี๊กผิด”

ต้น

“รู้ตี๊กผิดเรื่องอะไรครับ?”

พี่โรจน์ยิ้มตาขึ้นแล้วมองมาที่ต้น เขาพูดกลับด้วยน้ำเสียงที่ราบเรียบ

พี่โรจน์

“เพราะก่อนหน้าที่จะเกิดเรื่อง เราได้ห้ามไม่ให้เธอไป แต่เธอก็รีบที่จะไป จนสุดท้ายมาเกิดเหตุขึ้น”

เมื่อพี่โรจน์พูดเสร็จเขาก็หลับตาลงและทำสมาธิ ต้นจ้องหน้าพี่โรจน์จนตาแทบจะไม่กระพริบ

พี่โรจน์

“เธอฝากบอกขอโทษเรื่องลูกด้วย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้นมีสีหน้าที่ประหลาดใจ เขาแปลกใจกับสิ่งที่พีโรจน์พูดเพราะเรื่องถูกเป็นเรื่องที่เขาจับปลาู้กันอยู่
สองคนเท่านั้น พีโรจน์ยังนั่งหลับตาพูดต่อไป

พีโรจน์

“เธอรู้สึกผิด ที่ทำให้ชีวิตครอบครัวต้องพังทลายลง
เธอขอโทษที่เธอเอาแต่ทำงาน จนไม่ได้ใส่ใจครอบครัว”

พีโรจน์ไอออกมาพร้อมกับคนสำคัญน้ำ ทันทีที่พีโรจน์ลืมตาขึ้น อาการ ไอก็หายไปทันที พีโรจน์จึงมาที่
ต้น ที่ยังอึ้งในสิ่งที่พีโรจน์ได้พูดไป

พีโรจน์

“เธอขอให้เราให้อภัยเธออยู่”

ต้นมองหน้าพีโรจน์ เขาก็ยังตั้งกับสิ่งที่พีโรจน์พูด น้ำเอาแต่นั่งก้มหน้าก้มตาด้วยท่าทีที่สงบ ต้นค่อยๆ
เงยหน้ามองพีโรจน์ เขาพูดไปสลับกับนั่งก้มหน้าไป

ต้น

“จริงๆแล้วเราไม่ได้โกรธปลาหรือ แต่เราโกรธตัวเอง
ที่ทำให้ปลาต้องมาลำบาก ถ้าเราไม่ทำให้ออฟฟิศเจ๊ง
ปลาก็คงไม่ต้องมาทำงานหนัก เราแค่อยากจะเป็นสามี
ที่คอยดูแลภรรยา เป็นสามีที่ดีและอยากจะเป็นพ่อที่ดี
ด้วย เราเพิ่งจะเข้าใจว่าครอบครัวนั้นมันคืออะไร...
มันคือความอบอุ่นในเวลาที่เราทุกข์ใจหรือลำบากใจ
ยิ่งรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยวมากเท่าไร มันก็ยิ่งสัมผัส
ได้ถึงความอบอุ่นของปลา เราเสียใจที่เราไม่มีโอกาสได้
บอกว่าเรารักปลามากแค่ไหน”

เมื่อต้นพุดจบน้ำตาเขาก็เกือบไหลออกมา เขามองหน้าพีโรจน์แล้วก็ยิ้มออกมา พีโรจน์ค่อยๆ ลืมตาขึ้น และจ้องมองมาที่ต้น

พีโรจน์

“ตอนนี้เธอมานั่งชบไหล่เรา เหมือนที่เธอชอบทำ”

ต้นหันไปมองไหล่ข้างขวาที่ปลาชอบมานั่งฟังเป็นประจำ พีโรจน์พุดขึ้นมา ต้นเงยหน้าไปมองพีโรจน์

พีโรจน์

“สุดท้ายเธอก็ขอโทษที่ไม่ได้พุดเหมือนกัน
ปลาจะรักต้นเสมอไปนะ”

เมื่อต้นฟังเขาก็ถอนหายใจออกมายาวๆ เขานั่งก้มหน้าแล้วก็ยิ้มทั้งน้ำตา ต้นพยายามเก็บอาการร้องไห้ไม่ให้พุ่มพ่ายออกมา ต้นเงยหน้ามามองพีโรจน์ น้ำนัยน์ตาของต้น เขายิ้มออกมาอย่างมีความสุข เป็นใบหน้าที่เขาไม่ได้แสดงออกมานานมาก

ฉาก 23 ลงเอย (ต่อเนื่องจากฉาก 22)

ภายนอก/ บ้านพีโรจน์/ กลางวัน

ต้นและน้ำเดินออกมาจากบ้านของพีโรจน์ ทั้งสองคน ไม่ได้พุดอะไร ต่างก็เดินกันเงียบๆ ออกมา จนกระทั่งทั้งคู่ยืนอยู่ที่ประตูรถ

น้ำ

“สบายใจขึ้นไหมคะ?”

ต้นพยักหน้าตอบรับคำถามของน้ำ

น้ำ

“พี่คิดว่าพี่ปลาข้างจะได้ยินในสิ่งที่พี่พูดไหม?”

ฉันมองหน้าน้ำและคิดอยู่นาน เขามองไปยังท้องฟ้า ก่อนที่จะหลับตาสูดหายใจเข้าไปเต็มปอดและค่อยๆ หายใจออกช้าๆ ฉันหันมายิ้มให้น้ำ

ฉัน

“ได้ยินสิและพี่ก็ได้ยินเสียงปลาค่ะ”

น้ำค่อยๆ ยิ้มออกมา ทั้งคู่ขึ้นรถและฉันขับรถออกไป

ฉาก 24 นาฬิกาเรือนเก่า

ภายใน/ ตอนโต/ กลางวัน

ฉันกำลังเก็บข้าวของๆ ปลาใส่กล่องกระดาษที่เขาเตรียมไว้ ฉันหยิบพวกเสื้อผ้า เขาหยิบชุดแอร์โฮสเตสขึ้นมาดู เขาค่อยๆ ยิ้มออกมา ฉันหยิบชุดมากอดหนึ่งครั้งแล้วพับเก็บลงกล่องไปพร้อมกับชุดอื่นๆ

กล่องกระดาษวางอยู่เต็มพื้น ฉันใช้เท้าปาดแปะกล่องใบสุดท้าย เขาเงยหน้าหันไปมองกล่องใบหนึ่งอยู่บนเหนือตู้ ฉันค่อยๆ เดินไปหยิบกล่องใบนั้นลงมา มันคือกล่องพัสดุที่สองเคยเอามาให้เขา เขาเดินมาที่โซฟาห้องนั่งเล่น ฉันค่อยๆ แกะกล่องพัสดุออกมา เมื่อเขาเปิดดู ภายในมีกล่องสีดำใบเล็กๆ ผูกโบว์สีแดงอยู่ ฉันค่อยๆ แกะกล่องของขวัญออก ข้างในเป็นนาฬิกาข้อมือ ฉันหยิบนาฬิกาขึ้นมาดู นาฬิกาไม่ได้เดินอยู่ เข็มยาวชี้ที่เลขสิบสอง เข็มสั้นชี้ที่เลขสาม เขาเห็นกระดาษใบเล็กๆ ใบหนึ่งที่วางอยู่ก้นกล่อง ฉันหยิบมันขึ้นมาดู เขาเปิดกระดาษแผ่นนั้นที่ถูกพับอยู่ มีลายมือของปลาที่เขียนไว้ ‘เราอาจจะไม่มีเวลาให้ฉัน แต่เรามีนาฬิกาให้ฉันนะ555’ ฉันหัวเราะออกมาเบาๆ เขาค่อยๆ อ่านต่อ ‘ถ้าใส่นาฬิกาแล้วเราจะไม่มีเวลาอยู่ด้วยกัน’ ฉันค่อยๆ ยิ้มออกมาและในที่สุดน้ำตาของฉันที่กลั่นมาตลอดก็ไหลออกมา ฉันร้องไห้อย่างมีความสุข เขาค่อยๆ เก็บนาฬิกาเข้าไปใส่ไว้อย่างเดิม เขากำลังจะปิดฝากล่องของขวัญ นาฬิกากลับมาเดินอย่างปกติ ฉันมองเข็มนาฬิกาที่เดินอยู่ เขายิ้มออกมาและปิดกล่องของขวัญลง ฉันมองออกไปที่ท้องฟ้า ฟ้ามันที่ประตูละอออย่างช้าๆ

ฉาก25 หลังสนิท

ภายใน/ คอนโด-ห้องนอน/ กลางคืน

คั่นนอนหลังสนิทอยู่บนเตียง นาฬิกาในห้องนอนของคั่นบอกเวลาว่าเป็นเวลาตีสาม ทันใดนั้น
โทรศัพท์ของคั่นก็ดังขึ้น คั่นลืมตาตื่นขึ้นมาทันที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนเตรียมการผลิตภาพยนตร์สั้น

1. การเตรียมการผลิตภาพยนตร์สั้น

หลังจากที่บทภาพยนตร์ เริ่มสมบูรณ์มากขึ้น การทำงานในขั้นตอนของการ Pre-Production จึงเริ่มต้นขึ้น โดยในส่วนของการทำงานนั้น จะแบ่งงานออกเป็น การคัดเลือกนักแสดง การหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ การออกแบบเสื้อผ้า การเตรียมอุปกรณ์ประกอบฉากต่างๆ เป็นต้น การเตรียมการผลิตภาพยนตร์ จึงแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. วิธีตีความบทภาพยนตร์
2. การคัดเลือกนักแสดง
3. การเลือกสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์
4. การออกแบบเสื้อผ้าให้กับตัวละคร
5. การจัดตารางเวลาสำหรับถ่ายทำภาพยนตร์

1.1 วิธีตีความบทภาพยนตร์

หลังจากที่ได้ผู้ช่วยผู้กำกับและผู้กำกับศิลป์แล้ว ขั้นตอนต่อมาก็คือ การตีความบทภาพยนตร์ ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง สำหรับก้าวแรกของการเตรียมงาน ในขั้นตอนนี้ผู้ช่วยผู้กำกับและผู้กำกับศิลป์ จะต้องเข้าใจในบทภาพยนตร์และเข้าใจรสนิยมของผู้กำกับเป็นอย่างมาก การตีความนั้นต้องพูดคุยกันตั้งแต่เรื่องลักษณะงานข้าม ไปจนถึงลักษณะของห้อง ควรจะคุยกันให้เข้าใจตรงกันมากที่สุด เพื่อทีมงานจะได้ถูกผู้ช่วยผู้กำกับและผู้กำกับศิลป์นำไปสร้างสรรค์ต่อ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 การคัดเลือกนักแสดง

1.2.1 บทบาทที่จะคัดเลือก

บทของต้น

ต้นคือตัวละครหลักของภาพยนตร์ บุคลิกของต้นเป็นชายหนุ่มอายุประมาณ 30 ปี มีอาชีพสถาปนิกออกแบบภายใน เป็นคนกรุงเทพฯ โดยกำเนิด แต่งงานกับแอร์โฮสเตสสาว ภายหลังต้นเริ่มมีปัญหาเกี่ยวกับชีวิตคู่ จนทำให้ทำตัวต้นเริ่มไม่มั่นใจในตัวละครของเขา

บทบาทของปลา

ปลาเป็นภรรยาของต้น ทำอาชีพแอร์โฮสเตส อายุ 25-30 ปี หลังจากที่เธอแต่งงานกับต้นแล้ว อาชีพแอร์โฮสเตสของปลา เริ่มจะมีผลกระทบต่อชีวิตคู่ เนื่องจากเวลาของทั้งคู่ที่มีไม่ตรงกัน ปลาจะมีบุคลิกที่ดูดีและมีความสุขตลอดเวลา

บทบาทของน้ำ

น้ำเป็นสถาปนิก ซึ่งได้รู้จักกับต้นสมัยที่เธอไปฝึกงาน และนั่นเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้น้ำแอบชอบต้นมาตลอด น้ำเป็นคนที่ชื่นชอบในเรื่องโหราศาสตร์ เธอจึงมักชอบช่วยเหลือผู้อื่นด้วยเรื่องราวโหราศาสตร์

1.2.2 วิธีคัดเลือกนักแสดง

1. ใช้นักแสดงที่มีชื่อเสียงหรือบุคลิกภาพของตัวละครจากภาพยนตร์เรื่องต่างๆ มาใช้เป็นตัวอย่งในการค้นหานักแสดง เพื่อให้สะดวกต่อผู้ที่ทำหน้าที่หานักแสดง ได้หานักแสดงที่ผู้กำกับต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ประเมินนักแสดงที่นำมาใช้เป็นตัวอย่งอ้างอิงบุคลิกภาพ ว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด ในการติดต่อกับนักแสดงเหล่านี้มาแสดงให้กับภาพยนตร์ของเรา เพราะนักแสดงเหล่านี้มีข้อดีก็คือ มีทักษะและบุคลิกภาพที่ตรงตามกับผู้กำกับต้องการอยู่แล้ว แต่ความยากลำบากก็คือ การหาทางติดต่อ บางคนก็อาจจะมิช่องทางติดต่อ ได้ง่าย เช่น ผ่านเฟซบุ๊กหรือสื่อสังคมออนไลน์ต่างๆ ซึ่งในกรณีนี้ที่ติดต่อได้ ไม่ได้แปลว่านักแสดงเหล่านั้นจะมารับบทให้ ต้องผ่านขั้นตอนของการคุยบทซึ่งสำคัญมาก เพราะนักแสดงมีอาชีพส่วนใหญ่ เลือกเล่นภาพยนตร์จากบทภาพยนตร์ หากนักแสดงมีความสนใจในบทภาพยนตร์แล้ว การเจรจาเรื่องคิวถ่ายและเรื่องค่าตัวก็เป็นเรื่องสำคัญมากเช่นกัน ขั้นตอนเหล่านี้จึงเป็นขั้นตอนพื้นฐานที่ดูเหมือนจะง่าย แต่จำเป็นที่จะต้องอาศัยทักษะในการเจรจาเป็นอย่างมาก

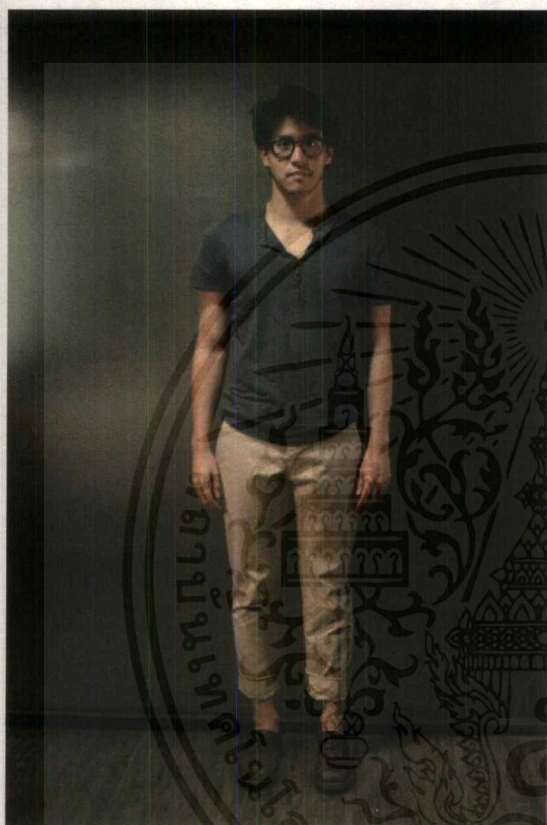
3. การหานักแสดงจากคนใกล้ตัว ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ถือว่าค่อนข้างสะดวกและเจรจาได้ค่อนข้างง่าย แต่โอกาสที่จะได้เจอนักแสดงหน้าใหม่ที่มีทักษะและบุคลิกภาพตรงกับตัวละครที่ผู้กำกับต้องการ กลับมีโอกาสน้อยเช่นกัน

4. การหานักแสดงผ่านโมเดลลิ่ง เป็นวิธีที่สะดวกและรวดเร็ว แต่ต้องแลกกับค่าจ้างที่มีราคาตามทักษะและชื่อเสียงของนักแสดงคนนั้นๆ เป็นวิธีที่ดูง่ายขายแต่ก็ไม่ได้หมายความว่า จะได้ผลลัพธ์ที่ดี เพราะนักแสดงของโมเดลลิ่งส่วนใหญ่ มีอาชีพหลักคือการแสดงละครทีวี ซึ่งทักษะในการแสดงละครทีวีนั้น เมื่อมาใช้ในภาพยนตร์ การแสดงลักษณะนั้น อาจจะทำให้ตัวละครขาดความน่าเชื่อถือ เพราะนักแสดงเหล่านี้ อาจจะติดการแสดงเกินจริงออกมา ซึ่งจะทำให้การกำกับการแสดงจะมีปัญหาอย่างมาก

5. เมื่อค้นหานักแสดงได้แล้ว คัดคนต่อมาก็คือการนัดทดสอบการแสดง (Casting) ซึ่งในกระบวนการของการทดสอบการแสดงนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะห้องที่มีคิซิดและมีความเป็นส่วนตัวสูง เพื่อให้นักแสดงได้สามารถทำสมาธิสำหรับการแสดง ก่อนการทดสอบการแสดงทุกครั้ง สิ่งแรกที่จะต้องทำคือ การต้องกล้อมสัมภาษณ์นักแสดง เพื่อเป็นการแนะนำตัวและละลายพฤติกรรม หากมีโอกาสได้ตั้งคำถามเพื่อสัมภาษณ์ ควรจะตั้งคำถามที่ช่วยให้เห็นทัศนคติของนักแสดง เพราะทัศนคติเหล่านั้นจะมีความสำคัญต่อตัวละครมาก ยิ่งนักแสดงคนไหนมีทัศนคติที่ใกล้เคียงกับตัวละครในบทภาพยนตร์มาก โอกาสที่จะสามารถแสดงเป็นตัวละครในบทได้มากขึ้นเท่านั้น

CASTING SHEET

----- PHOTO -----

บทบาท : ต้น			
ชื่อ : กรรณ สวัสดิวัตน์ ณ อยุธยา			
ที่อยู่ : -			
โทรศัพท์ : -			
อีเมลล์ : -			
การศึกษา : ICT ศิลปากร			
ข้อมูลทางด้านกายภาพ			
เพศ	ชาย	อายุ	23 ปี
สัญชาติ	ไทย	ค่าแสดง	-
ประสบการณ์ การแสดง	โฆษณาซัมซุง		
ความสามารถ พิเศษ/ บุคลิก			

ขนาดเสื้อผ้า :

สัดส่วน :

เสื้อ	M	กางเกง	M	ส่วนสูง	175 ซม.	น้ำหนัก	60 กก.
รองเท้า	41	กระโปรง	-	อก	-	เอว	-
หมวก	-			สะโพก	-	ผม	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

----- PHOTO -----

บทบาท : ปลา			
ชื่อ : นลินทิพย์ เพิ่มภัทรสกุล			
ที่อยู่ : -			
โทรศัพท์ : -			
อีเมลล์ : -			
การศึกษา : ม.กรุงเทพ			
ข้อมูลทางด้านกายภาพ			
เพศ		อายุ	
สัญชาติ		ค่าแสดง	
ประสบการณ์ การแสดง	ภาพยนตร์ » ชัมบาลา MV » คนไม่มีเวลา วาน - , ออกมีเอาไว้ หัก เบิร์ด - , เพราะเรานั้นคู่กัน , กลับไปหลับตักคืน คู่ย -Af , ยิ่งรู้จักยิ่ง รักเธอ คา เอ็น โครฟีน - โฆษณา » ซีที , ทรูสามจี		

ขนาดเสื้อผ้า :

สัดส่วน :

เสื้อ	S	กางเกง	S	ส่วนสูง	160 ซม.	น้ำหนัก	55 กก.
รองเท้า	36	กระโปรง	s	อก	-	เอว	-
หมวก	-			สะโพก	-	ผม	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

----- PHOTO -----

บทบาท : นั้			
ชื่อ : อรนิช ธรรมวงศ์			
ที่อยู่ :-			
โทรศัพท์ :-			
อีเมล :-			
การศึกษา : ม.รังสิต			
ข้อมูลทางด้านกายภาพ			
เพศ	หญิง	อายุ	20 ปี
สัญชาติ	ไทย	ค่าแสดง	-
ประสบการณ์ การแสดง	-		
ความสามารถ พิเศษ/ บุคลิก			

ขนาดเสื้อผ้า :

สัดส่วน :

เสื้อ	s	กางเกง	s	ส่วนสูง	160 ซม.	น้ำหนัก	50 กก.
รองเท้า	37	กระเป๋า	s	อก	-	เอว	-
หมวก	-			สะโพก	-	ข้อม	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 การเลือกสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์

สถานที่ถ่ายทำ(Location)เป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดทิศทางของงานศิลป์อื่นๆที่จะตามมา โดยวิธีการเลือกสถานที่ที่จะเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง คือ การทำความเข้าใจในวิถีชีวิตของตัวละคร ตั้งแต่ฐานะทางบ้าน ไปจนถึงการรู้ว่า ตัวละครชอบไปเที่ยวที่ไหนในวันหยุดสุดสัปดาห์ ซึ่งการเข้าใจในวิถีชีวิตของตัวละคร จะช่วยทำให้ภาพรวมของสถานที่ถ่ายทำในภาพยนตร์ มีลักษณะใกล้เคียงกันอย่างสมเหตุสมผล

1.3.1 ปัจจัยในการเลือกสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์

- 1.สถานที่ทุกที่มีเจ้าของอย่างแน่นอน การเจรจากับเจ้าของสถานที่นั้น จำเป็นต้องใช้ทักษะในการเจรจา เช่นเดียวกับการเจรจากับนักแสดง สิ่งที่ไม่ควรทำอย่างยิ่งคือ การเข้าไปถ่ายทำโดยไม่ได้ขออนุญาตจากเจ้าของสถานที่ ถือว่าเข้าข่ายบุกรุกซึ่งเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย
- 2.เงินทุนในส่วนของการเช่าสถานที่ สถานที่บางสถานที่ จำเป็นต้องได้รับการบำรุงดูแลรักษา ซึ่งขึ้นอยู่กับเจ้าของสถานที่จะเรียกหรือ สูดทำยนี้จึงขึ้นอยู่กับทุนที่ทางกองถ่ายได้ตั้งไว้ตามความเหมาะสม
- 3.สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ที่ดี ควรจะมีพื้นที่สำหรับการทำงาน ไม่ใช่มีแต่เพียงความสวยงาม เพราะการถ่ายภาพยนตร์ ในสถานที่ถ่ายทำนั้น พื้นที่จะต้องถูกใช้ไปกับการแสดง พื้นที่ทุกห้องและไฟจะตั้ง และในส่วนของพื้นที่ของทีมงานที่ต้องประจำอยู่หน้ากองถ่าย ปัจจัยข้อนี้จึงน่าจะเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้กำกับสามารถตัดสินใจเลือกสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ได้

คอนโดของต้น

ภาพที่ 4 คอนโดเซนจูเรียนปาร์ค อารีย์

สถานตากอากาศบางปู

ภาพที่ 5 สถานตากอากาศบางปู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สวนเบญจกิติ

ภาพที่ 6 สวนเบญจกิติ

บ้านพักอาคารสูง 12 ชั้น

ภาพที่ 7 บ้านพักอาคารสูง 12 ชั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 การออกแบบเสื้อผ้าให้กับตัวละคร

การออกแบบเสื้อผ้าให้กับตัวละครส่วนใหญ่ในภาพยนตร์ จะเลือกตามอาชีพที่ตัวละครนั้นทำอยู่ เพราะการทำอาชีพนั้น จะเป็นตัวสะท้อนบุคลิกภาพได้อย่างดี ซึ่งในภาพยนตร์เรื่องนี้ ตัวละครส่วนใหญ่จะเป็นอาชีพสถาปนิก มีเพียงปลาที่เป็นอาชีพแอร์โฮสเตส แต่ด้วยความที่เป็นสถาปนิก ก็จะมีรายละเอียดที่ลงลึกไปอีก เพื่อให้ตัวละครดูมีมิติ ไม่ดูเหมือนกันทั้งเรื่อง ถึงแม้จะเป็นอาชีพเดียวกันก็ตาม การลงรายละเอียดนั้นสามารถทำได้จากการตีความจากบทภาพยนตร์ พยายามทำความเข้าใจตัวละครอย่างละเอียดถี่ถ้วน ควรตีความจากประวัติของตัวละคร ตั้งแต่เรื่องของการศึกษา ฐานะทางครอบครัว อาชีพของตัวละคร ที่ทำงานของตัวละคร เพื่อนร่วมงาน รวมไปถึงกิจกรรมยามว่างของตัวละคร เพราะสิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวบ่งบอกความเป็นตัวตนและรสนิยมของตัวละครได้อย่างดี

ซึ่งรสนิยมนั้น จะเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ตัวละครเริ่มดูมีชีวิตมากขึ้น รสนิยมในที่นี้ก็หมายความว่า สีของเสื้อผ้า ยี่ห้อของเสื้อผ้า เป็นต้น ซึ่งรายละเอียดส่วนนี้สามารถลงลึกไปถึงรากนิสัยของตัวละครได้ ยกตัวอย่างเช่น สีของเสื้อผ้ามักจะสะท้อนบุคลิกของตัวละครได้ ดันชอบใส่เสื้อผ้าโทนสีน้ำเงินเข้ม ซึ่งเป็นสีที่สุภาพ สามารถใส่ออกไปในงานที่เป็นทางการหรือสามารถใส่เที่ยวเล่นได้ หรือกรณีของปลา ที่การแต่งตัวของเธอก่อนข้างจะแต่งตัวสวยอยู่เกือบตลอดเวลา ถึงแม้บางวันจะแค่ออยู่บ้านก็ตาม นั่นก็เป็นเพราะอาชีพแอร์โฮสเตสที่เธอทำนั้น มีรายได้ค่อนข้างสูง การเลือกใส่แต่เสื้อผ้าที่ดูดีราคาแพง จึงเป็นเรื่องปกติของคนทำอาชีพสายนี้ ที่จะต้องทำให้ตัวเองดูดีอยู่เสมอ ซึ่งการออกแบบเสื้อผ้านั้นมีหลักการอยู่มากมาย การเลือกเสื้อผ้าให้เหมาะกับตัวละครนั้น ควรจะเลือกจากบุคลิกภาพที่เด่นชัดที่สุด เพื่อให้เสริมกับบุคลิกภาพของคนๆนั้น ส่วนบุคลิกภาพที่เด่นรองลงมา หากได้ตีความความออกแบบเป็นเสื้อผ้าแล้ว เช่น การเลือกใส่เครื่องประดับของตัวละคร เป็นต้น จะช่วยเสริมให้บุคลิกภาพของตัวละครดูมีมิติสมจริงมากยิ่งขึ้น

1.5 การจัดการตารางเวลาสำหรับถ่ายทำภาพยนตร์

สำหรับตารางเวลาในภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าเลือกที่จะใช้สถานที่ถ่ายทำเป็นตัวกำหนดตารางเวลาที่จะถ่ายทำ และความสะดวกของนักแสดง โดยข้าพเจ้าเลือกที่จะไปถ่ายสถานที่อื่นที่สามารถถ่ายทำได้สะดวกก่อน ส่วนคอนโดของต้น ซึ่งเป็นสถานที่หลักในภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าเลือกที่จะไปถ่ายในช่วงท้ายๆของการถ่ายทำ เพื่อให้ให้นักแสดงได้เริ่มคุ้นชินกับบทภาพยนตร์ และมีความรู้สึกร่วมกับตัวละครมากขึ้น

ส่วนตารางเวลาในการถ่ายในแต่ละวันนั้น ข้าพเจ้าเลือกที่จะถ่ายทำฉากที่ยังไม่ต้องใช้อารมณ์เยอะก่อน เพราะการที่นักแสดงนั้น ค่อยๆได้รับรู้ความรู้สึกและความเป็นตัวตนของตัวละครนั้น จะช่วยให้นักแสดงค่อยๆมีความเข้าใจกับบทบาทของตนเองมากขึ้น ไปเรื่อยๆ จนมาถึงฉากสุดท้ายของการถ่ายทำ จะทำให้นักแสดงเข้าใจในความรู้สึกนึกคิดและการแสดงออกของตัวละครได้ดียิ่งขึ้น

1.5.1 ตารางเวลาในการถ่ายทำภาพยนตร์

13.15
จบภาพที่ 7

Shooting Schedule
Shooting Day #1 ภาพยนตร์สั้น "สมหมายจากดาวพฤหัสบดี"

	Sc.	D/N	In/Ext	Locate	Synopsis	Cast	Time	Props	Wardrobe
1	3	N1	I	อาคารจอดรถ ถนนปิ่นฯ	ต้นนั่งรอหน้าอุโมงค์รถ ต้นมองเห็นน้ำเดินมา	ต้น ปอ	19.00	รถยนต์ของต้น กระเป๋าสตางค์ของปอ กระเป๋าถือของปอ โทรศัพท์มือถือของปอ	ชุดนักเรียนต้น ชุดแอร์ของปอ
2	9A	N11	I	อาคาร ผู้โดยสาร ถนนปิ่นฯ	ต้นวิ่งเข้ามาในอาคารผู้โดยสาร ต้นกดโทรศัพท์ และเดินทวนคนหากระเป๋าไปให้ต้นบนบิน	ต้น	20.00	โทรศัพท์มือถือของต้น	ชุดนักเรียนต้น
3	11A	N46	B	ถนนวิเศษ รับวีซี	ต้นนั่งแท็กซี่บนรถมอเตอร์ไซด์	ต้น	21.00	รถยนต์ของต้น	ชุดนักเรียนต้น
4	11B	N47	I	ร้านอาหาร	ต้นนั่งกินที่หน้ากองวางส้มของต้นอยู่	ต้น	เพื่อ น		ชุดนักเรียนต้น

ภาพที่ 8 ตารางการถ่ายทำวันที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1 15
จากภาพที่ 9

Shooting Schedule
Shooting Day #2 ภาพยนตร์สั้น "মননহাজকাবুল্লা" (Mannahajkabul-la)

Seq.	DN	Inf/Est	Locate	Synopsis	Cast	Time	Props	Wardrobe
1	5	D2	E	สถานที่ถ่ายทำเป็นรูปที่ผู้จัดเก็บเรื่องราวในอดีต นำมาผสมผสานกับเทคโนโลยีที่ทันสมัย นำมาประกอบกันเป็นภาพยนตร์	คิม ปธา	16.00	กระเป๋านักเรียน, โพรเซสเซอร์, โพรเซสเซอร์	ชุดนักเรียน, ชุดนักเรียน

ภาพที่ 9 ตารางการถ่ายทำวันที่ 2

28 3 15
จากภาพที่ 8

Shooting Schedule
Shooting Day #3 ภาพยนตร์สั้น "মননহাজকাবুল্লা" (Mannahajkabul-la)

Seq.	DN	Inf/Est	Locate	Synopsis	Cast	Time	Props	Wardrobe
1	10	D40	I	ห้องเรียน คณ.โต	คิม ปธา	6.00	โพรเซสเซอร์, ภาพข่าว	ชุดนักเรียน 5
2	12	N55	I	ห้องเรียน คณ.โต	คิม ปธา	8.00	อุปกรณ์ทำงาน	ชุดนักเรียน 3
3	18	D34	I	คณ.โต	คิม ปธา	10.00	คอมพิวเตอร์, กระดาษ, โพรเซสเซอร์, โพรเซสเซอร์	ชุดนักเรียน 10
4	4	D2	I	ห้องครัว คณ.โต	คิม ปธา	15.00	อุปกรณ์ทำงาน, ตารางเรียน, เบลูมิงตัน	ชุดนักเรียน 1, ชุดนักเรียน 2
5	6	N2	I	คณ.โต	คิม ปธา	18.00	กุญแจ	ชุดนักเรียน 1, ชุดนักเรียน 2
6	14	N70	I	คณ.โต	คิม ปธา	19.00	อุปกรณ์ทำงาน, กระเป๋านักเรียน, กระเป๋า	ชุดนักเรียน 6, ชุดนักเรียน 2
7	3	N1	I	คณ.โต	คิม ปธา	20.00	กระเป๋านักเรียน, กระเป๋านักเรียน	ชุดนักเรียน 1, ชุดนักเรียน 2

ภาพที่ 10 ตารางการถ่ายทำวันที่ 3(1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓๖ ๓ 15
ตารางถ่าย ๓

8	8	N5	I	จุดผู้ใช้โยธการ สนามปืนฯ	คืนซ้อมยิงเป้า ตั้งแถวยิงตามพิกัด คืนวัน ทบทวนการจะยิงเป้าลงมา ปกติคืนเข้าไปใน สนามปืน	คืน	เป้า		21.00	รอยคังคืน กระเป๋าคืนทางของเป้า กระเป๋าคืนของเป้า	จุดคังของคืน จุดคังของเป้า
9	9A	N11	I	อาคาร ผู้ยิงการ สนามปืนฯ	คืนวันวิ่งเข้าไปในอาคารผู้โยธการ คืนคอกโทศัพท์ และคืนพันตามพิกัดเข้าไปที่สนามปืน	คืน			22.00	ไรคังคืนคังของคืน	จุดคังของคืน

ภาพที่ 11 ตารางการถ่ายทำวันที่ 3(2)

29 3 15
ตารางถ่าย ๓

Shooting Schedule
Shooting Day #4 ภาพยนตร์สั้น "สมหนาวจากดาวฤกษ์"

Sl. No.	Day	Start	End	Location	Synopsis	Cast	Time	Props	Remarks		
1	7	D3	E	สนามบุญสวัสดิ์	คืนซ้อมฉากที่ความสูงจุดคืน คืนซ้อมพื้นที่ ไปในสวนและหมู่บ้านใกล้ คับคั่งจากจุดคืน ใกล้ที่เขื่อนของ น้ำขึ้นยาวคับ	คืน	เป้า		รอยคังคืน รอยคังคืนที่ทางของคืน	จุดคังของคืน จุดคังของเป้า	
2	20	D90	F	สนามบุญสวัสดิ์	คืนวันวิ่งเข้าไปในอาคารผู้โยธการ คืนคอกโทศัพท์ และคืนพันตามพิกัดเข้าไปที่สนามปืน	คืน	เป้า		ไรคังคืนคังของคืน ไรคังคืนคังของคืน	จุดคังของคืน จุดคังของเป้า	
3	2	M1	F	ห้องนอน สนนโถ	คืนวันซ้อมฉากที่ความสูงจุดคืน คืนซ้อมพื้นที่ ไปในสวนและหมู่บ้านใกล้ คับคั่งจากจุดคืน ใกล้ที่เขื่อนของ น้ำขึ้นยาวคับ	คืน			ไรคังคืนคังของคืน ไรคังคืนคังของคืน	จุดคังของคืน จุดคังของเป้า	
4	9	N11	I	โต๊ะทำงาน สนนโถ	คืนวันซ้อมฉากที่ความสูงจุดคืน คืนซ้อมพื้นที่ ไปในสวนและหมู่บ้านใกล้ คับคั่งจากจุดคืน ใกล้ที่เขื่อนของ น้ำขึ้นยาวคับ	คืน			จุดคังของคืน ไรคังคืนคังของคืน	จุดคังของคืน จุดคังของเป้า	
5	25	D100	I	ห้องนอน สนนโถ	คืนวันซ้อมฉากที่ความสูงจุดคืน คืนซ้อมพื้นที่ ไปในสวนและหมู่บ้านใกล้ คับคั่งจากจุดคืน ใกล้ที่เขื่อนของ น้ำขึ้นยาวคับ	คืน			ไรคังคืนคังของคืน ไรคังคืนคังของคืน	จุดคังของคืน จุดคังของเป้า	
6	24	D99	I	สนนโถ	คืนวันซ้อมฉากที่ความสูงจุดคืน คืนซ้อมพื้นที่ ไปในสวนและหมู่บ้านใกล้ คับคั่งจากจุดคืน ใกล้ที่เขื่อนของ น้ำขึ้นยาวคับ	คืน			คังคังคืนคังของคืน คังคังคืนคังของคืน จุดคังของคืน จุดคังของเป้า คังคังคืนคังของคืน คังคังคืนคังของคืน คังคังคืนคังของคืน	จุดคังของคืน จุดคังของเป้า	
7	20A	N20	II	กุฎีเทพา	มรดกของของกุฎีเทพ						
8	20B	N30	I	โต๊ะทำงาน สนนโถ	คืนวันซ้อมฉากที่ความสูงจุดคืน คืนซ้อมพื้นที่ ไปในสวนและหมู่บ้านใกล้ คับคั่งจากจุดคืน ใกล้ที่เขื่อนของ น้ำขึ้นยาวคับ	คืน			คังคังคืนคังของคืน คังคังคืนคังของคืน	จุดคังของคืน จุดคังของเป้า	

ภาพที่ 12 ตารางการถ่ายทำวันที่ 4(1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

29.3.15
หน้า 14 จาก 15

9	20C	D81	1	ระเนียง	ค้นขอมเนียงที่ระเนียงคนเคียว	ค้น														จุดถ่ายของเส้น 18
10	20D	D81	1	กอนโค	บรรยากาศห้องนี้ในมหาน	ค้น														จุดถ่ายของเส้น 18
11	20E	D83	2	กุ่มพพ	ค้นไว้ที่ห้องคุณโหวเอื้อการขึ้นเก้าอี้ ๒๐๑	ค้น														จุดถ่ายของเส้น 19

ภาพที่ 13 ตารางการถ่ายทำวันที่ 4(2)

29.3.15
หน้า 15 จาก 15

Shooting Schedule
Shooting Day #5 ภาพยนตร์สั้น "มหานรจากดาวฤกษ์ ๒"

Scn	DN	Int/Ext	Level	Synopsis	Cast	Time	Props	Workshop	
1	22	DPS	B	บ้านดี โจนี่	ค้นซิงกรอนาออคมีนบ้านดี โจนี่ สมบ้านกรีนค้น และ โจนี่ซิงบ้าน	ค้น	น่า สมบ้าน	รถยนต์ของค้น	จุดถ่ายของเส้น 23 จุดถ่ายของเส้น 12 จุดของสมบ้าน
2	23	DPS	1	บ้านดี โจนี่	ค้นและน่า นิ่งคุยกับ โจนี่ที่เป็นบ้านกร	ค้น	น่า โจนี่	กระดาษคนในใจ	จุดถ่ายของเส้น 23 จุดถ่ายของเส้น 12
3	24	DPS	B	บ้านดี โจนี่	ค้นเดินออกมาจากบ้านดี โจนี่แล้วตรวจกระดาษใจ ค้นจนน่าไปกินข้าว	ค้น	น่า	รถยนต์ของค้น	จุดถ่ายของเส้น 23 จุดถ่ายของเส้น 12

ภาพที่ 14 ตารางการถ่ายทำวันที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

การถ่ายทำภาพยนตร์สั้น

การเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์สั้น

ขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์สั้น สิ่งที่จะต้องเตรียมเพิ่มเติม นั่นก็คือ อุปกรณ์การถ่ายทำภาพยนตร์ และการวางแผนสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. อุปกรณ์การถ่ายทำ
2. Shooting script
3. พังการถ่ายทำ
4. การรักษาความต่อเนื่องของการแสดง
5. การควบคุมและจัดการกับนักแสดง

1.1 อุปกรณ์การถ่ายทำภาพยนตร์

1.1.1 กล้องและขาตั้งกล้อง

ภาพยนตร์เรื่องนี้เลือกที่จะใช้กล้อง Sony NEX-700 ตลอดการถ่ายทำ เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ จะมีการถ่ายทำที่ต่อเนื่องกันเป็นเวลานานต่อเนื่องหนึ่งคิว เนื่องจากนักแสดงมีเวลาให้ที่ค่อนข้างจำกัด กล้องตัวนี้มีข้อดีคือ สามารถใช้กล้องถ่ายทำได้อย่างต่อเนื่อง ด้วยแบตเตอรี่ที่มีขนาดใหญ่ทำให้สามารถถ่ายเป็นเวลานานได้ และที่สำคัญก็คือ คุณภาพของไฟล์วิดีโอที่ค่อนข้างดีกว่ากล้อง DSLR คือไฟล์มีการบีบอัดข้อมูลและเก็บรายละเอียดได้ดีกว่า ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการทำ Post-production มาก ส่วนอัตราเฟรมเรท ของภาพยนตร์เรื่องนี้อยู่ที่ 24fps แต่ปัญหาในการใช้กล้องตัวนี้ก็คือ หากกล้องควรมีผู้ช่วย เนื่องจากกล้องมีขนาดใหญ่ ขาตั้งกล้องที่จะมารองรับกับกล้องจะต้องมีขนาดใหญ่เหมือนกัน เพื่อรองรับขนาดของกล้องได้ ถ้าเกิดตากกล้องขาดผู้ช่วยกล้อง อาจจะทำให้การทำงานซ้ำมากขึ้นไปอีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.2 อุปกรณ์บันทึกเสียง

เสียงในภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าเลือกใช้ ไมค์ shotgun ต่อเข้ากับมิกเซอร์ โดยวิธีส่งสัญญาณเสียงจากมิกเซอร์ให้ไปบันทึกกับไฟล์ภาพนั้น ข้าพเจ้าใช้ไมค์ไวเลสต่อสัญญาณ ให้ไฟล์เสียง Synchronize กับไฟล์ภาพจากกล้องเลย โดยที่ระหว่างบันทึกเสียงนั้น เสียงก็จะถูกบันทึกเข้าการ์ดความจำของมิกเซอร์ด้วยเช่นกัน ซึ่งข้อดีของการใช้วิธีนี้บันทึกเสียงก็คือ ผู้บันทึกเสียงสามารถทำงานได้โดยไม่ต้องมาวุ่นวายอยู่กับกล้องเลย แต่ข้อเสียก็คือ ด้วยความที่ต้องใช้ไมค์ถึงสามประเภท ก็จะทำให้ผู้บันทึกเสียงอาจจะมีเสียงสับสนและทำให้ประสิทธิภาพของเสียงลดลงได้เช่นกัน หากเกิดข้อผิดพลาดที่ขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งขึ้นมา สิ่งที่ต้องพึงระวังเป็นอย่างมากก็คือ ต้องคอยตรวจสอบแบตเตอรี่ของไมค์ทุกตัวไว้เสมอ เพราะเมื่อแบตเตอรี่อ่อนลง จะมีผลกับการบันทึกเสียงด้วยเช่นกัน

2 Shooting script

2.1 การตีความ Shooting script จากบทภาพยนตร์

การตีความ Shooting script จากบทภาพยนตร์นั้น เป็นส่วนงานที่ผู้กำกับควร จะทำงานร่วมกับผู้กำกับภาพ เพื่อให้เห็นภาพและรายละเอียดในแต่ละฉากเหมือนกัน ซึ่งการทำ Shooting script นี้ จะช่วยให้ผู้ช่วยผู้กำกับสามารถวางแผนการถ่ายทำในแต่ละฉากได้อีกด้วย ซึ่งการวางแผนการถ่ายทำก็จะทำควบคู่ไปกับการทำผังการถ่ายทำ ซึ่งจะสังเกตเห็นได้ว่า Shooting script จะช่วยทำให้แต่ละหน้าที่ในกองถ่าย สามารถวางแผนและจัดการงานของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 Shooting script

Shooting script

ลมหนาวจากดาวพลูโต

ฉาก1 แดกหัก

ภายใน/ คอนโด-ห้องครัว/ กลางวัน

1.LSต้นล่างงานอยู่ที่ห้องครัว เสียงงานแตกดังขึ้น

CUT

2.CUสายตาของคนที่เหม่อลอยมองงานแตกในอ่างล้างจาน

CUT

3.CUงานแตกที่อยู่ในอ่างล้างจาน

CUT

4.MCUน้ำที่ยื่นหน้าออกมาตามต้น

น้ำ
“เป็นอะไรหรือเปล่า?”

CUT

5.LSต้นและสองนั่งมองน้ำที่ยื่นล้างจานอยู่ที่อ่าง

สอง
“คิดถึงพีปลาเหมือนกันนะ”

ต้นหันมามองหน้าสอง สองยังคงมองน้ำที่อยู่ในครัว

สอง
“ผมรู้สึกว่าน้ำก็มีบางอย่างที่คล้ายๆ
กับพีปลา พี่ต้นว่าไหม?”

CUT

6.MS ต้นค่อยๆหัน ไปมองน้ำ แล้วเขาก็ยิ้มออกมาเล็กน้อยเหมือนกับเห็นด้วยกับสอง

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.LS DOLLY IN น้ำยื่นยึดเส้นยึดสายอยู่ที่ระเบียงของคอนโด ดันเคินถือกาแฟมาสองแก้ว แล้วยื่นให้น้ำ น้ำหันมาหยิบแก้วกาแฟจากดัน น้ำพูดกับดัน

น้ำ

“เรนเดอร์อันนี้ ก็เสร็จแล้วพีตัน”

ดัน

“ดีแล้วจะได้พักกัน ขอบใจมากนะ”

น้ำยิ้มให้กับดัน เธอหยิบกาแฟที่ดันขงให้ขึ้นมาจิบ

น้ำ

“ใช้ได้เลย กลมกล่อมมาก”

ดันยิ้มให้กับน้ำ น้ำมองไปรอบๆห้อง ทั้งสองคนไม่ได้คุยกัน น้ำพยายามคิดเรื่องเพื่อพูดคุยกับดัน

น้ำ

“พีตันมีเรื่องอะไรจะให้น้ำช่วยอีก
กับอภนะ?”

ดันชำเลืองมองไปที่น้ำ เขาค่อยๆยกถ้วยกาแฟของตัวเองขึ้นมาจิบและพลาหงหลบสายตาน้ำ

น้ำ

“ไม่ใช่แค่น้ำกับสองที่เป็นห่วงพีทรอก
ใครๆก็เป็นห่วงพีกันทั้งนั้น”

CUT

8.MCUรับหน้าด่านที่หันไปพูดกับปลา

ต้น

“พี่ยังคิดอะไรไม่ออกเลย ว่าหลังจากนี้
จะเป็นอย่างไร?”

ต้นพยายามพูดกลบเกลื่อนความรู้สึกรังเกียจของน้ำ น้ำหลบสายตาดัน เรื่อยกกาแพจิบและไม่ได้พูด
อะไรต่อ

ต้น

“พี่กับพี่ปลาก็รักกันดี”

เสียงของต้นแทรกขึ้นมา น้ำเงยหน้ามองต้นที่กำลังพยายามระบายปัญหาส่วนตัวให้น้ำฟัง

ต้น

“เวลามีปัญหาก็คุยกันตลอด ชีวิตคู่ก็ดูแฮปปี้ดี
ส่วนเรื่องปลาพี่คิดว่าพี่ก็พอทำใจได้บ้างแล้วล่ะ”

CUT

9.CUรับหน้าน้ำ

น้ำ

“แล้วปัญหามันคืออะไรคะ?”

CUT

10.CUรับหน้าต้นมีท่าทีเหมือนไม่แน่ใจ เขามองไปรอบๆห้องแล้วถอนหายใจออกมา ต้นมองหน้าน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้น

“มันไม่ใช่ปัญหาหรือ เหมือนมันคาใจ”

CUT

ฉาก2 ตีสาม

ภายใน/ คอนโด/ กลางคืน

11.CU โทรศัพท์มือถือที่วางข้างเตียง เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น ที่หน้าจอมือถือมีชื่อ ‘ปลา’ ปรากฏขึ้น ต้นยื่นมือมาเปิดคอมไฟ แล้วกดรับสายโทรศัพท์ กล้องเคลื่อนตาม ไปปรับที่หน้าของต้น

CUT

ฉาก3 สุวรรณภูมิ

ภายนอก/ สนามบินสุวรรณภูมิ-อาคารจอดรถ/ กลางคืน

12.CU นาฬิกาในรถนาฬิกาบอกเวลาตีสามเกือบตีสี่

CUT

13.MS รับหน้าคนที่นอนหัวพิงเบาะรถอยู่ ต้นค่อยๆหันไปมองเห็นปลาที่กำลังเดินมาที่รถ ต้นค่อยขยับนั่งตัวตรง แล้วลงจากรถไปถือของให้ปลา

CUT

14.MS รับหน้าปลาที่เพิ่งขึ้นมานั่งบนรถหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมาเล่น เสียงต้นเก็บกระเป๋าและปิดท้ายรถดังเข้ามาในรถ ต้นเปิดประตูรถขึ้นมานั่ง

CUT

15.CU รับหน้าคนที่ถามปลา

ต้น

“ไม่ลืมอะไรแล้วนะ?”

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

16.CUรับหน้าปลาที่ก้มหน้าคโทรทัศน์อยู่

ปลา

“อืม ดันจ่ายค่าโทรทัศน์ยัง?”

CUT

17.CUหน้าดันที่แสดงออกด้วยท่าทีที่เบื่อหน่าย ดันตอบปลากลับไป

ดัน

“เรายุ่งๆนะ เลยยังไม่ได้ไปจ่าย”

CUT

18.MS Two shot ผ่านกระจกหน้าต่าง ปลาพยักหน้ารับและก้มหน้าก้มตาเล่นโทรทัศน์ต่อไป ดันสตาร์
รถขับรดออกไป

CUT

19.LSรถของดันขับออกไป อาคารผู้โดยสารสนามบินสุวรรณภูมิ เป็นแบ็คกราวด์

CUT

ฉาก9 ปิดปกติ

ภายใน/ คอนโด-ห้องทำงาน/ กลางคืน

20.MSรับหน้าดันที่กำลังเขียนงานออกแบบ บนโต๊ะมีอุปกรณ์เขียนแบบกับหนังสือออกแบบกองไว้
ดันหันไปมองนาฬิกา

CUT

21.CUนาฬิกาบอกเวลาตีสองครึ่ง

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

22.MSรับหน้าดันที่หันมาหีบ โทรศัพท์ขึ้นมาดู

CUT

23.CU หน้าจอโทรศัพท์ที่ยังไม่มีเบอร์ของปลาโทรมา

CUT

24.MSรับหน้าดันที่วาง โทรศัพท์ลงแล้วเขียนงานต่อไป

CUT

25.CUมือที่หีบ โทรศัพท์ของต้นขึ้นมาอีกครั้ง โทรศัพท์ยังคงไม่มีสัญญาณจากปลา

CUT

26.CUรับหน้าดันที่เพิ่งล้างหน้ามา กำลังดูโทรศัพท์ด้วยสีหน้าวิตกกังวล ต้นโทรไปหาปลา ได้ยินแต่เสียงฝากข้อความ ต้นหันไปดูนาฬิกา

CUT

27.CUนาฬิกาบอกเวลาดีดี

CUT

28.CUหน้าดันวิตกกังวล ต้นรีบออกจากห้องไปอย่างรวดเร็ว

CUT

29.LS ต้นรีบเดินเข้าไปในอาคารผู้โดยสาร

CUT

30.CU สีหน้าของคนที่ดูกังวล ดันรีบเดินไปตามบันไดเลื่อนในมือพยายามกดโทรศัพท์หาปลาอยู่ตลอดเวลา

CUT

31.CU เท่าที่ก้าวไปข้างหน้าอย่างรีบร้อน

CUT

32.LS แอบถ่ายคนที่ยืนดูไฟล์บอร์ด ดันค่อยๆทรุดตัวลงแล้วร้องไห้ออกมา

CUT

33.CU ไฟล์บอร์ด คำว่า'Deley'

CUT

34.LS เครื่องบินกำลังลงมาแตะพื้นรันเวย์

CUT

ฉาก4 แล่หันมา

ภายใน/ คอนโด-ห้องนอน-ห้องครัว/ กลางวัน

35.LS วิวของเมืองจากคอนโด

CUT

36.MS รับหน้าดัน รับจากด้านหน้าของโต๊ะทำงานดันกำลังนั่งเขียนงานออกแบบ ดันค่อยๆเงยหน้าไปมองตารางบินของปลา

CUT

37.CU ตารางบินของปลา ถ่ายตั้งแต่วันที่ 5 ไปจนถึงวันที่ 25 ที่มีรูปหัวใจอยู่

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

38.MSรับหน้าดิน ที่เงยหน้ามองตารางบิน ดันกัมหน้าครุ่นคิดอยู่สักครู่ ก็ตัดสินใจลุกออกไป

CUT

39.LSเดินเดินไปหาปลาที่กำลังนั่งมาส์กหน้าอยู่ที่ห้องนั่งเล่น

ดิน

“อาทิตย์หน้าเราไปไหนกันดี?”

ปลา

“ทำไมเหรอ?อาทิตย์หน้ามีอะไร?”

ดินเมินหน้าหนีปลาด้วยท่าทีที่ไม่พอใจ ปลานึกได้ขึ้นมา

CUT

40.CUรับหน้าของปลาที่เพิ่งนึกออก ผ่านไหล่ดิน

ปลา

“อ้อ! ครบรอบแต่งงาน ก็ดินไม่เห็นบอกเลยเรานี
ว่าอยากไปไหน? เราก็นึกว่าดินอยากอยู่บ้าน”

CUT

41.MSดันสายหัวปฏิเสธ ด้วยความไม่พอใจ

CUT

42.CUรับหน้าปลา ที่หันมาให้คำตอบดิน

ปลา

“เงินป่าขี้ไปกินเลยไหมล่ะ?”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CUT

ฉาก5 ระเบิดบางปู (ต่อเนื่องจากฉาก4)
ภายนอก/ สถานตากอากาศบางปู /กลางวัน(ช่วงเวลาตั้งแต่สี่โมงเย็น)

43.LSบรรยากาศบางปู เห็นนางนวลที่บิน โฉบเฉี่ยวนักท่องเที่ยวไปมา

CUT

44.LSนางนวลที่ลอยอยู่ในทะเล

CUT

45.MLS ภาพขนาด Two shot เห็นต้นที่ขึ้นท่าแบมมองออกไปที่ทะเล ปลายกิ่งพิวระหวางสะพาน ต้นหัน
หน้ามาคุยกับปลาที่กำลังถ่ายรูปอยู่

ต้น
นี่ถึงตอนที่เคยมาด้วยกันตอนนั้น“
แล้วมีความสุขนะ”

CUT

46.MCUปลาหันมาบอกต้น

ปลา
“แล้วตอนนี้ละ”?

CUT

47.CUหน้าต้นที่ตอบปลากลับไป

ต้น
“มีความสุขสินะ ก็ตอนนี้ปลาอยู่กับเรา”

CUT

48.MS ปลาค่อยๆหันหน้ากลับไปมองที่ทะเล เสียงโทรศัพท์ของปลาดังขึ้น ปลารีบรับโทรศัพท์ ปลาคุยกับก้อย เพื่อนแอร์โฮสเตสของเธอ

ปลา

“ว่าไงก้อย แลกรีวิววันที่ 23 เหมอ ?
ไปที่ไหนละอเมริกาเห รออ?”

ปลาเดินหนีต้นออกมาห่างๆเพื่อไม่ให้ต้นได้ยิน ปลาตอบกลับไป

ปลา

“ได้ๆ ไม่ได้ติดอะไร โอเคจ๊ะ”

CUT

49.CU หน้าปลาที่หันมามองหน้าต้น

ปลา

”ไม่ห rokok ต้น มันก็ไม่ได้เห็น้อยขนาดนั้นห rokok“

CUT

50.CU ต้นหันหน้าไปบอกปลา

ต้น

”ครั้งนี้ไม่ไปได้อห” “อยู่บ้านบ้างเถอะนะปลา
เราขออ้ออง”

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

52.LS ดันและปลาขึ้นอยู่ที่ริมราวสะพานทะเลสองคน ปลาพิงศีรษะมาชนไหล่ดัน

CUT

53.CU นกนางนวลที่บินอยู่ท่ามกลางห้องฟ้า

FADE OUT

ฉาก 6 นอนไม่หลับ (ต่อเนื่องจากฉาก 5)

ภายใน/ คอนโด-ห้องนอน/ กลางคืน

54.LS ห้องฟ้ายามค่ำคืน จากระเบียงคอนโดของดัน

CUT

55.LS ดันนั่งมองหน้าปลาที่นอนหลับอยู่บนเตียง

CUT

56.MS ปลานอนหลับอยู่บนเตียง

CUT

57.LS ดันนั่งมองปลาที่นอนหลับอยู่บนเตียง

CUT

ฉาก 8 ไป

58.ELS ทางเดินหน้าห้องของดัน

CUT

59.LS ดันนอนอยู่ที่โซฟา ปลาที่กำลังแต่งตัวหน้ากระจก หันมาเรียกดัน

ดัน

“ดันไปได้ละ”

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก10 หวังว่ายังอยู่

ภายใน/ คอนโด-ห้องนั่งเล่น/ กลางวัน

67.CUหน้าของต้นไม้ที่กำลังคุยโทรศัพท์กับเจ้าหน้าที่สายการบิน ต้นเดินไปมาอยู่ในห้อง

ต้น

มันคืออะไรวะ“!? แดงการณจากสำนักงาน
ก็ไม่เคยชัดเจนว่าเกิดอะไรขึ้น เมียผมทำงาน
ให้พวกคุณอย่างหนัก แต่คุณกลับเอาแต่บ้ายเบียง
ที่จะพูดความจริง”

“พูดแต่ว่าหาย มันจะหายได้ไงเครื่องบินทั้งลำเลยนะ!
ใจเย็นหรือ? ถ้าบนนั้นมีเมียคุณอยู่ด้วย คุณจะใจเย็น
ได้ไหมล่ะ?”

“ผมขอร้องพวกคุณนะ บอกความจริงมาเถอะ
การที่ผมต้องนั่งฟังข่าวทุกวัน มันไม่ได้ช่วยให้
อะไรมันดีขึ้นเลย ผมก็ยังหวังว่าเมียผมยังอยู่
ผมขอร้องเถอะนะ? ช่วยพวกเขาให้ได้ซะทีเถอะ”

ต้นเคี้ยวโทรศัพท์ลงไปกับพื้น แล้วเดินออกจากห้องไป

CUT

INSERT กรุงเทพฯตอนเย็นๆ มุมมองจากคอนโด

CUT

ฉาก11 กล้อง

ภายใน/ คอนโด-ห้องนั่งเล่น/ กลางวัน

68.MSต้นนอนคว่ำอยู่ที่โซฟาหน้าทีวี เสียงเคาะประตูห้องดังขึ้น ต้นไม่ทันได้ยิน สองก็เปิดประตูเข้ามา ต้นหันไปมองสองที่เดินเข้ามา

CUT

69.MLSสองที่เปิดประตูห้องเข้ามา แล้วเอามือปิดลูกบิดไปมา

สอง

“ประตูไม่ได้ล็อคอะพี่?”

CUT

70.ELSสองเดินเข้ามาหาต้นที่นอนอยู่บนโซฟา ท่ามกลางสภาพห้องที่ดูรก สองพูดกับต้น

สอง

“เอาแต่เก็บตัวอยู่ในบ้าน มันจะดีขึ้นหรือพี่?”

ต้นไม่ได้ตอบอะไรกลับและกดรีโมทเปลี่ยนช่องทีวี ในมือของสองมีกล่องพัสดุใบเล็กๆ สองถามต้น

สอง

“พี่ต้น ข้างล่างเขาฝากพัสดุมาให้พี่ เขาบอกว่า
ไม่ค่อยได้เจอพี่เลย ก็เลยฝากผมมา จะให้ผม
ไปเก็บไว้ที่ไหนดี?”

ต้นไม่หันไปดูกล่องพัสดุนั้นและไม่ถามว่าใครส่งมา เขาตอบสองกลับไป

ต้น

“เอาไปใส่ไว้บนตู้หน้าห้องน้ำ ตู้ไหนก็ได้”

สองเดินไปเก็บพัสดุไว้ในตู้ เขาเดินผ่านโต๊ะทำงานของตน

CUT

80.MSสองสังเกตเห็นงานที่อยู่บนโต๊ะทำงาน เป็นงานออกแบบคอนโดที่ฉันเขียนมาเกือบสองเดือน สองยกงานขึ้นมาดู บางห้องก็เขียนเสร็จแล้ว สองถืองานออกไปถามต้น

สอง
“คอนโดที่ต่อยังไม่เสร็จอีกหรือพี่?”

CUT

81.CUสองเดินมานั่งข้างต้นที่โซฟา

สอง
“รีบทำละกันนะพี่ ผมว่ามันควรจะเสร็จนานแล้ว
เดี๋ยวพี่จะเสียเครดิตจากพี่ต่อเอานะ”

CUT

82.CUหน้าต้น ที่จ้องมองแต่ทีวี

ต้น
“พี่ก็ทำของที่อยู่ตลอดละ แล้วมันมีอะไรเปล่า?”

CUT

83.CUหน้าสองที่ตอบต้นกลับ

สอง
“ผมจะมาชวนพี่ไปข้างนอกนี่ละ ใครๆก็อยากเจอ
พี่กันทั้งนั้น ผมว่าเฮ้ยนี่เราออกไปข้างนอกกันดีไหม?
อย่าเอาแต่เก็บตัวอยู่คนเดียวเลย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CUT

84.CUหน้าดัน

ต้น
“เราไม่เข้าใจที่หอรอก”

CUT

85.CUหน้าสองที่ลูกออกจากโซฟาไป

สอง
“ผมกลับก่อนนะ”

CUT

86.CUหน้าดัน

ต้น
“ไม่ต้องถือคประตู่”

CUT

87.MCUหน้าสองที่หันมามองต้น แล้วเดินออกจากห้องไป

CUT

88.CUต้นนอนคูทีวี ไม่ได้สนใจสองที่เดินออกจากห้อง

CUT

ฉาก12 กลับมาทำงาน

ภายใน/ คอนโด-ห้องทำงาน/ กลางคืน

89.LSต้นนั่งทำงานอยู่ที่โต๊ะทำงาน

CUT

90.MSต้นหยุดพักสายตา เขามองไปที่รูปตัวอย่างงาน ที่แปะไว้ตรงหน้าเขา

CUT

91.CUแทนสายตาของต้นที่มองกระดาษที่แปะไว้ สายตาของต้นเคลื่อนจนมาถึงรูปปลาที่แปะไว้ ต้น
หยิบโทรศัพท์ขึ้นมา กดโทรหาปลา

CUT

92.MCUต้นโทรศัพท์หาปลาสองครั้ง ก่อนที่จะวางโทรศัพท์ไว้ที่เดิม

CUT

INSERT LSต้นขับรถไปที่สนามบิน

ฉาก13 หายใจให้เต็มปอด

ภายนอก/ สวนเบญจกิติ/ เช้า

93.LSต้นขับรถมาที่สวนเบญจกิติ แล้วลงจากรถ

CUT

94.MSรับหน้าดินเดินเข้ามาในบริเวณสวน

CUT

95.CUหน้าดินที่สูดอากาศหายใจเข้าไปเต็มปอด ต้นมองซ้ายมองขวาก่อนที่จะค่อยๆวิ่งออกไป

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

96.MCU ดันที่วิ่งด้วยสีหน้าที่เหน็ดเหนื่อย ก่อนที่เขาจะค่อยๆลดความเร็วในการวิ่ง จนหยุดเพื่อพักหายใจ เสียงของน้ำที่ตกดันเข้ามา

น้ำ

“ไหวไหม?”

CUT

97.CU รับหน้าน้ำ ดันหันไปมองหน้าน้ำ แล้วยิ้มออกมา

CUT

98.LS Two shot รับจากด้านหลัง ดันและน้ำนั่งคุยกันอยู่ริมบึงของสวน

ดัน

“พี่เพิ่งปิดออฟฟิศไปเมื่อหกเจ็ดเดือนก่อน”

น้ำ

“ทำไมล่ะคะ?”

ดัน

“งานเยอะก็จริง แต่บริหารการเงินล้มเหลว”

CUT

99.MS รับหน้าน้ำถามดัน

น้ำ

“แล้วตอนนี้พี่ดันทำอะไรอยู่เหรอคะ?”

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

100.MSหน้าต้นที่ตอบกลับ

ต้น

“พี่ที่รับงานจากพี่ต่อ เขาก็พอหางานให้พี่
ช่วยทำบ้าง ลูกค้าบางคนก็ยังคุยๆกันอยู่”
“แล้วยังชอบคุยวงอยู่เปล่า?”

CUT

101.MSหน้าน้ำตอบกลับ

น้ำ

“พี่ต้นจะลองให้น้ำดูไหม? เรื่องพวกนี้บาง
ทีมันก็ทำให้เราผ่านช่วงเวลาแย่ๆไปได้นะ
ดีเหลือจะถูกชะตากับพี่มาก เพราะฉะนั้น
คืนนี้ใส่เสื้อดีเหลือนอน รับรองหลับสบายยัน
เช้าแน่”

CUT

102.ELSต้นและน้ำนั่งคุยกันอยู่ริมบึง

CUT

ฉาก14 เธออยู่ในนั้น

ภายใน/ คอนโด-ห้องทำงาน/ กลางคืน

103.LSต้นนั่งทำงานหน้าคอมพิวเตอร์ อยู่ที่โต๊ะทำงาน ต้นหันไปมองที่จอคอมพิวเตอร์

CUT

104.CUหน้าจอคอมพิวเตอร์ รูปต้นกับปลาปรากฏขึ้น ใบหน้าต้นที่ยิ้มแย้มสะท้อนผ่านจอคอมพิวเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CUT

105.CU สายตาของตันที่ดูจอกอมพ้ออยู่ เสียงประตูดังขึ้น ตันหันไปมอง ก่อนที่จะค่อยๆลุกขึ้น

CUT

106.MS ตันค่อยๆลุกจากเก้าอี้ แล้วเดินมาที่บริเวณห้องนั่งเล่น

CUT

107.MLS ปลาผ่านไหล่ตัน ยืนอยู่หน้าตู้เย็น ปลาหันมาพูดกับตัน

ปลา

“ตันเราหิวมากเลย ทำอะไรให้กินหน่อยสิ”

CUT

108.MS ตันยืนอึ้ง เมื่อเห็นปลากลับมา

CUT

109.MLS ปลาผ่านไหล่ตัน ยืนอยู่หน้าตู้เย็น ปลาหันมาพูดกับตัน

ปลา

“ตัน! ตัน! เป็นอะไร ลืมเราแล้วหรือไง!? ”

ทำอะไรให้เรากินหน่อยได้เปล่า?”

110.MS two shot ตันนั่งจ้องหน้าปลาที่กินข้าวด้วยความหิว ปลาหันมาถามตัน

ปลา

“ทำไมยังไม่นอนอีกล่ะ? ทำงานอยู่หรือ?”

ตันพยักหน้ารับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปลา

“ออกแบบคอนโดให้พี่ต่อเสร็จยัง?”

ตัน

“เราไม่ค่อยมีสมาธิ ทำไม่เสร็จซะที ตอนนี่ก็เหลือ
แค่ห้องนั่งเล่น”

CUT

111.MS two shot ปลา มองไปรอบๆห้อง

ปลา

“ตันรู้ปะเนี่ยว่าลืมล็อคห้อง?”

CUT

112.MS two shot ตัน นั่งจ้องหน้าปลา ตันค่อยๆตอบคำถามของปลา

ตัน

“เปล่า เราไม่ได้ล็อคเอง เพื่อปลากลับมาจะ
ได้เข้าห้องได้ไง”

CUT

113.MS two shot ปลา มองมาที่ตัน

ปลา

“เดี๋ยวนี้ออกไปวิ่งแล้วหรือ?”

CUT

114.MS two shot ตัน นั่งจ้องหน้าปลา ตันค่อยๆตอบคำถามของปลา

ตัน

“พอออกไปวิ่ง มันช่วยให้เรานอนหลับได้บ้าง”

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

115.MS two shot ปลาอมงมาที่คัน

ปลา

“แล้วทำไมคันนอนไม่หลับล่ะ?”

CUT

116.MS two shot คันนั่งร้องหน้าปลา คันค่อยๆตอบคำถามของปลา

คัน

“ก็รอไปปรับปลากลับบ้านมาไง”

CUT

117.MS two shot ปลาขี้มให้กับคัน ก่อนที่จะค่อยๆถือจานลูกออกจากไป

CUT

118.LSปลาเดินเอาจานไปวางที่อ่างล้างจาน และเดินไปที่ประตูห้อง

ปลา

“ฝากล้างจานด้วยนะ เดี่ยวเราจะไปสาย”

คัน

“แต่ปลาเพิ่งกลับมาเอง จะไปไหน?”

CUT

119.CUหน้าปลาที่หยุดชะงัก และหันมามองคัน

ปลา

“คันยังรักปลาเหมือนเดิมเปล่า?”

CUT

120.CUหน้าปลาที่ขี้มให้กับคัน ก่อนที่จะเดินออกจากห้องไป

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

121.CUหน้าคั่นที่เรียกปลา

คั่น
“ปลาเดี่ยว...”

CUT

122.LSคั่นที่ปูบหลับอยู่หน้าคอมพิวเตอร์ ค่อยๆลุกขึ้นมา คั่นมองมาที่จอคอมพิวเตอร์ก่อนที่จะค่อยๆหันไปมองที่
โต๊ะกินข้าว

CUT

123.LS แทนสายตาคั่นที่มองที่โต๊ะกินข้าว

CUT

124.LSหน้าของคั่นที่ผิดหวัง

CUT

ฉาก15 ช่วยกัน

ภายใน/ คอนโด-ห้องนั่งเล่น/ กลางวัน

125.CU คั่นนอนอยู่ที่โซฟา สองมาปลุกคั่น คั่นมองหน้าสอง คั่นมองออกไปทางประตูหน้าห้อง

สอง

“มาช่วยพี่ทำงาน ใจ ผมพาคนมาช่วยพี่ด้วย”

CUT

126.LSแทนสายตาคั่น มองไปเห็นน้ำเย็นอยู่หน้าประตู

CUT

ฉาก16 เหลืออย่างเดียว(ต่อเนื่องจากฉาก15)

ภายใน/ คอนโด-ห้องนั่งเล่น/ กลางวัน

127.LS ดัน น้ำและสองนั่งคุยกันอยู่ที่โต๊ะกินข้าว

สอง

“พอดีวันก่อนผมเจอน้ำ แล้วยกคุยกันนิดๆหน่อยๆ
ผมเลยชวนน้ำมาเยี่ยมพี่เลยๆ”

น้ำมองหน้าดันแล้วเธอก็ยิ้มด้วยความจริงใจ

น้ำ

“น้ำเลยบอกให้สองมาช่วยพี่ดันทำงานเลย
เห็นสองบอกว่าพี่ดันยังมีงานค้างอยู่”

สอง

“แล้วคอนโดของพี่ต่อเสร็จยังพี่?”

CUT

128.MS หน้าของดันที่หลบสายตาของสอง

สอง

“เอาน้ำพี่ จะได้เสร็จๆซะที เห็นแก่พี่ต่อเขาด้วย”

CUT

129.CU หน้าน้ำที่มองดัน

น้ำ

“หรือว่าที่น้ำมา ทำให้พี่ดันอึดอัดหรือเปล่าคะ?”

CUT

130.CU หน้าดันที่ตอบกลับน้ำ

ต้น
“เปล่าๆ ไม่ใช่ๆ อย่างคือนั่นสิ”

CUT

131.CUหน้าสอง

สอง
“งั้นเอามาดูกันเลขที่”

CUT

132.CUหน้าต้น ที่มองสอง ก่อนที่จะค่อยๆ ลุกออกไป

CUT

133.LS สองและน้ำ นั่งมองต้น ที่เดินไปหยิบงาน ต้นเดินกลับมาที่โต๊ะ ทั้งคนช่วยกันจัดการข้าวของบนโต๊ะ เพื่อให้ต้นเองวางไว้บนโต๊ะ

CUT

INSERT ทำงานกันอย่าส่งสนุกสนาน จนถึงกลางคืน

CUT

ฉาก17 แนะนำ(ต่อเนื่องจากฉาก1)

ภายนอก/ คอนโด-ระเบียง/ กลางคืน

134.LS ต้นกับน้ำ นั่งกินกาแฟกันอยู่ที่ระเบียงนอกห้อง ทั้งคู่แหยงหน้ามองท้องฟ้าด้วยกัน

น้ำ

เห็นดาวเยอะดีเนอะพี่ บางทีมองๆ แล้วก็รู้สึกว้า
คนบนนั้นอาจจะมองเราอยู่เหมือนกัน”

ต้น

น้ำคิดว่าบนดาวดวงอื่น มีคนอยู่ด้วยหรือ?”

น้ำ

”น้ำหมายถึง อาจจะเป็นใครก็ได้ที่มองลงมานะ“

ตัน

ถ้”ปลาอยู่บนนั้น เจ้าจะมองกลับมาที่โลกไหม?”

น้ำ

”น้ำว่าพีปลาอาจจะส่องกล้องดูที่อยู่ตลอดก็ได้นะ“

ตัน

..”ปลาอาจจะกลับมายื่นคูดาวข้างๆที่ตรงนี้อีกก็ได้“

CUT

135.MCUหน้าน้ำหันมาถามตัน

น้ำ

”พี่ตันเคยได้ยินเรื่องดาวพลูโตเปล่า?”

ตัน

”ทำไมเหรอ?”

น้ำ

”ก็มันเป็นดาวประจำราศีของพี่ไง ดาวพลูโตเป็นดาวที่เล็กและอยู่ไกลพระอาทิตย์ที่สุด ในขณะที่ทุกคนกำลังมีความสุข คนราศีพิจิกกลับรู้สึกเศร้าและสูญเสียอยู่ลึกๆ“

CUT

136.CUหน้าตันที่มองน้ำ

CUT

137.MCUหน้าน้ำ

น้ำ

”โหราศาสตร์นะ“

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

138.CUหน้าคันที่มองน้ำ แล้วค่อยๆแหงนไปมองท้องฟ้า

139.MCUหน้าน้ำ ที่หันมาคุยกับคัน

น้ำ

”ถ้าพี่คันอยากให้น้ำช่วยก็บอกนะ“

140.CUหน้าคัน ที่หันมามองน้ำ ก่อนที่จะหันไปมองท้องฟ้าอีกครั้ง

ฉาก18 ห้องนั่งเล่น

ภายใน/ คอนโด-ห้องนั่งเล่น/ กลางวัน

141.LSคันนอนอยู่ที่ห้องนอน ก่อนที่จะค่อยๆลุกขึ้นมา คันเดินมาที่ห้องนั่งเล่นที่ดูเรียบร้อย เขาหันไปมองที่โต๊ะกินข้าว ที่มีงานของเขาวางไว้อยู่

142.CU แทนสายตาคันที่มองงานที่อยู่บนโต๊ะ

143.CUหน้าของคันที่มองงานแล้วก็ยิ้มออกมา

ฉาก19 ส่องงาน

ภายนอก/ ร้านอาหาร/ กลางวัน

144.MCUหน้าคันที่กำลัง อธิบายงานให้กับพี่ต่อและพี่สาฟิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คืน

“ส่วนพื้นที่ใช้สอยสุดท้าย ก็เป็นห้องนั่งเล่นที่เอาให้ทุกคน
ได้ใช้สอยทั้งฟุต่อ พี่สาและลูกพี่ ผมก็เลือกที่จะใช้โต๊ะกลม
เวลาที่นั่งด้วยกันจะได้นั่งคุยกันได้เห็นหน้า แล้วเพื่อนข้างหน้า
ลูกพี่พาเพื่อนๆที่โรงเรียนมาที่คอนโค จะได้ใช้สอยได้ตาม
สะดวก แต่ถ้าเกิดลูกพี่..อยากจะใช้พื้นที่สำหรับทำอย่างอื่น..
โต๊ะก็สามารถพับเก็บได้ คือมันจะเป็นพื้นที่สำหรับทุกคน
ในครอบครัวครับ..”

CUT

145.MS two shot ฟุต่อและพี่สาที่มองเห็นด้าน

ฟุต่อ

“เป็นอะไรหรือเปล่าคืน?”

CUT

146.MCU หน้าคืน ตอบฟุต่อ

คืน

“ฟุต่อครับ ผมออกแบบอย่างเต็มที่แล้วครับ
มันดีที่สุดในแง่จริงๆ พี่ช่วยทำให้ภาพครอบครัว
ที่ผมคิด มันเกิดขึ้นจริงนะครับ”

CUT

147.CU หน้าของพี่สา

พี่สา

“คืนไม่ได้ออกแบบคอนโค แต่พี่รู้สึกได้เลยว่า
คืนกำลังออกแบบครอบครัว มันทำให้พี่ซาบซึ้งใจ
มากจริงๆ ขอขอบคุณคืนมากๆนะ”

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

148.MCUหน้าของคันที่มองหน้าพีসা

CUT

ฉาก20 ไม่อยู่

ภายนอก/ สวนเบญจกิติ/ เช้า

149.LSคั่นนั่งคนเดียวท่ามกลางต้นไม้ ของสวน

CUT

150.MCUคั่นค่อยๆเอนตัวลงนอนกับพื้นหญ้า

CUT

151.CUตาของคันที่ค่อยๆลืมขึ้นมา

CUT

ฉาก21 เปิดประตู

ภายใน/ บ้านพีโรจน์/ กลางวัน

152.LSน้ำเดินนำคันมาที่บ้านของพีโรจน์

CUT

153.MCUคั่นหยุดเดินตามและมองไปที่น้ำ

CUT

154.MCUนำหันมามองคั่น ก่อนที่จะพยักหน้าให้คั่น นำเดินต่อไป

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

155.MCU ดันเคินตามน้ำ

CUT

156.MCU น้ำเคาะประตู พี่โรจน์เปิดประตูออกมา

พี่โรจน์

“สวัสดิ์ เข้ามาก่อนสิ”

น้ำและดันเคินเข้าไปในบ้านของพี่โรจน์

CUT

ฉาก22 วิญญาณ

ภายใน/ บ้านพี่โรจน์/ กลางวัน

157.LS ทั้งสามคน นั่งกันอยู่ในห้องรับแขก น้ำแนะนำดันให้พี่โรจน์รู้จัก

พี่โรจน์

“เอาละ จะให้ผมช่วยอะไรดี?”

น้ำ

“นี่พี่ดันที่หนูจะมาให้พี่ช่วยคะ”

ดันยิ้มออกมาและยกมือขึ้นไหว้พี่โรจน์ พี่โรจน์นั่งลงตรงข้ามกับดัน เขายกมือรับไหว้ขึ้นมา พี่โรจน์นั่งมองดันอยู่นิ่งๆ

ดัน

“ผมอยากคุยกับภรรยาของผมครับ...

เธอหายไปกับเครื่องบิน”

พี่โรจน์พยักหน้านิ่ง เขายื่นกระดาษสีขาวแผ่นเล็กๆแผ่นหนึ่งกับปากกาให้กับดัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พี่โรจน์

“ช่วยเขียนเลขที่บ้านกับวันเดือนปีเกิดของภรรยาเราหน่อย”

CUT

158.MSต้นรับกระดาษมาเขียนเลขที่บ้าน แล้วยื่นให้กับพี่โรจน์

CUT

159.MSรับกระดาษมาจากต้น แล้วอ่านเลขที่บ้าน

พี่โรจน์

“เธอหนาวมาก เธออยากกลับมาที่บ้าน
แต่เธอไม่กล้ากลับบ้าน เพราะเธอยังรู้สึกผิด”

CUT

160.MSต้นมองหน้าพี่โรจน์

ต้น

“รู้สึกผิดเรื่องอะไรครับ?”

CUT

161.CUหน้าพี่โรจน์

พี่โรจน์

“เพราะก่อนหน้าที่จะเกิดเรื่อง เราได้ห้ามไม่ให้เธอไป
แต่เธอก็รันที่จะไป จนสุดท้ายมาเกิดเหตุขึ้น”

เมื่อพี่โรจน์พูดเสร็จเขาก็หลับตาลงและทำสมาธิ

พี่โรจน์

“เธอฝากบอกขอโทษเรื่องลูกด้วย”

พีโรจน์ยังนั่งหลับตาพูดต่อไป

พีโรจน์

“เธอรู้สึกผิด ที่ทำให้ชีวิตครอบครัวต้องพังทะลายลง
เธอขอโทษที่เธอเอาแต่ทำงาน จนไม่ได้ใส่ใจครอบครัว
เธอรอให้เราให้อภัยเธออยู่”

CUT

162.CUหน้าดัน ที่พูดกับพีโรจน์

ดัน

“จริงๆแล้วเราไม่ได้โกรธปลาทะลอก แต่เราโกรธตัวเอง
ที่ทำให้ปลาต้องมาลำบาก ถ้าเราไม่ทำให้ออฟฟิศเจ๊ง
ปลาก็คงไม่ต้องมาทำงานหนัก เราแค่อยากจะเป็นสามี
ที่คอยดูแลภรรยา เป็นสามีที่ดีและอยากจะเป็นพ่อที่ดี
ด้วย เราเพิ่งจะเข้าใจว่าครอบครัวนั้นมันคืออะไร...
มันคือความอบอุ่นในเวลาที่เราทุกข์ใจหรือลำบากใจ
ยังรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยวมากเท่าไร มันก็ยังสัมผัส
ได้ถึงความอบอุ่นของปลา เราเสียใจที่เราไม่มีโอกาสได้
บอกว่าเรารักปลามากแค่ไหน”

CUT

163.CUหน้าของน้ำที่มองหน้าดัน

CUT

164.CUหน้าของพีโรจน์

พีโรจน์

“ตอนนี้เธอมานั่งชบไหล่เรา เหมือนที่เธอชอบทำ”

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

165.CUหน้าของคันที่หันไปมองไหล่

ที่โรจน์

“ดูเหมือนเธอจะทิ้งอะไรไว้ให้นะ ลองกลับไปหาดู”

CUT

ฉาก23 ลงเอย(ต่อเนื่องจากฉาก22)

ภายนอก/ บ้านที่โรจน์/ กลางวัน

166.LSดันเก็บข้าวของๆปลาใส่กล่อง

CUT

167.CUกล่องพัสดุใบเล็ก อยู่บนตู้ ดันเอื้อมมือ ไปหยิบ

CUT

168.LSเป็นภาพถ่ายจากกระจก ดันเดินออกไปนั่งที่เตียง

CUT

169.MCUคั่นนั่งแกะห่อพัสดุดูออก

CUT

170.CUคั่นดึงกล่องสีดำ ออกมาจากกล่องพัสดุ คั่นค่อยๆเปิดกล่องสีดำดู

CUT

171.MCUคั่นมองนาฬิกา ที่อยู่ในกล่องสีดำขึ้นมาดู

CUT

172.CU นาฬิกาข้อมือ ที่ต้นหยิบออกมา ข้างใต้นาฬิกามีกระดาษข้อความใบเล็กๆอยู่ข้างใน ต้นหยิบออกมา แล้วเปิดออก มีข้อความเขียนว่าเราอาจจะไม่มีเวลาให้'หัด' แต่เรามีนาฬิกาให้'หัด'นะ555 ถ้าใสนาฬิกานี้แล้วเราจะ'ได้'มีเวลาอยู่ด้วยกัน ปลา'

CUT

173.CU หน้าคั่นที่มองข้อความนั้น ก่อนที่จะขี้ออกมา

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ผังการถ่ายทำ

ในฉากที่จะต้องมีการเคลื่อนย้ายกล้องหรือจำนวนช็อตจะต้องเยอะนั้น การเขียนผังการถ่ายทำ จะช่วยทำให้รู้ได้ว่า ควรจะถ่ายช็อตใดก่อน ซึ่งข้าพเจ้าได้ทำการออกแบบผังไฟของฉาก 14 ซึ่งมีจำนวนช็อตอยู่เกือบ 15 ช็อต จึงต้องมีการวางแผนสำหรับการถ่ายทำอย่างรัดกุม เพื่อให้การถ่ายทำอยู่ภายใต้เวลาที่กำหนด

2.1 ผังการถ่ายทำ

ฉาก 14 เสร็จอยู่ในนั้น

ภายใน/ คอนโด/ กลางคืน

103.LS ต้นนั่งทำงานหน้าคอมพิวเตอร์ อยู่ที่โต๊ะทำงาน ต้นหันไปมองที่จอคอมพิวเตอร์

ภาพที่ 15 แปลนของห้องและผังไฟในฉาก 14

4.การรักษาความต่อเนื่องของการแสดง

การรักษาความต่อเนื่องถือว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากในขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์ เพราะในการถ่ายทำนั้น อาจจะมีเวลาจำเป็นที่จะต้องถ่ายแบบข้ามไปข้ามมา คือ อาจจะต้องเอาฉากสุดท้ายมาถ่ายก่อนฉากที่หนึ่ง สองหรือสาม ตามความสะดวกของการจัดตารางการถ่ายทำ ซึ่งสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับนักแสดง ที่จะพยายามประคับประคองอารมณ์ให้ต่อเนื่องกันในทุกๆฉาก เพราะนักแสดงอาจจะเคยแสดงฉากสองเมื่อเดือนที่แล้ว แล้วจะต้องมาแสดงฉากหนึ่งในเดือนถัดไป นักแสดงและผู้กำกับจำเป็นจะต้องรักษาความต่อเนื่องทางอารมณ์ไว้ให้ได้ ซึ่งวิธีที่ข้าพเจ้าเลือกใช้ก็มีดังนี้

4.1 ใช้บทภาพยนตร์ในการรักษาความต่อเนื่อง ซึ่งหมายความว่า บทภาพยนตร์นั้นถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยชี้นำสภาวะอารมณ์ได้ดีที่สุด ซึ่งหมายความว่า ทุกครั้งที่นักแสดงได้อ่านบทภาพยนตร์ นักแสดงจะสามารถตีความสภาวะอารมณ์และมีความเข้าใจได้ตรงกับผู้กำกับ เพราะฉะนั้นควรที่จะให้ความสำคัญกับการเขียนรายละเอียดของสภาวะอารมณ์และทีมงานนักแสดง ต้องใช้บทภาพยนตร์ร่างเดียวกันตลอดการถ่ายทำ

4.2 ในขณะที่กำลังถ่ายช็อตปัจจุบันอยู่ ผู้กำกับควรที่จะนึกภาพช็อตก่อนหน้าสามช็อตและช็อตต่อไปอีกสามช็อตเช่นกัน เปรียบเสมือนเป็นการตัดต่อภาพยนตร์ เพื่อนึกอารมณ์และความต่อเนื่องทางการแสดงและเป็นการทบทวนความต้องการของผู้กำกับอีกด้วยว่าในแต่ละช็อตของกต้องการการแสดงแบบไหนกันแน่

4.3 ในระหว่างที่กำลังถ่ายทำในแต่ละฉากนั้น ในฉากหนึ่งฉากอาจจะมีฉากการแสดงที่จำเป็นจะต้องใช้อารมณ์อย่างสูง จนบางครั้งนักแสดงไม่อาจที่จะเล่นหลายครั้งได้ ผู้กำกับควรรู้ว่าในแต่ละฉากนั้น การแสดงออกอันไหนที่สำคัญที่สุด เช่น ในฉาก 24 นั้น เป็นฉากที่ดันกำลังเก็บห้องและได้ไปเจอกล่องของขวัญที่ปลาทิงไว้ให้ ซึ่งตอนที่ดันเปิดมาดันก็ถึงกับร้องไห้ เมื่อรู้ว่าปลาทิงสิ่งของไว้ให้เขา ซึ่งผู้กำกับจำเป็นที่จะต้องรู้เป็นอย่างมากว่าหากให้นักแสดงเล่นยาวจนจบนั้น นักแสดงอาจจะเล่นได้ครั้งเดียว ซึ่งในที่นี้ข้าพเจ้าก็ได้วางแผนในการถ่ายทำคือ ถ่ายแบบสามเทค(Triple take) โดยถ่ายขนาดภาพกว้างก่อน แล้วค่อยๆเปลี่ยนมุมกล้องเป็นขนาดกลางและแคบตามลำดับ แต่ควรจะให้นักแสดงเล่นไปเรื่อยๆไม่ควรจะถ่ายข้ามไปข้ามมามากนัก เพื่อที่นักแสดงจำได้เข้าใจการกระทำของตัวเองและนักแสดงนั้นจะเข้าใจในจังหวะของกระทำไปเอง แต่ผู้กำกับเองก็ควรคุยกับนักแสดงว่าสามารถแสดงฉากอารมณ์นี้ได้หรือไม่ เพราะนักแสดงบางคนอาจจะขอถ่ายช็อตที่ต้องใช้อารมณ์หรือทักษะสูงๆก่อนหรือบางคนก็อาจจะขอถ่ายที่หลังก็ได้

4.4 .เนื่องจากในภาพยนตร์เรื่องนี้ มีจำนวนฉากที่ค่อนข้างเยอะ การที่ให้นักแสดงเล่นข้ามฉากไปมา อาจจะเป็นเรื่องที่ยากสำหรับนักแสดง โดยเฉพาะการนึกถึงความสัมพันธ์ของตัวละครในภาพยนตร์ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมากในการแสดงเพราะการที่รู้ความสัมพันธ์นั้น จะช่วยให้นักแสดงเข้าใจในสภาวะอารมณ์ของตัวละครได้ ในภาพยนตร์เรื่องนี้ข้าพเจ้าได้จัดการวางการถ่ายทำให้สนับสนุนกับการแสดง คือ นำฉากที่เดินและปลาจะต้องแสดงร่วมกันมาถ่ายก่อน เพื่อที่เมื่อถึงเวลาที่นักแสดงจะต้องเล่นฉากที่จะต้องนึกถึง ภรรยาที่สูญเสียไป นักแสดงก็จะเข้าใจว่าเหตุการณ์ความสัมพันธ์ของตัวละครเป็นอย่างไร เช่น เดินและปลาเคยรักกันยังไง รักกันขนาดไหน ทะเลาะกันเรื่องอะไร เป็นต้น แต่ข้อเสียของการถ่ายทำแบบนี้ก็คือ จัดตารางเวลาในการถ่ายทำให้คือนักแสดงทุกคนลงตัวได้ยาก ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของตารางเวลาด้วย

4.5 ในระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์นั้น สิ่งสำคัญที่จะทำให้นักแสดงรักษาความต่อเนื่องของอารมณ์ให้ต่อเนื่องได้นั้น ก็คือ สมานธิ ซึ่งเกิดจากปัจจัยหลายๆอย่างที่จะช่วยให้นักแสดงมีสมานธินั้น ไม่ควรที่จะชวนนักแสดงคุยหรือเล่นจนเกินงาม โดยเฉพาะฉากที่ต้องการสภาวะอารมณ์ที่ตึงเครียดมากๆ และในขณะที่ถ่ายทำภาพยนตร์นั้น ควรสร้างความวุ่นวายหน้าฉากให้น้อยที่สุด เพราะในขณะที่นักแสดงกำลังสร้างสมานธิ ทีมงานไม่ควรที่จะเดินเพ่นพ่านไปมาหรือสร้างเสียงดังเอะอะโวยวายเพราะจะเป็นการรบกวนสมานธินักแสดงเป็นอย่างมาก

5. การควบคุมและจัดการกับนักแสดง

นักแสดงหลายๆคน อาจจะค่อนข้างมีความเป็นตัวของตัวเองสูงและมีการวางตัวที่อาจจะไม่เป็นกันเองกับทีมงาน อาจจะสร้างปัญหาในการทำงานได้ ซึ่งในกรณีนี้ ข้าพเจ้าก็ได้เจอทั้งนักแสดงที่มีความเชื่อมั่นในตัวสูง สูงจนไม่สนใจความต้องการของผู้กำกับ ยังได้เจอกับนักแสดงมืออาชีพ ที่มีการวางตัวในกองถ่ายนักศึกษาไม่ค่อยเหมาะสม สร้างความรู้สึกอึดอัดให้กับทีมงานเป็นอย่างมากและยังได้พบกับนักแสดงหน้าใหม่ แต่ก็ยังพอมีวิธีแก้เฉพาะหน้าที่สามารถจัดการได้เช่นกัน

5.1 การมีช่องว่างระหว่างผู้กำกับและนักแสดง สำหรับนักแสดงที่มีความเชื่อมั่นในตัวสูง ซึ่งนักแสดงประเภทนี้อาจจะไม่ค่อยเคารพผู้กำกับเพราะอาจจะเกิดจากหลายปัจจัย เช่น ผู้กำกับคนนั้นไม่มีความสามารถหรือบารมีมากพอ หรือนักแสดงไม่เชื่อถือในบทบาทยนตร์ แต่ในกรณีของข้าพเจ้า เนื่องจากนักแสดงมีอายุรุ่นราวคราวเดียวกับข้าพเจ้า ทำให้ความรู้สึกของนักแสดงนั้นเหมือนทำงานกับเพื่อน ข้าพเจ้าจึงใช้วิธีให้ผู้ช่วยผู้กำกับ เป็นผู้ที่ไปจัดการกับนักแสดงทุกอย่าง โดยที่ข้าพเจ้ามีหน้าที่บอกกับนักแสดงว่าการแสดงนั้นใช่หรือไม่ใช่ ทุกครั้งที่มีการแก้ไขการแสดงหรือต้อง

วิจารณ์การแสดงนั้น ข้าพเจ้าจะกระทำผ่านผู้ช่วยผู้กำกับเท่านั้น หลังจากที่ทำแบบนี้ไปสักสองสามคิว ข้าพเจ้าสังเกตได้ว่า นักแสดงมีความเชื่อมั่นในตัวผู้กำกับมากขึ้นและให้เกียรติและเกรงใจกับผู้กำกับและทีมงานมากขึ้น

5.2 ลดการพูดการเล่นและเป็นมืออาชีพ

หลายๆครั้งที่ตัวผู้กำกับเองหรือทีมงานที่อาสาช่วยเหลือ ทำให้ภาพยนตร์นั้นมีปัญหาถึงแม้ว่าจะไม่ได้เจตนาเลยก็ตาม สาเหตุหลักๆก็เกิดมาจากการที่ทีมงานนักแสดงนั้น ดัดเล่นกันหรือมีการพูดจาเข้าแหย่ในเชิงตลกกันมากจนเกินไป ซึ่งจากการกระทำดังกล่าวนี้ จะส่งผลให้คนที่มาช่วยเหลือ เกิดการตัดสินใจขึ้น หมายความว่าพวกเขาเหล่านั้นที่มาช่วยเหลือ อาจจะรู้สึกว่าการมาที่กองถ่ายนั้น ไม่ได้เกิดการทำงานเป็นจริงเป็นจังตามที่ควรจะเป็น เขาก็จะไม่อยากมาช่วยเหลืออีก โดยเฉพาะทีมงานหรือนักแสดงที่อาจจะไม่ได้รู้จักกับตัวผู้กำกับเป็นการส่วนตัว ซึ่งปัญหานี้ล้วนเกิดขึ้นตลอดเวลา โดยเฉพาะการทำงานกับรุ่นพี่รุ่นน้อง แต่อย่างไรก็ตามการพูดคุยพูดเล่นก็ยังต้องมีข้อดีอยู่นั่นก็คือ จะช่วยให้บรรยากาศของกองถ่ายเป็นไปอย่างสนุกสนาน ทำให้ใครๆก็อยากมาออกกองด้วย ผู้กำกับและโปรดิวเซอร์จึงมีส่วนสำคัญในการกำหนดทิศทางของบรรยากาศการทำงานในกองถ่าย

5.3 ใช้บทบาทยนตร์ในการจัดการนักแสดง

บทบาทยนตร์เป็นอีกหนึ่งเครื่องมือสำคัญ ที่จะช่วยทำหน้าที่สื่อสารสิ่งที่ผู้กำกับต้องการให้กับนักแสดง ถึงแม้ในเบื้องต้น นักแสดงที่มาแสดงให้ จะมีความชื่นชอบในบทบาทยนตร์ของข้าพเจ้า แต่ในขณะที่กำลังถ่ายทำ หลายๆครั้งนักแสดงมักจะเกิดอาการดูถูกบทบาทยนตร์และสติปัญญาของผู้กำกับ ทั้งตั้งใจและไม่ตั้งใจ เมื่อเจอเหตุการณ์เช่นนี้ ผู้กำกับควรที่จะมีสติและสามารถอธิบายทุกสิ่งที่อยู่ในบทได้ แม้กระทั่งสิ่งของเล็กๆน้อยๆที่ดูจะไม่มีผลต่อการแสดง หลังจากที่ข้าพเจ้าสามารถอธิบายรายละเอียดและทุกคำถามของนักแสดงที่มีต่อบทบาทยนตร์ได้แล้วนั้น สิ่งที่เกิดขึ้นไปก็คือ ทักษะคตินักแสดงที่มีต่อผู้กำกับ นักแสดงจะเกิดความรู้สึกเชื่อในตัวผู้กำกับ และสามารถแสดงได้ โดยไม่มีข้อสงสัย ท้ายที่สุดผู้กำกับก็จะได้รับความเคารพจากนักแสดงด้วยเช่นกัน

5.4 รู้ขีดจำกัดนักแสดงและลดการวิจารณ์นักแสดงหน้าใหม่

นักแสดงหน้าใหม่หลายๆคน อาจจะยังไม่รู้วิธีการควบคุมร่างกายและการแสดงออก ระหว่างตัวเขาจริงๆกับตัวละคร ซึ่งอย่างในกรณีของข้าพเจ้า การนักแสดงหน้าใหม่มาแสดงกับนักแสดงมืออาชีพมาแสดงร่วมกัน ซึ่งผลที่ออกมาก็คือ นักแสดงหน้าใหม่จะมีความกดดันในตัวเองสูง ยิ่งวิจารณ์การแสดงมากเท่าไร เขาจะก็จะยิ่งกดดันตัวเองมากขึ้นเท่านั้น วิธีแก้ก็คือพยายามให้เขาล้นใกล้เคียงกับความเป็นตัวเองมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ก็ยังมีบางครั้งที่การแสดงอาจจะทำให้การถ่ายทำ

ถ้าซ้ำ ซ้ำพเจ้าก็เลือกใช้ชีวิตโอเคมก่อก้องเข้าช่วย เช่น ไปเน้นเก็บภาพ Insert หรือเน้นเก็บ Re-action ของนักแสดงอีกคนแทน แต่การที่ให้นักแสดงเล่นเป็นตัวของตัวเองนั้น ก็จะมีข้อเสียก็คือ ผู้กำกับอาจจะสูญเสียบุคลิกตัวละครตามบทบาทขยตร์ไป แต่อาจจะได้บุคลิกตัวละครที่ดีขึ้นหรือแย่งก็ได้ แต่การแก้ปัญหานักแสดงหน้าใหม่ที่ดี่ที่สุดก็คือ ควรคัดเลือกมาให้ตรงกับตัวละครและมีพื้นฐานที่สูงมากพอในการแสดงภาพยนตร์

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

1. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

สำหรับในขั้นตอนของการทำ Post Production จะแบ่งงานออกเป็น 5 ส่วนสำคัญหลักๆ ซึ่งประกอบไปด้วย

1. การตัดต่อ
2. การผสมเสียง
3. การปรับสี
4. การทำเพลงประกอบภาพยนตร์
5. การตัดต่อแบบสมบูรณ์

1. การตัดต่อ

1.1 การจัดการไฟล์และฟุตเทจ

เนื่องจากในภาพยนตร์เรื่องนี้ มีจำนวนกว่า 25 ฉาก ซึ่งนั่นหมายความว่าจำนวนของฟุตเทจจะมีเยอะมาก สิ่งแรกที่เราควรทำก็คือ การจัดการกับฟุตเทจและไฟล์เสียงต่างๆ ซึ่งวิธีของข้าพเจ้าก็คือ สร้างโฟลเดอร์ในฮาร์ดดิสก์ที่ใช้ตัดต่อขึ้นมา โดยให้จำนวนโฟลเดอร์มีเท่ากับจำนวนฉากตามบทภาพยนตร์ อาจจะมีการสร้างโฟลเดอร์เพิ่มขึ้น ตามความเหมาะสมในการทำงานได้ เช่น ข้าพเจ้าได้แยกโฟลเดอร์ในส่วนของภาพ Insert ไว้ในโฟลเดอร์ที่ชื่อว่า Montage เป็นต้น

Name	Date modified	Type	Size
behind	30/3/2558 0:54	File folder	
montage	13/6/2558 22:44	File folder	
Scene 1	24/4/2558 9:05	File folder	
Scene 2	30/3/2558 0:46	File folder	
Scene 3	29/3/2558 7:25	File folder	
Scene 4	29/3/2558 19:39	File folder	
Scene 5	18/3/2558 21:47	File folder	
Scene 6	29/3/2558 7:24	File folder	
Scene 7	9/5/2558 16:09	File folder	
Scene 8	29/3/2558 7:23	File folder	
Scene 9	30/3/2558 0:48	File folder	
Scene 10	24/4/2558 9:00	File folder	
Scene 11	1/4/2558 18:50	File folder	
Scene 12	29/3/2558 7:17	File folder	
Scene 13	9/5/2558 16:08	File folder	
Scene 14	24/4/2558 9:06	File folder	
Scene 15	24/4/2558 9:01	File folder	
Scene 16	24/4/2558 9:01	File folder	
Scene 17	24/4/2558 9:03	File folder	
Scene 18	24/4/2558 9:04	File folder	
Scene 19	26/4/2558 14:21	File folder	
Scene 20	9/5/2558 16:08	File folder	
Scene 21	26/4/2558 23:54	File folder	
Scene 22	26/4/2558 14:18	File folder	
Scene 23	26/4/2558 23:54	File folder	
Scene 24	24/4/2558 9:04	File folder	
Scene 25	30/3/2558 0:49	File folder	

ภาพที่ 16 การจัดการฟุตเทจแยกตามฉากในบทภาพยนตร์

การจัดการไฟล์งานทั้งหมดให้อยู่ในที่เดียวกัน จะช่วยให้สะดวกเวลาเคลื่อนย้ายและค้นหาไฟล์ ในกรณีที่จะต้องย้ายไฟล์งานไปจัดการในส่วนต่างๆต่อ เช่น ในการปรับสีภาพ อาจจะต้องย้ายโปรเจกไปทำต่อในคอมพิวเตอร์เครื่องอื่นต่อ

1.2 การตัดต่อแบบหยาบ(Rough cut)

การตัดต่อ Rough cut ของข้าพเจ้า ในเบื้องต้นข้าพเจ้าได้ตัดตามการเล่าเรื่องของบทภาพยนตร์ แต่อาจจะมีการตัดต่อภาพและเสียงเพื่อทดลองเทคนิคเพื่อให้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการบ้าง สิ่งสำคัญในการตัดต่อแบบ Rough cut ก็คือ การตรวจสอบความต่อเนื่องของฉากแต่ละฉาก ได้ทดลองตัดข้อตบบางข้อตให้ยืดยาวหรือสั้นลงบ้าง โดยมีเมื่อตัดเสร็จทั้งเรื่อง จะพอเห็นอารมณ์ของหนังและเห็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

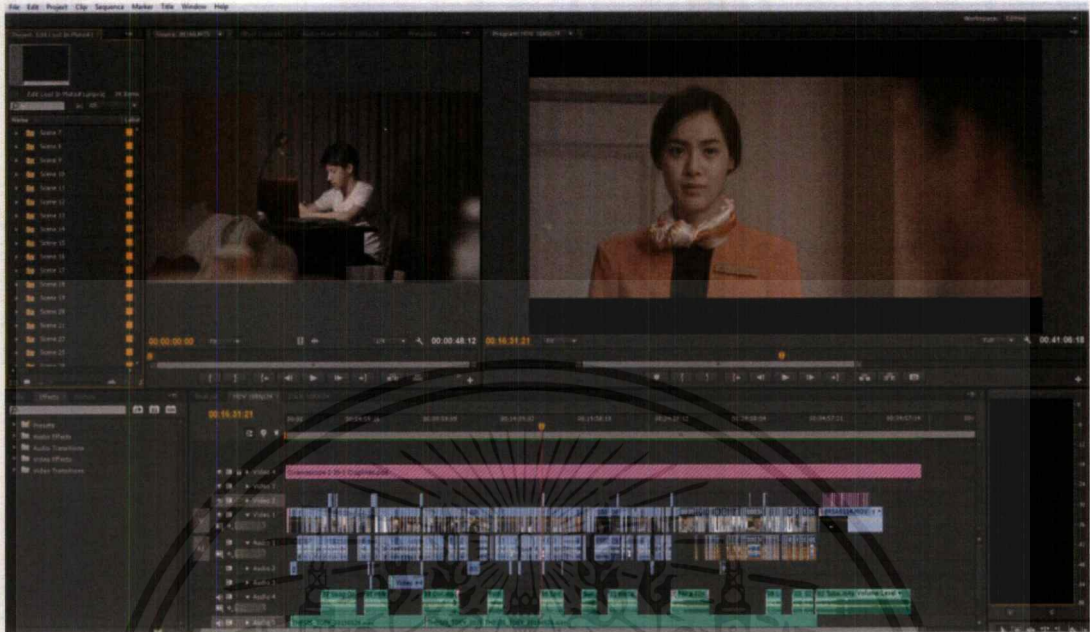
สำหรับในภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าเลือกใช้โปรแกรม Premiere pro CS6 หลังจากที่ได้ลองตัด Rough cut เสร็จ ก็พบว่าภาพยนตร์มีความยาวเกือบหนึ่งชั่วโมง และการเล่าเรื่องที่ยังดูอืดอาดมากเกินไป ซึ่งวิธีแก้ก็คือ การตัดบางฉากออกและการคิดวิธีเล่าเรื่องที่กระชับมากขึ้น และเพิ่มช็อตบางช็อตเข้าไปในภาพยนตร์เพื่อให้รายละเอียดของภาพยนตร์ดีขึ้น

ข้าพเจ้าได้ตัดสินใจเปลี่ยนนักแสดง คือ นักแสดงที่เล่นเป็นน้ำ เนื่องจากเดิมทีนักแสดงที่มาแสดงเป็นน้ำนั้น เป็นน้องฝ่ายศิลป์ แต่ด้วยอุบัติเหตุหลายๆอย่างจึงตัดสินใจให้น้องแสดงแทน หลังจากที่ได้ลองตัด Rough cut แล้วก็พบว่า อารมณ์โดยรวมของภาพยนตร์ มีทิศทางที่ตึงเครียด ตัวละครน้ำไม่ชวนให้คนดูรู้สึกมีความหวังขึ้น แต่กลับดูหดหู่ยิ่งกว่าเดิม ซึ่งทำให้ความหมายของตัวละครและของฉากหายไป จึงตัดสินใจ Re-shoot ฉากที่เห็นน้ำทั้งหมด เพื่อให้ทิศทางของอารมณ์ในภาพยนตร์ เป็นไปตามที่ต้องการ

1.3 การตัดต่อแบบละเอียด(Fine cut)

หลังจากที่ได้ลองตัด Rough cut และได้มีการถ่ายบางช็อตเพิ่มเติมและได้ Re shoot แล้ว ข้าพเจ้าก็ระงับงานตัดต่อชั่วคราว สาเหตุที่ทำแบบนี้ ก็เพื่อทำให้ตัวข้าพเจ้าเอง สัมผัสการตัดต่อและการเล่าเรื่องแบบเก่าไป การทำลักษณะนี้เรียกว่า การถอยหลังเพื่อกลับมาสำรวจภาพกว้างของการเล่าเรื่อง โดยข้าพเจ้าทิ้งระยะการหยุดงานไว้ 3 สัปดาห์ เมื่อข้าพเจ้ากลับมาดู Rough cut อีกครั้ง ข้าพเจ้าก็ได้แก้ไขการเล่าเรื่อง ข้าพเจ้าได้เลือกฉากที่ 1,7 และ 21 ออกจากภาพยนตร์ เพื่อให้การเล่าเรื่องดูกระชับมากขึ้น ความยาวช็อตส่วนใหญ่ก็มีเวลาสั้นลง การเล่าเรื่องยังคงโครงจากบทภาพยนตร์ไว้เช่นเดิม ภาพยนตร์มีความกระชับมากขึ้น เวลาของภาพยนตร์รวมกับ End credit มีความยาว 37 นาที

ในแง่ของอารมณ์ในภาพยนตร์ ก็ดูมีทิศทางที่ดีขึ้น หลังจากที่ได้ลองเปลี่ยนนักแสดง อารมณ์ของตัวละครดูมีสภาวะที่สดใสมากขึ้น แต่ก็ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการแสดงของตัวละครน้ำเหมือนเดิม เนื่องเป็นนักแสดงหน้าใหม่ ทักษะการแสดงของน้องนั้นยังไม่ถึงจุดที่ข้าพเจ้าต้องการ ข้าพเจ้าจึงพยายามตัดให้เห็นการแสดงของน้องน้อยที่สุด และพยายามใช้เพลงประกอบ เข้ามาช่วยประกอบและกำหนดทิศทางของอารมณ์ในภาพยนตร์อีกด้วย

ภาพที่ 18 โปรแกรม Premiere pro CS6 กับการตัด Fine cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.1 ภาพการตัดต่อแบบละเอียด(Fine cut)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

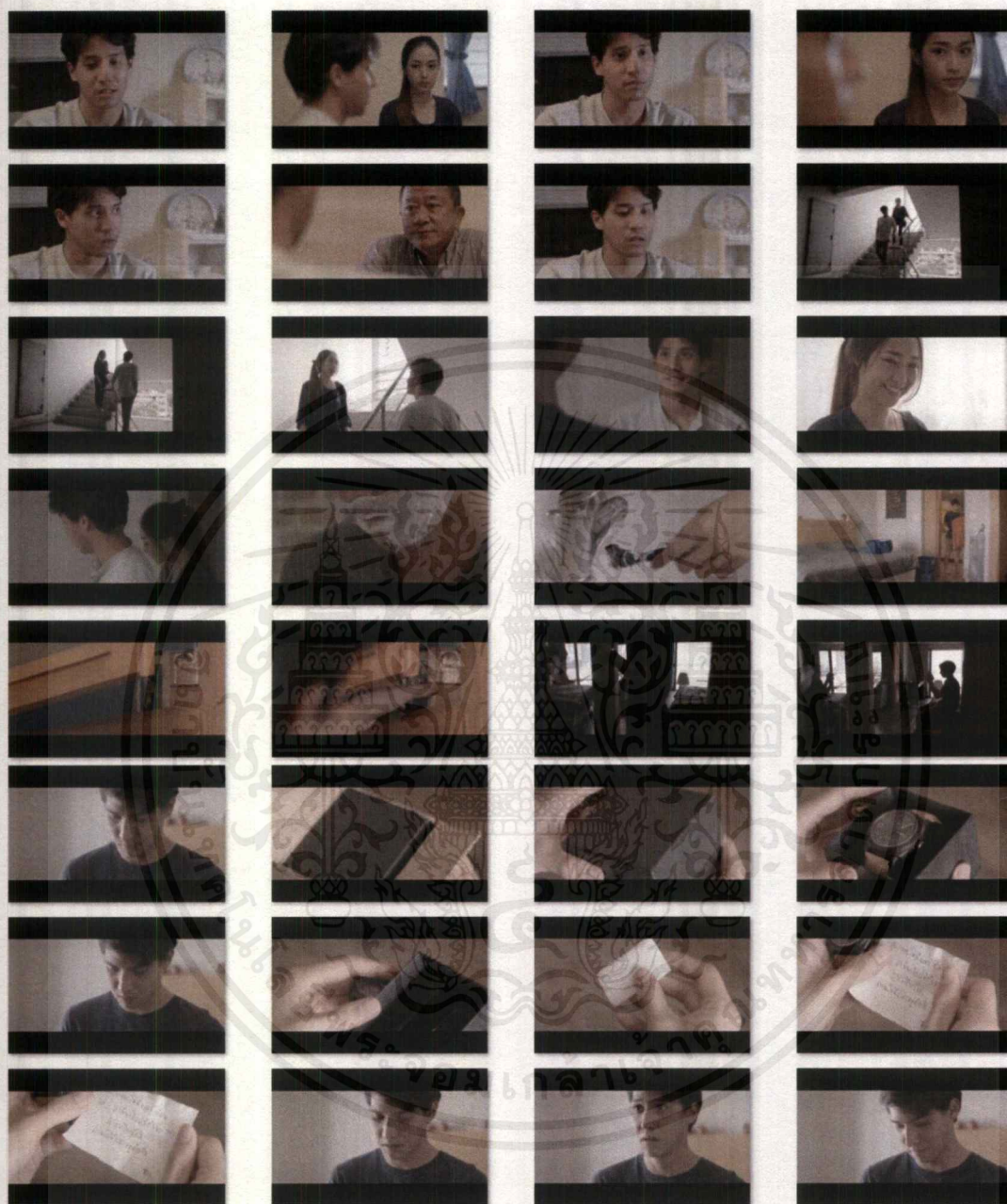
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การผสมเสียง

ขั้นตอนการผสมเสียง เกิดขึ้นหลังจากที่ทำ Fine cut เสร็จแล้ว จึงส่งไปให้กับคนผสมเสียงทำงานต่อ ซึ่งวิธีการเตรียมไฟล์นั้นก็คือ Export ไฟล์ภาพและเสียงแยกไป โดยที่ไฟล์ภาพอาจจะไม่เน้นคุณภาพความคมชัดมากนัก แต่สิ่งที่เน้นก็คือไฟล์เสียง ส่วนไฟล์เสียงนั้นให้ Export แยกเป็น Track ไป ในกรณีของข้าพเจ้าที่มีไฟล์เสียงจำนวน 3 Track หลังจากนั้นก็ส่งไฟล์ไปผสมเสียง

2.1 เสียงพูดของตัวละคร

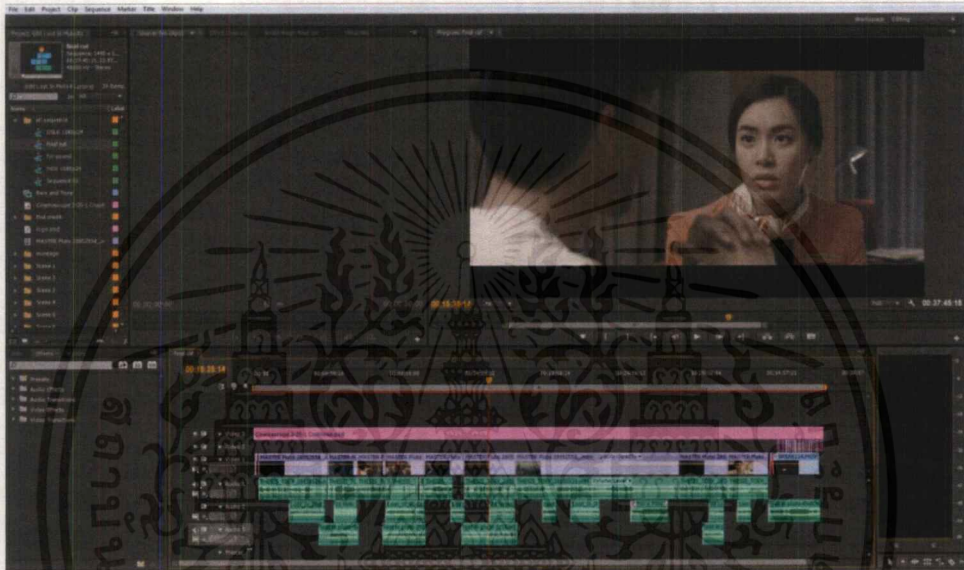
สำหรับในภาพยนตร์เรื่องนี้ การอัดเสียงสนทนาถือว่ามีคุณภาพที่ค่อนข้างดีเยี่ยม เนื่องจากทุกครั้งก่อนออกไปถ่ายทำ จะมีการวางแผนระหว่างทีมงานกับอุปกรณ์ให้มีความสมอยู่เสมอ โดยการแก้เสียงสนทนานั้นจะเน้นไปที่ระดับความดังของเสียงมากกว่า ให้มีระดับเท่ากันทั้งเรื่อง

2.2 เสียงบรรยากาศ

เนื่องจากเสียงสนทนาที่บันทึกมาด้วยคุณภาพที่ดี ทำให้เสียงบรรยากาศที่บันทึกทับมากับเสียงสนทนานั้น มีคุณภาพดีตามไปด้วย จะเห็นได้ชัดจากฉากที่สถานตากอากาศบางปู ซึ่งในสถานที่จริงนั้น เสียงของคลื่นทะเลและนกนางแอ่นนั้น ค่อนข้างที่จะดังจนทับเสียงสนทนา แต่ด้วยอุปกรณ์ที่เตรียมไปทำให้สามารถแยกเสียงสนทนากับบรรยากาศได้อย่างชัดเจน การแก้ไขโดยส่วนใหญ่ จึงเน้นแก้ไขที่ระดับความดังของเสียงซะมากกว่า

5.การตัดต่อแบบสมบูรณ์(Final cut)

ในขั้นตอนนี้คือการนำไฟล์ภาพที่ปรับสีอย่างเสร็จสมบูรณ์ นำไฟล์เสียงที่ได้ผสมและเพลงประกอบภาพยนตร์ที่ได้ทำเสร็จเรียบร้อย มา Synchronize ให้ตรงกับภาพให้เรียบร้อย หลังจากนั้นก็ตรวจสอบความสมบูรณ์ของภาพยนตร์

ภาพที่ 20 การนำไฟล์ภาพและเสียงมาทำ Final cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

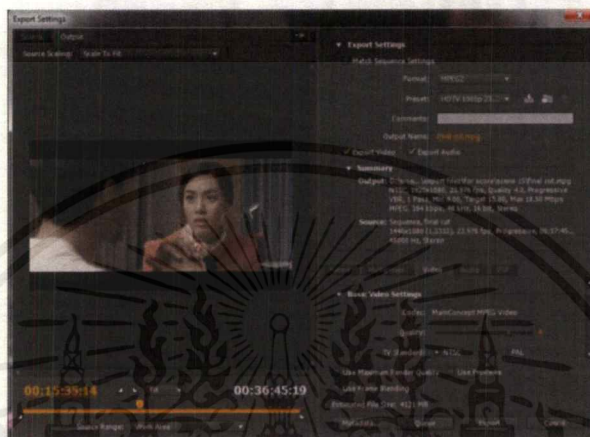

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อตรวจสอบความสมบูรณ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็ทำการ Export ไฟล์ออกมา โดยการ Export นั้น ให้ดูว่า ภาพยนตร์นั้นจะไปฉายที่ไหน เช่น ในทีวี โปรเจคเตอร์ เป็นต้น ซึ่งในกรณีภาพยนตร์ของข้าพเจ้าได้ Export ไฟล์ออกมาเป็น Format MPEG2 โดยใช้ค่า Preset HDTV 1080p 23.976 High quality

ภาพที่ 22 การตั้งค่าสำหรับ Export ภาพยนตร์ จากโปรแกรม Premiere pro CS6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

1. บทสรุปจากการทำงาน

ภาพยนตร์เรื่องนี้ข้าพเจ้าต้องการที่จะศึกษาการกำกับภาพยนตร์ให้ผู้ชมมีความรู้สึกและอารมณ์ร่วมไปกับตัวละคร โดยเฉพาะความละเอียดอ่อนของอารมณ์ของมนุษย์ ซึ่งผู้กำกับจำเป็นที่จะต้องสังเกตเห็นธรรมชาติอารมณ์ของตัวเองหรือคนที่อยู่รอบๆข้าง ซึ่งหมายความว่า มนุษย์ทุกคนจะต้องเคยผ่านพ้นกับเหตุการณ์ที่ทำให้พวกเขามีความรู้สึกเสียใจ เศร้าใจหรือมีความสุข และเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่มนุษย์เคยเจอนั้น ก็จะเป็นเหตุการณ์ที่มีสถานการณ์คล้ายคลึงกัน แต่ต่างกันที่รายละเอียดของแต่ละคน

เมื่อนำข้อมูลและสันนิษฐานหลายๆอย่างมาประกอบเป็นบทภาพยนตร์ก็พบว่าบทของตัวผู้เขียนนั้น กำลังทำหน้าที่สื่อสารถึงใครสักคนอยู่ หมายความว่า ในขณะที่กำลังเขียนอยู่นั้น หลายๆ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในบทภาพยนตร์ ถูกเขียนขึ้นจากประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าเคยพบมา พอข้อมูลเหล่านี้ถูกเขียนขึ้นเป็นบท ข้อความหรือนัยยะความหมายของแต่ละฉาก อาจจะไม่ได้สื่อออกมาเป็นใจความสำคัญอะไร แต่สิ่งหนึ่งที่จะถูกสื่อออกมานั้นก็คือความรู้สึก เช่น ความรู้สึกผิด ความรู้สึกเสียใจ ความรู้สึกที่อยากจะขอโทษหรือความรู้สึกคิดถึง ซึ่งการเขียนบทด้วยความรู้สึกนั้น จะมีข้อดีก็คือ ผู้กำกับจะมีความรู้สึกร่วมกับภาพยนตร์เป็นอย่างมาก และการเขียนบทที่มีความรู้สึกสูงๆ จะช่วยทำให้คนที่อ่านบทเข้าใจเนื้อเรื่องและความรู้สึกนึกคิดของตัวละครได้ง่ายขึ้น

ซึ่งเมื่อเขียนบทภาพยนตร์เสร็จแล้ว เมื่อนำไปใช้ในการกำกับภาพยนตร์จริงๆ ข้าพเจ้าพบว่านักแสดงสามารถแสดงออกมาได้ตามบทภาพยนตร์ ซึ่งหลายๆฉากเมื่อได้ลองตัดต่อออกมาก็พบว่าอารมณ์ที่ถูกแฝงอยู่ในบท เมื่อถูกนักแสดงที่มีความเข้าใจตีความและแสดงออกมา อารมณ์เหล่านั้นที่ถูกเขียนอยู่ในบทก็จะถูกสื่อออกมา แต่ก็ยังมีหลายๆฉากที่อารมณ์ของบทภาพยนตร์ไม่ได้ถูกสื่อออกมา อาจจะเป็นเพราะนักแสดงไม่มีความเข้าใจในสภาวะอารมณ์นั้นๆ

จากการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ ทำให้ข้าพเจ้าได้เข้าใจหน้าที่ของบทภาพยนตร์ที่ได้อย่างแท้จริง เพราะบทภาพยนตร์จะเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการกำกับภาพยนตร์ มันอาจจะเป็นขั้นตอนที่ต้องใช้เวลา แต่ถ้าหากเขียนบทภาพยนตร์ภายใต้ความเข้าใจในบทหนังและสภาวะปัญหาของตัวละคร จะพบว่าระยะเวลาที่เสียไปกับการเขียนบทภาพยนตร์เป็นสิ่งที่คุ้มค่าที่สุดและดีที่สุด

7.2 ข้อเสนอแนะ

1. ในการหาเรื่องราวเพื่อนำมาเขียนบทภาพยนตร์สำหรับศิลปินนิพนธ์นั้น ควรที่จะมีความกระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลา เพราะในส่วนของขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนแรกสุดในการเริ่มศิลปินนิพนธ์ ซึ่งในส่วนนี้ก็แล้วแต่เทคนิคของแต่ละคนว่าจะมีเทคนิคอย่างไร แต่ข้าพเจ้าแนะนำว่าให้หมั่นหาไอเดียอยู่ตลอดเวลา และพยายามหาเรื่องราวที่ตัวเองนั้นสนใจอยู่จริงๆ ซึ่งมีความจำเป็นอย่างมากเพราะการทำภาพยนตร์นั้น เราจะต้องใช้เวลาอยู่กับภาพยนตร์เรื่องหนึ่งอยู่เกือบปี หากไม่มีอารมณ์ร่วมหรือไม่มี ความสนใจต่อบทหนังจริงๆ คุณจะไม่สามารถทำภาพยนตร์ได้สำเร็จแน่นอน

ซึ่งในวิธีของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าได้ใช้วิธีบทวนและถามใจตัวเองดูว่า ตลอดยี่สิบปี ที่เกิดมาข้าพเจ้านั้น มีความเข้าใจต่อเรื่องใดมากที่สุด ซึ่งคำตอบก็คือ สภาวะอารมณ์เหงาและ โดดเดี่ยว เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้ามีความเข้าใจและมีความรู้สึกร่วมเป็นอย่างมาก หลังจากนั้นข้าพเจ้าจึงหาเหตุการณ์ที่จะ มาตอบใจท้อสภาวะอารมณ์นี้ เพื่อนำมาเขียนบทภาพยนตร์ต่อไป

การได้ค้นพบว่าตัวเองมีความสนใจเรื่องใดเป็นอย่างมาก จะช่วยให้การค้นหามหาบทภาพยนตร์และไอเดีย เป็นเรื่องที่ยั่งยืนและมีประสิทธิภาพสูง

2. ให้หาสมุดเล่มใหญ่ๆสวยๆดูน่าทำงาน เอาไว้ใช้เก็บและรวบรวมข้อมูลไอเดียในการทำงาน เพราะการรวบรวมข้อมูลไอดีอันั้นควรเก็บให้อยู่ที่เดียวกัน เพื่อง่ายและสะดวกต่อการทำงาน การใช้สมุดเล่มใหญ่ๆจะช่วยให้สามารถเขียนข้อมูลลงไปได้เยอะ ซึ่งจะช่วยให้เห็นภาพรวมของ วัตถุดิบและไอเดียที่มี อาจจะหาสติ๊กเกอร์มาแปะไว้เพื่อให้สมุดดูสวยขึ้นก็ได้ มันจะช่วยสร้างความรู้สึก ให้คุณอยากจะพกสมุดนี้ไปตลอดเวลา และทุกครั้งที่เห็นสมุดนี้ คุณจะรู้สึกอยากทำงานขึ้นมา

3. การหาพล็อตและไอดีว่ายากแล้ว แต่การเขียน Screenplay ร่างแรก กลับเป็นสิ่งที่ ยากยิ่งกว่า หากคุณมีพล็อตอยู่ในหัวแล้ว ไม่ควรรอช้า ควรเขียน Screenplay ขึ้นมาให้เร็วที่สุดเท่าที่จะ ทำได้ ซึ่งอุปกรณ์ที่จะช่วยให้เขียน Screenplay ได้เร็วที่สุดก็แล้วแต่ความถนัด บางคนอาจจะต้อง Treatment ขึ้นมาก่อน แล้วค่อยเขียน Screenplay ต่อ แต่ข้าพเจ้าใช้วิธีเขียน Treatment ขึ้นมาก่อน ซึ่งใน ภาพยนตร์ของข้าพเจ้าเขียน Treatment ไปทั้งหมดเจ็ดร่าง หลังจากนั้นข้าพเจ้าก็นำ Treatment มาแบ่ง

ออกเป็นฉาก โดยเขียนลงบนกระดาษใบเล็กๆที่เรียกว่า Scene card เขียนหนึ่งฉากต่อกระดาษหนึ่งใบ เมื่อเขียนครบแล้วก็นำ Scene card ทั้งหมดมาเรียงใส่บอร์ดใหญ่ๆ เพื่อลำดับอารมณ์และเหตุการณ์ ซึ่งบางครั้งก็ถูกดึงออกเพราะเป็นส่วนเกินของบท เมื่อ Scene card เริ่มมีความแน่นอนแล้ว ก็ไม่รีรอรีบเขียน Screenplay ร่างแรกขึ้นทันที

4. Screenplay ร่างแรกสำคัญมาก มันจะทำให้เห็นรายละเอียดของภาพยนตร์ ซึ่งรายละเอียดเหล่านั้นจะถูกแบ่งไปตามหน้าที่สายงานของแต่ละหน้าที่ต่อไป เช่น ผู้กำกับศิลป์จะรู้ว่าหน้าที่ในงานศิลป์ของคนนั้นมีอะไรบ้าง ผู้ออกแบบเสื้อผ้าก็สามารถออกไปซื้อเสื้อผ้าให้กับตัวละครได้ ผู้กำกับภาพก็จะได้ทดลองเทคนิคที่ผู้กำกับต้องการ เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ชัดว่า หาก Screenplay ร่างแรกเสร็จแล้วมากเท่าไร ความคืบหน้าของงานในส่วนอื่นๆก็จะดำเนินการได้เร็วขึ้นตามไปด้วย แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ไม่ควรละเลยเรื่องคุณภาพด้วยเช่นกัน เพราะสุดท้ายแล้วทีมงานทุกคนที่ยอมมาทำงานให้คุณ ถ้ามาทำให้ด้วยความเกรงใจ เขาจะทำให้คุณประมาทครึ่งเรื่อง แต่ถ้าหากทีมงานที่มาเพราะชื่นชอบในบทภาพยนตร์ของคุณ เขาจะอยู่กับคนจนหนังฉายแน่นอน คุณภาพและเวลาจึงควรมาพร้อมกัน สำหรับการทำให้ Screenplay

5. ค้นหาทีมงานที่มีรสนิยมใกล้เคียงกัน บางทีการมีทีมงานที่เก่งและชำนาญในหน้าที่นั้นๆอาจจะช่วยให้ผู้กำกับภาพยนตร์นั้นง่ายขึ้น แต่สิ่งที่สำคัญกว่าความเก่งนั้นก็คือ รสนิยม เพราะรสนิยมต่างหากที่จะช่วยทำให้ภาพยนตร์ใกล้เคียงกับสิ่งที่เป็นผู้กำกับมากที่สุด ทีมงานที่เข้าใจในความต้องการของตัวผู้กำกับจะช่วยผลักดันให้ภาพยนตร์ประสบความสำเร็จได้

6. วิธีการหานักแสดงหรือสถานที่ถ่ายทำ หากหาไม่ได้แนะนำให้ติดต่อไปที่ออฟฟิศที่คุณฝึกงาน เพราะบุคคลเหล่านั้นพร้อมจะช่วยให้คุณเสมอ แต่ก็ต้องขึ้นอยู่กับความดีที่คุณได้ทำไว้ตอนฝึกงานด้วย

7. ระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์ คุณควรจะวางตัวเองให้เป็นผู้กำกับ ซึ่งหมายความว่า ในกองถ่ายของคุณนั้นจะเต็มไปด้วยเพื่อนๆและพี่น้องจากที่คณะมาช่วยเต็มไปหมด ซึ่งบางทีคนกลุ่มนี้ที่พยายามมาช่วยคุณให้ทำงานง่ายขึ้น อาจจะทำร้ายคุณไม่รู้ตัวก็ได้ ในขณะที่ทำงานคุณควรจะเป็นผู้กำกับ เพื่อให้นักแสดงที่ไม่รู้จักคุณ มีความเคารพและเชื่อฟัง ถ้าหากคุณคิดเล่นมากเกินไป คนที่มาช่วยคุณด้วยความตั้งใจ ไม่ว่าจะทีมงานหรือนักแสดง อาจจะไม่ยอมมาช่วยคุณอีกเลย เพราะขาดความเชื่อมั่นในตัวผู้กำกับ การวางตัวต่อทีมงานและนักแสดง จึงเป็นสิ่งสำคัญมากๆ หากคุณได้รับความเคารพจากทุกคนเมื่อไหร่ ภาพยนตร์ก็มีโอกาสเป็นไปตามที่ผู้กำกับต้องการมากขึ้นเท่านั้น

8. คุณไม่ควรถือเงินกองไว้กับตัวเอง เพราะมันจะกวนสมาธิในการกำกับภาพยนตร์เป็นอย่างมาก ควรหาโปรดิวเซอร์หรือผู้จัดการกองมาดูแลบของ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องค่าเดินทางหรืออาหารการกิน และคุณไม่ควรงกจนเกินไป ทุกคนที่มาช่วยคุณล้วนมาช่วยคุณด้วยใจ สิ่งที่เป็นรูปธรรมที่คุณจะตอบแทนได้ ก็คือค่ารถและอาหารการกินที่อุดมสมบูรณ์ สำหรับข้าพเจ้าแล้ว ทีมงานทุกคนควรจะกินอิ่มทุกมื้อและต้องกินอาหารที่มีรสชาติถูกปากทุกคน เมื่อคุณดูแลทีมงานดีมากเท่าไร ทีมงานก็จะตอบแทนคุณมากเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

ทันตแพทย์สม สุจิรา. (2557). เดอะ มิวราเคิล ศรัทธาหรือมงาย. หน้า 25

ชนิกา คำเจริญ. (2557). เส้นทางพิชิตฝัน กว่าจะเป็นแอร์โฮสเตส. หน้า 33

ลักษณะอาชีพสถาปนิก [ออนไลน์], สืบค้น 5 ธันวาคม 2557. เข้าถึงได้จาก

<http://knowledge.eduzones.com/knowledge-2-6-38325.html>

เบื้องหลังภาพยนตร์ เรื่อง HER [ออนไลน์], สืบค้น 25 ธันวาคม 2557. เข้าถึงได้จาก

<http://www.newsplus.co.th/24862>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ –สกุล

นาย นวพล เจริญธรรมรักษา

ที่อยู่

399 หมู่ที่ 1 ถ.มาลัยแมน

ต.ดอนก่ายาน อ.เมือง

สุพรรณบุรี 72000

E-mail : toeytara@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2547

จบระดับประถมศึกษา โรงเรียน สุพรรณภูมิ สุพรรณบุรี

พ.ศ. 2550

จบระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน กาญจนานิเทศวิทยาลัย สุพรรณบุรี

พ.ศ. 2554

จบระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน สงวนหญิง สุพรรณบุรี

พ.ศ. 2557

ปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ภาพยนตร์และวีดิโอ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง

ผลงาน หรือรางวัล หรือทุนที่ได้รับ

พ.ศ. 2554

รางวัลชมเชยประกวดภาพยนตร์ขนาดสั้น โครงการ “จิตสำนึกรักเมืองไทย”
ครั้งที่สอง จัดขึ้น โดยกระทรวงกลาโหม

พ.ศ. 2555

กำกับและเขียนบทภาพยนตร์ เรื่อง “ฝัน ฟัน เพื่อน”

พ.ศ.2556

กำกับและเขียนบทภาพยนตร์ เรื่อง “โลกข้างหน้า ฟ้าข้างหลัง” และได้รับ
คัดเลือกเข้าฉายในเทศกาล Bangkok International Student Film Festival Thai
Competition ครั้งที่ 4

พ.ศ.2557

กำกับภาพยนตร์ เรื่อง “หมู่บ้านรอเจริญ” และได้รับคัดเลือกเข้าฉายใน
เทศกาล Bangkok International Student Film Festival Thai Competition ครั้งที่ 5

กำกับภาพยนตร์และลำดับภาพ เรื่อง “รัก ณ ลาดกระบัง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำกับภาพยนตร์โฆษณา ในโครงการ “ของดีที่บ้านเรา SMEs Short Film Contest 2014”

กำกับภาพยนตร์โฆษณา คณะอุตสาหกรรมเกษตร ลาดกระบัง ในโครงการ “I Love AGRO Ind KMITL”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้